_ ספר/י לנו מה שגוי
דואל:
זכרו שאין משמעות למספרי שורה או עמוד בטקסט רציף באינטרנט. אנא ציינו מספר פסקה, ו/או העתיקו כמה מלים סביב כל שגיאה, כדי להקל עלינו למצוא את הטעון תיקון.

רשימת הגהות:

נודיע לך בדואל כשנעיין בהגהות ונתקן את הטקסט.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן

אַנְטוּאַן דֶה סֶנְט-אֶכְּזוּפֶּרִי

תרגם אריה לרנר

לתוכן הענינים

לִידִידִי הַיָּקָר לֵיאוֹן וֶרְת

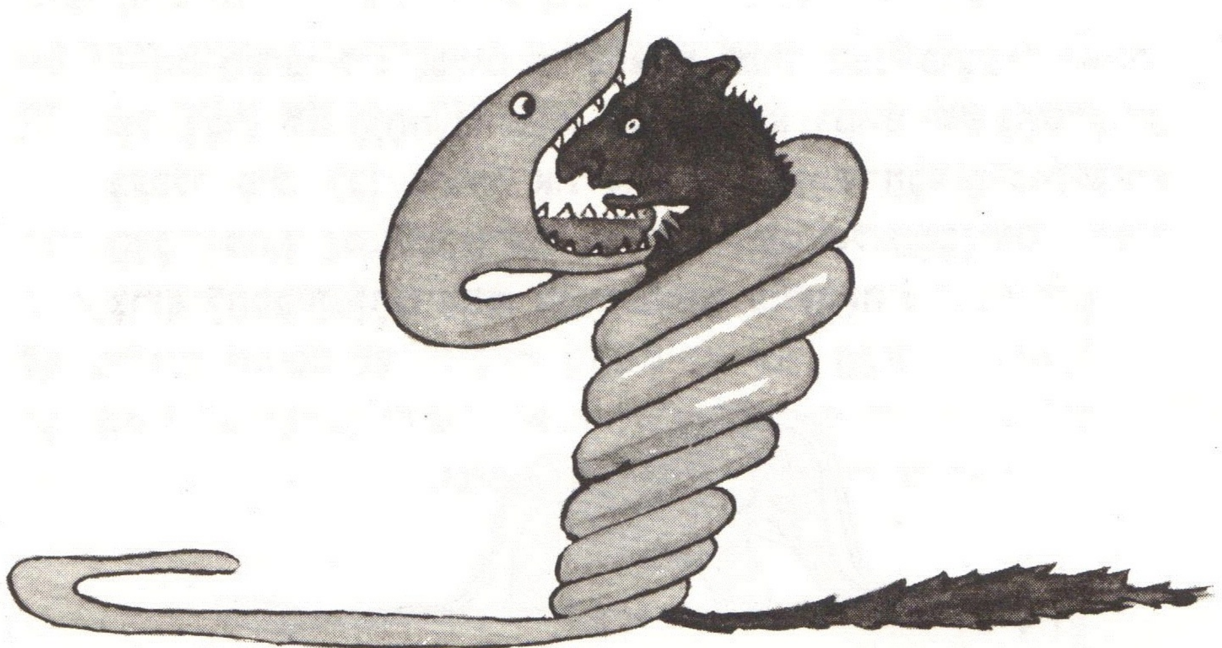
אִתְּכֶם הַסְּלִיחָה, יְלָדִים, עַל כִּי הִקְדַּשְׁתִּי סֵפֶר זֶה לְאָדָם מְבֻגָּר.אַךְ טַעְמִי עִמִּי: אָדָם מְבֻגָּר זֶה הוּא הַטּוֹב בַּיְדִידִים שֶׁיֵּשׁ לִי בָּעוֹלָם.טַעַם אַחֵר: אָדָם מְבֻגָּר זֶה מְסֻגָּל לְהָבִין הַכֹּל, אֲפִילוּ סְפָרִים שֶׁנּוֹעֲדוּ לִילָדִים.וְעוֹד עִמִּי טַעַם שְׁלִישִׁי: יְדִידִי הַמְבֻגָּר יוֹשֵׁב בְּצָרְפַת הַכְּבוּשָׁה וְשָׁרוּי בִּמְצוּקַת רָעָב וָקֹר, וְיֵשׁ לְעוֹדְדוֹ וּלְנַחֲמוֹ.אַךְ אִם כָּל הַטְּעָמִים הַלָּלוּ אֵין בָּהֶם כְּדֵי לְהָנִיחַ אֶת הַדַּעַת, הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְהַקְדִּישׁ אֶת הַסֵּפֶר לְאוֹתוֹ הַיֶּלֶד, שֶׁגָּדַל וְהָיָה לִידִידִי בְּהַגִּיעוֹ לְגִיל הַבַּגְרוּת.כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְבֻגָּרִים הָיוּ לְפָנִים יְלָדִים קְטַנִּים, אִם כִּי מְעַטִּים מִבֵּינֵיהֶם זוֹכְרִים אֶת הַדָּבָר הַזֶּה.הִנְנִי מְתַקֵּן אֵפוֹא אֶת כְּתָב הַהַקְדָּשָׁה שֶׁלִּי:

לִידִידִי לֵיאוֹן וֶרְת

בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה יֶלֶד קָטָן

וְאֵלֶּה פִּרְקֵי הַסֵּפֶר:

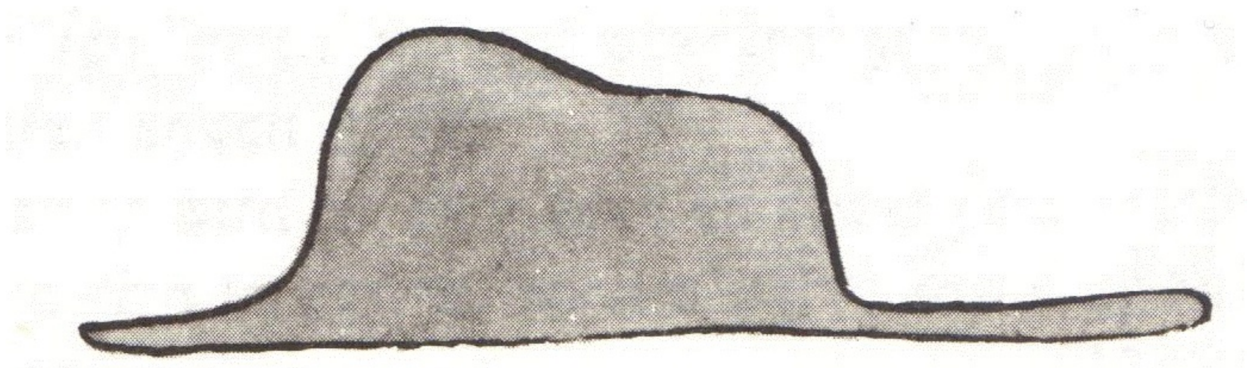
פֶּרֶק רִאשׁוֹן: פַּעַם כְּשֶׁהָיִיתִי בֶּן שֵׁשׁ...

פַּעַם אַחַת, בִּהְיוֹתִי בֶּן שֵׁשׁ, רָאִיתִי תְּמוּנָה מְפֹאֶרֶת בְּסֵפֶר הַמְתָאֵר יַעֲרוֹת-עַד בְּשֵׁם "מַעֲשִׂים שֶׁהָיוּ".הָיְתָה זוֹ תְּמוּנַת נָחָשׁ-בָּרִיחַ הַבּוֹלֵעַ אֵיזוֹ חַיָּה.וַהֲרֵי הֶעְתֵּק הַצִּיּוּר.

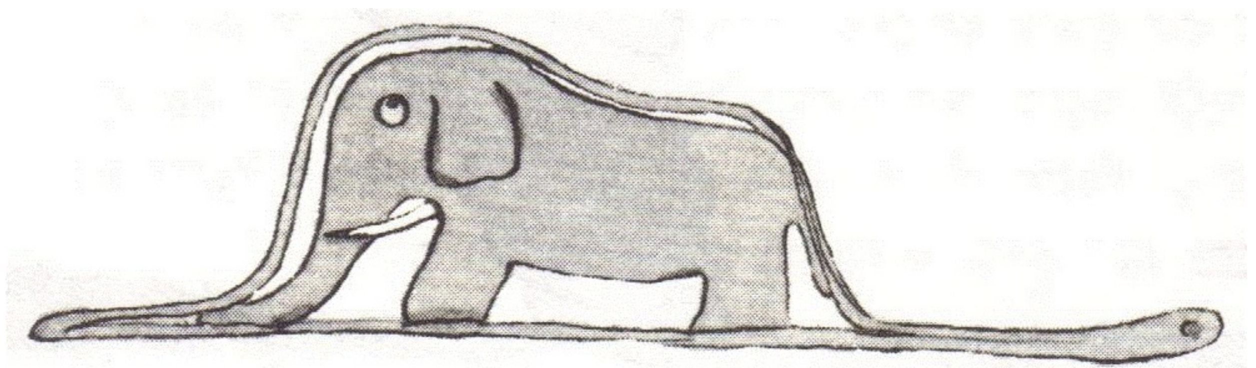
בְּאוֹתוֹ סֵפֶר הָיָה כָּתוּב לֵאמֹר: "הַנְּחָשִׁים-הַבָּרִיחִים בּוֹלְעִים אֶת טַרְפָּם בִּשְׁלֵמוּת בְּלִי לִלְעֹס אוֹתוֹ.אַחַר-כָּךְ אֵין הֵם יְכוֹלִים לָזוּז מִמְּקוֹמָם וְהֵם שְׁקוּעִים בְּשֵׁנָה בְּמֶשֶׁךְ שֵׁשֶׁת יַרְחֵי הָעִכּוּל".

בַּיָּמִים הָהֵם הִרְבֵּיתִי לְהַרְהֵר בְּחַיֵּי הַהַרְפַּתְקָאוֹת בַּג'וּנְגֶל וְהִצְלַחְתִּי בְּעֶזְרַת עִפָּרוֹן צִבְעוֹנִי לְהוֹצִיא מִתַּחַת יָדַי אֶת צִיּוּרִי הָרִאשׁוֹן, הוּא הַצִּיּוּר מִסְפָּר א' שֶׁנִּרְאָה כָּךְ לְעֶרֶךְ:

הֶרְאֵיתִי אֶת יְצִירָתִי לַמְּבֻגָּרִים וְשָׁאַלְתִּי אוֹתָם אִם צִיּוּרִי מֵטִיל אֵימָה עֲלֵיהֶם.

הֵם הֵשִׁיבוּ לִי: "כְּלוּם צָרִיךְ אָדָם לִפְחֹד מִפְּנֵי כּוֹבַע?" לַאֲמִתּוֹ שֶׁל דָּבָר, לֹא הָיְתָה זוֹ צוּרַת כּוֹבַע, אֶלָּא דְּמוּתוֹ שֶׁל נָחָשׁ-בָּרִיחַ בְּעִכְּלוֹ פִּיל.לָכֵן צִיַּרְתִּי אֶת קִרְבּוֹ שֶׁל הַנָּחָשׁ-הַבָּרִיחַ כְּדֵי שֶׁיְּהֵא הַדָּבָר מוּבָן גַּם לַמְּבֻגָּרִים.כִּי כָּךְ דַּרְכָּם שֶׁל הַמְּבֻגָּרִים: תָּמִיד צָרִיךְ לְהַסְבִּיר לָהֶם הַכֹּל.צִיּוּרִי מִסְפָּר ב' נִרְאָה כָּךְ:

הַמְּבֻגָּרִים יָעֲצוּ לִי לִמְשֹׁךְ יָדַי מִצִּיּוּר נְחָשִׁים-בָּרִיחִים מִבִּפְנִים אוֹ מִבַּחוּץ וּבִמְקוֹם זֹאת לִשְׁקֹד עַל לִמּוּדֵי הַגֵּיאוֹגְרַפְיָה, דִּבְרֵי-הַיָּמִים, הַחֶשְׁבּוֹן וְהַדִּקְדּוּק.וְכָךְ קָרָה הַדָּבָר כִּי בִּהְיוֹתִי בֶּן שֵׁשׁ וַתַּרְתִּי עַל אֻמָּנוּת הַצִּיּוּר שֶׁבָּהּ נָכוֹנוּ לִי עֲתִידוֹת.כִּשְׁלוֹן צִיּוּרַי מִסְפָּר א' וּמִסְפָּר ב' הוּא שֶׁרִפָּה אֶת יָדַי.לְעוֹלָם אֵין הַמְּבֻגָּרִים מְבִינִים דָּבָר וַחֲצִי דָּבָר בְּשִׂכְלָם הֵם וְקָשֶׁה לַיְלָדִים לְהַסְבִּיר לָהֶם תָּמִיד-תָּמִיד.

נֶאֱלַצְתִּי אֵפוֹא לִבְחֹר לִי מִקְצוֹעַ אַחֵר וְלָמַדְתִּי לְהָטִיס אֲוִירוֹנִים.עָבַרְתִּי בִּיעָף כִּמְעַט בְּכָל חֶלְקֵי הָעוֹלָם וְעָלַי לְהוֹדוֹת כִּי הַגֵּיאוֹגְרַפְיָה אָמְנָם הֵבִיאָה לִי תּוֹעֶלֶת רַבָּה.יָדַעְתִּי לְהַבְחִין בֵּן-רֶגַע בֵּין סִין וּבֵין מְדִינַת אֲרִיזוֹנָה שֶׁבְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית.זֶה מוֹעִיל לְאָדָם הַתּוֹעֶה בְּחֶשְׁכַת הַלַּיְלָה.

בְּמֶשֶׁךְ שְׁנוֹת חַיַּי בָּאתִי בְּמַגָּע עִם אֲנָשִׁים רַבִּים וּרְצִינִיִּים.חָיִיתִי שָׁנִים רַבּוֹת בֵּין מְבֻגָּרִים.הִכַּרְתִּים מִקָּרוֹב וּמִשּׁוּם כָּךְ לֹא הוֹקַרְתִּים בְּיוֹתֵר.

כָּל פַּעַם שֶׁנִּזְדַּמֵּן לִי מְבֻגָּר שֶׁנִּרְאָה לִי נָאוֹר, הָיִיתִי בּוֹחֵן אוֹתוֹ לְפִי צִיּוּרִי מִסְפָּר א' שֶׁהָיָה שָׁמוּר עִמִּי.בְּדֶרֶךְ זוֹ בִּקַּשְׁתִּי לְבָרֵר אִם אָמְנָם נָבוֹן הָאִישׁ, אַךְ תְּשׁוּבָה אַחַת הָיְתָה בְּפִיהֶם תָּמִיד: "אֵין זֶה אֶלָּא כּוֹבַע"...

אַחַר הַדְּבָרִים הַלָּלוּ הָיִיתִי נִמְנָע מִלְּדַבֵּר עִמּוֹ עַל נְחָשִׁים-בָּרִיחִים, עַל יַעֲרוֹת-עַד אוֹ עַל כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת.יוֹרֵד הָיִיתִי לְרָמָתוֹ וּמְשׂוֹחֵחַ עִמּוֹ עַל מִשְׂחַק קְלָפִים, עַל סְפּוֹרְט הַגּוֹלְף, עַל פּוֹלִיטִיקָה וְעַל עֲנִיבוֹת.וְאָז הָיָה אִישׁ-שִׂיחִי

הַמְּבֻגָּר שָׂמֵחַ מְאֹד עַל כִּי נִזְדַּמֵּן לוֹ לְהִתְוַדֵּעַ לְאָדָם נָבוֹן כָּמוֹנִי.

פֶּרֶק שֵׁנִי: תְּאוּנַת מָטוֹס וּפְגִישָׁה מוּזָרָה בְּלֵב הַמִּדְבָּר

כָּךְ חָיִיתִי לִי לְבַדִּי לְלֹא אָדָם כְּרוּחִי, שֶׁאֶפְשָׁר לְשׂוֹחֵחַ עִמּוֹ כָּרָאוּי, וְכָךְ עָבְרוּ עָלַי הַיָּמִים עַד שֶׁנִּפְגַּע מְטוֹסִי בִּתְאוּנָה בְּמִדְבַּר סַהֲרָה.הַדָּבָר קָרָה לִפְנֵי שֵׁשׁ שָׁנִים וְזֶה עִקַּר הַמַּעֲשֶׂה: בִּמְנוֹעַ הָאֲוִירוֹן שֶׁלִּי חָל קִלְקוּל וְכֵיוָן שֶׁלֹּא הָיוּ עִמִּי לֹא מְכוֹנַאי וְלֹא נוֹסְעִים, נִסִּיתִי לַעֲשׂוֹת בְּכֹחוֹת עַצְמִי אֶת מְלֶאכֶת הַתִּקּוּן הַקָּשָׁה.הָיְתָה זוֹ בִּשְׁבִילִי שְׁאֵלַת חַיִּים אוֹ מָוֶת, כִּי כַּמּוּת הַמַּיִם שֶׁהָיְתָה בִּרְשׁוּתִי לֹא הָיְתָה מַסְפֶּקֶת אַף לְשָׁבוּעַ יָמִים.

בַּלַּיְלָה הָרִאשׁוֹן נִרְדַּמְתִּי עַל הַחוֹל בְּמָקוֹם נִדָּח הַמְּרֻחָק כְּאֶלֶף מִילִין מֵאֲזוֹרֵי יִשּׁוּב.בּוֹדֵד הָיִיתִי יוֹתֵר מִסַּפָּן שֶׁסְּפִינָתוֹ נִטְרְפָה בְּלֶב-יָם וְהוּא נִשָּׂא עַל גַּבֵּי רַפְסוֹדָה.לָכֵן תּוּכְלוּ לְשַׁעֵר מָה רַב הָיָה תִּמְהוֹנִי בְּהַגִּיעַ לְאָזְנַי קוֹל דַּק וּמוּזָר שֶׁהֱעִירַנִי מִשְּׁנָתִי עִם שַׁחַר.וְכֹה אָמַר הַקּוֹל:

– אָנָּא...צַיֵּר לִי כִּבְשָׂה!

– מַה?!

– צַיֵּר לִי כִּבְשָׂה, בְּבַקָּשָׁה!

קַמְתִּי מִמְּקוֹמִי כַּהֲמוּם-רַעַם.הִבַּטְתִּי כֹּה וָכֹה וְהִנֵּה לְפָנַי אִישׁוֹן חָבִיב וּמוּזָר עַד מְאֹד, שֶׁהִסְתַּכֵּל בִּי בְּכֹבֶד-רֹאשׁ.וַהֲרֵי דְּמוּת-דְּיוֹקְנוֹ הַמֻּצְלַחַת בְּיוֹתֵר, שֶׁצִּיַּרְתִּי כַּעֲבוֹר זְמָן.אֶלָּא שֶׁצִּיּוּרִי זֶה אֵינֶנּוּ מַרְהִיב-עַיִן כִּדְמוּת הָאִישׁ הַקָּטָן שֶׁנִּצַּב לְפָנַי.וְאֵין זוֹ אַשְׁמָתִי אָנִי.כָּאָמוּר, רִפּוּ הַמְּבֻגָּרִים אֶת יָדַי בִּהְיוֹתִי בֶּן שֵׁשׁ וּבְעֶטְיָם וִתַּרְתִּי עַל מִקְצוֹעַ הַצִּיּוּר וְלֹא לָמַדְתִּי לְצַיֵּר דָּבָר זוּלַת נְחָשִׁים-בָּרִיחִים מִבַּחוּץ וּמִבִּפְנִים.

בְּעֵינַיִם לְטוּשׁוֹת מֵרֹב תִּמָּהוֹן הִסְתַּכַּלְתִּי בַּדְּמוּת הַמּוּזָרָה שֶׁהוֹפִיעָה לְפָנַי.אַל-נָא תִּשְׁכְּחוּ כִּי אוֹתָהּ שָׁעָה שָׁרוּי הָיִיתִי בְּלֵב מִדְבָּר, בְּמֶרְחַק אֶלֶף מִילִין מִכָּל מְקוֹם יִשּׁוּב.וּבְכָל זֹאת לֹא נִרְאָה הַבַּרְנָשׁ הַקָּטָן כְּתוֹעֶה בִּישִׁימוֹן לֹא-דֶרֶךְ, אַף לֹא כְּמִתְעַלֵּף מֵאֲפִיסַת-כֹּחוֹת אוֹ מֵרָעָב, מִצָּמָא אוֹ מִפַּחַד.מַרְאֵהוּ לֹא הָיָה כְּלָל כְּמַרְאֵה יֶלֶד אוֹבֵד בְּלֵב הַשְּׁמָמָה, בְּמֶרְחַק אֶלֶף מִילִין מִכָּל יִשּׁוּב.

כְּשֶׁעָלָה בְּיָדִי סוֹף-סוֹף לְהוֹצִיא הֶגֶה מִפִּי שָׁאַלְתִּי בִּתְמִיהָה:

– מַה מַּעֲשֶׂיךָ בַּמָּקוֹם הַזֶּה?..

אַךְ הוּא חָזַר בְּנַחַת עַל בַּקָּשָׁתוֹ כִּמְדַבֵּר עַל עִנְיָן נִכְבָּד מְאֹד:

– אָנָּא...צַיֵּר לִי כִּבְשָׂה!..

בְּעָמְדֵנוּ לִפְנֵי תַּעֲלוּמָה גְדוֹלָה אֵין אָנוּ מֵעֵזִּים לְגַלּוֹת סַרְבָנוּת.עִם כָּל הַגִּחוּךְ שֶׁבַּדָּבָר– שֶׁהֲרֵי הָיִיתִי שָׁרוּי אוֹתָהּ שָׁעָה בְּמֶרְחַק אֶלֶף מִילִין מִכָּל מְקוֹם יִשּׁוּב וְצָפוּי לְסַכָּנַת מָוֶת – הוֹצֵאתִי מִכִּיסִי פִּסַּת נְיָר וְעֵט נוֹבֵעַ.אוּלָם נִזְכַּרְתִּי כִּי רֹב זְמַנִּי הֶקְדַּשׁ בְּעִקָּר לְלִמּוּדֵי הַגֵּיאוֹגְרַפְיָה, דִּבְרֵי-הַיָּמִים, הַחֶשְׁבּוֹן וְהַדִּקְדּוּק; לָכֵן אָמַרְתִּי לַבָּחוּרוֹן (בִּקְצָת רָגְזָה) כִּי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ לְצַיֵּר.אַךְ הוּא עָנָה וְאָמַר:

– אֵין דָּבָר.צַיֵּר לִי כִּבְשָׂה!

מֵעוֹלָם לֹא צִיַּרְתִּי כְּבָשִׂים, לָכֵן חָזַרְתִּי עַל אֶחָד מִשְּׁנֵי הַצִּיּוּרִים, שֶׁהָיוּ שְׁגוּרִים בְּיָדִי, הוּא צִיּוּר הַנָּחָשׁ-הַבָּרִיחַ מִבִּפְנִים.לְתִמְהוֹנִי הָרַב קָרָא הַנַּעַר:

– לֹא וָלֹא!אֵינֶנִּי רוֹצֶה בְּפִיל בְּתוֹךְ נָחָשׁ-בָּרִיחַ.הַנָּחָשׁ-הַבָּרִיחַ הוּא בְּרִיָּה מְסֻכֶּנֶת וְהַפִּיל –כָּבֵד וּמַכְבִּיד.וְאִלּוּ אֶצְלִי הַכֹּל קָטָן מְאֹד.אֲנִי זָקוּק לְכִבְשָׂה, צַיֵּר לִי כִּבְשָׂה!

צִיַּרְתִּי.

הוּא הִסְתַּכֵּל בַּצִּיּוּר בִּתְשׂוּמֶת-לֵב וְהֵעִיר:

– לֹא!כִּבְשָׂה זוֹ נִרְאֵית חוֹלָה מְאֹד.צַיֵּר לִי כִּבְשָׂה אַחֶרֶת.

צִיַּרְתִּי שֵׁנִית.

חֲבֵרִי הַקָּטָן חִיֵּךְ בְּרֹךְ וְאָמַר בְּסַלְחָנוּת:

– עֵינֶיךָ הָרוֹאוֹת כִּי אֵין זוֹ כִּבְשָׂה.זֶהוּ אַיִל.יֵשׁ לוֹ קַרְנַיִם...

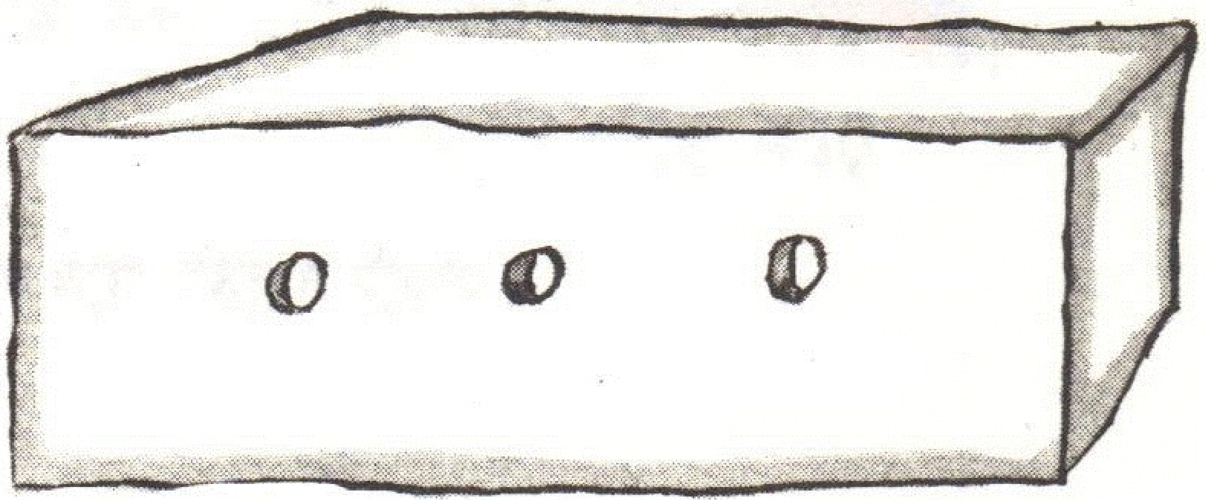

חָזַרְתִּי וְצִיַּרְתִּי מֵחָדָשׁ, אַךְ גַּם צִיּוּרִי זֶה לֹא הֵנִיחַ דַּעְתּוֹ מַמָּשׁ כְּמוֹ הַצִּיּוּרִים הַקּוֹדְמִים.

– כִּבְשָׂה זוֹ זְקֵנָה מִדַּי–אָמַר –רְצוֹנִי בְּכִבְשָׂה שֶׁתַּאֲרִיךְ יָמִים.

– סַבְלָנוּתִי פָּקְעָה, כִּי רָצִיתִי לְהַתְחִיל בְּהֶקְדֵּם בְּפֵרוּק הַמָּנוֹעַ.לָכֵן צִיַּרְתִּי בְּקַוִּים גַּסִּים אֶת הַצִּיּוּר הַזֶּה וְאָמַרְתִּי:

– זוהִי תֵּבָה.הַכִּבְשָׂה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ נִמְצֵאת בְּתוֹךְ הַתֵּבָה.–לְתִמְהוֹנִי אוֹרוּ פָּנָיו שֶׁל מְבַקְּרִי הַצָּעִיר וְהוּא קָרָא בְּשִׂמְחָה:

– סוֹף-סוֹף כִּוַּנְתָּ לִרְצוֹנִי!כְּלוּם סָבוּר אַתָּה, שֶׁכִּבְשָׂה זוֹ זְקוּקָה לְעֵשֶׂב רַב?

– מַדּוּעַ שׁוֹאֵל אַתָּה זֹאת?

– כִּי אֶצְלִי הַכֹּל קָטָן מְאֹד...

– הָעֵשֶׂב יַסְפִּיק לָהּ בְּהֶחְלֵט– אָמַרְתִּי– הֲרֵי נָתַתִּי לְךָ כִּבְשָׂה קְטַנְטֹנֶת.

הוּא הִרְכִּין אֶת רֹאשׁוֹ מֵעַל לַצִּיּוּר וְאָמַר:

– לֹא קְטַנָּה כָּל כָּךְ...רְאֵה, הִיא נִרְדָּמָה!..

וְכָךְ הִתְוַדַּעְתִּי אֶל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי: מֵאַיִן בָּא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן?

זְמַן רַב עָבַר עַד שֶׁעָלָה בְּיָדִי לְהִוָּדַע מֵאַיִן בָּא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

הוּא הִקִּיפַנִי בִּשְׁאֵלוֹת רַבּוֹת לְאֵין סְפוֹר;אַךְ הוּא עַצְמוֹ לֹא הִטָּה אֹזֶן לַשְּׁאֵלוֹת שֶׁהִצַּגְתִּי אָנִי.אוּלָם מְעַט-מְעַט נוֹדַע לִי הַכֹּל מִתּוֹךְ דְּבָרָיו שֶׁנֶּאֶמְרוּ דֶּרֶךְ אָגַב.בִּרְאוֹתוֹ אֶת אֲוִירוֹנִי בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה (לֹא אֲנַסֶּה לְצַיֵּר אֶת הַמָּטוֹס, כִּי הַדָּבָר מְסֻבָּךְ מִדַּי בִּשְׁבִילִי) שָׁאַל אוֹתִי:

– מָה הַדָּבָר הַזֶּה?

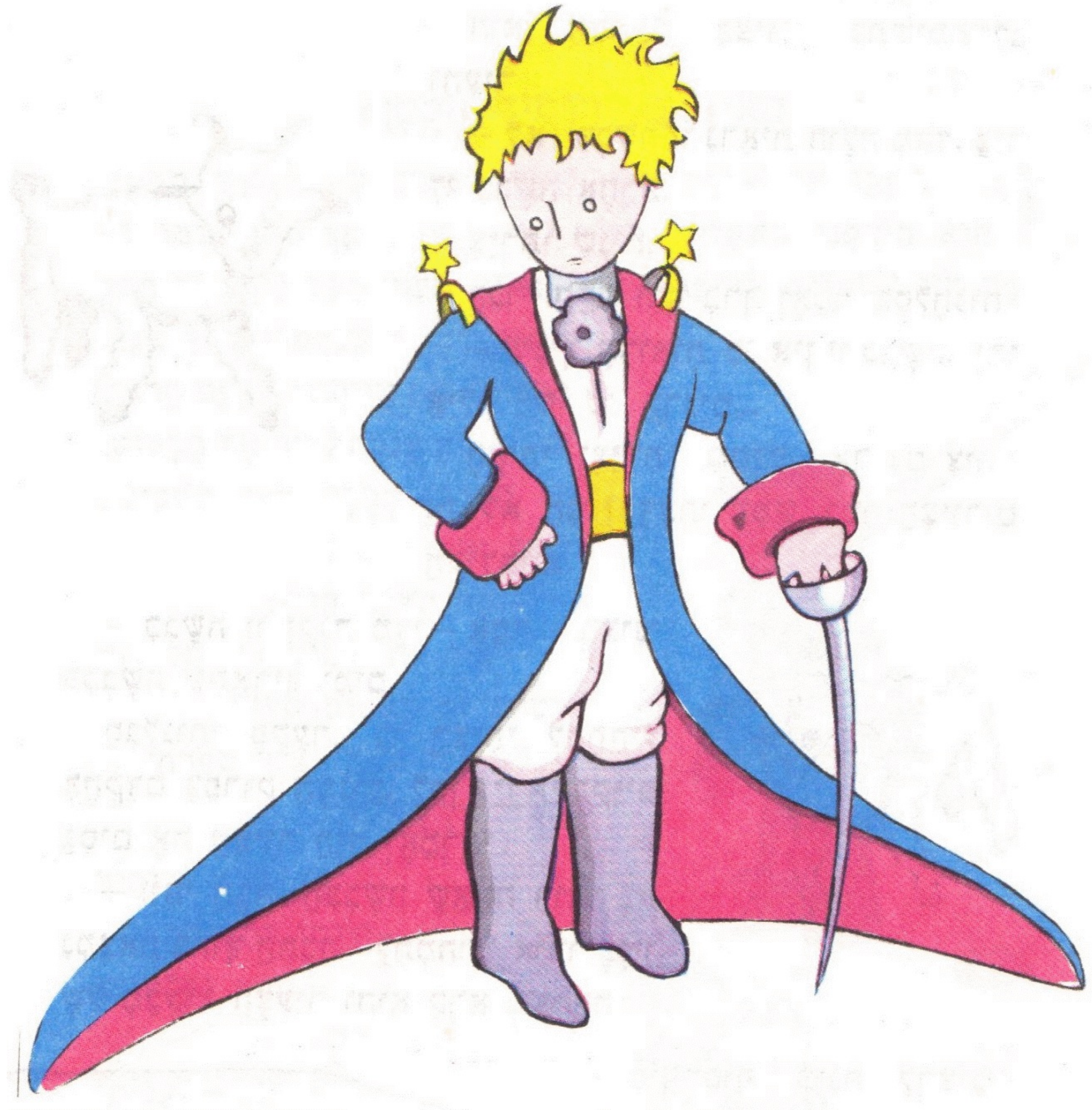
– אֵין זֶה דָּבָר.זֶה טָס.זֶה מָטוֹס.זֶה הַמָּטוֹס שֶׁלִּי.

לֹא בְּלִי שֶׁמֶץ גַּאֲוָה סִפַּרְתִּי לוֹ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ לָטוּס.

אָז קָרָא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בִּתְמִיהָה:

– מָה נָפַלְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם?

– כֵּן, –עָנִיתִי בַּעֲנָוָה.

זוֹהִי תְּמוּנַת הַנָּסִיךְ הַמֻּצְלַחַת בְּיוֹתֵר שֶׁעָלָה בְּיָדִי לְצַיְּרָהּ לְיָמִים

– אָכֵן מוּזָר הַדָּבָר!..– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְנָתַן קוֹלוֹ בִּצְחוֹק מְצַלְצֵל, שֶׁהִרְגִּיזַנִי מְאֹד, כִּי דוֹרֵשׁ אֲנִי שֶׁיִּתְיַחֲסוּ לְצָרוֹתַי בָּרְצִינוּת הָרְאוּיָה.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוֹסִיף וְאָמַר:

– אִם כֵּן, גַּם אַתָּה יָרַדְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם!אֵיזֶהוּ הַכּוֹכָב מִמֶּנּוּ בָּאתָ?

אוֹתוֹ רֶגַע נִצְנְצָה בְּלִבִּי מַחֲשָׁבָה, שֶׁהִבְהִירָה בְּמִקְצָת אֶת תַּעֲלוּמַת הוֹפָעָתוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן:

– בָּאתָ אֵפוֹא מִכּוֹכָב אַחֵר?–שָׁאַלְתִּי אוֹתוֹ בְּמַפְתִּיעַ.

אַךְ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא הֱשִׁיבַנִי דָּבָר, אֶלָּא נִעְנַע רֹאשׁוֹ בְּנַחַת בְּלִי לִגְרֹעַ עַיִן מֵהַמָּטוֹס.לְבַסּוֹף הֵעִיר:

– מוּבָן שֶׁבִּכְלִי זֶה לֹא יָכֹלְתָּ לָבוֹא מִמֶּרְחָק רַב בְּיוֹתֵר...

הוּא נִשְׁתַּקַּע בְּהִרְהוּרֵי-חֲלוֹם בְּמֶשֶׁךְ שָׁעָה אֲרֻכָּה.אַחַר הוֹצִיא מִכִּיסוֹ אֶת הַכִּבְשָׂה שֶׁקִּבֵּל מִמֶּנִּי וְהִתְחִיל מִסְתַּכֵּל בְּאוֹצָר זֶה שֶׁנָּפַל בְּחֶלְקוֹ.

תּוּכְלוּ לְשַׁעֵר מָה רַבָּה הָיְתָה סַקְרָנוּתִי לְאַחַר שֶׁהוּא גִּלָּה לִי טֶפַח בְּעִנְיַן "הַכּוֹכָבִים הָאֲחֵרִים".הִשְׁתַּדַּלְתִּי אֵפוֹא לְהַצִּיל מִפִּיו עוֹד פְּרָטִים בְּנִדּוֹן זֶה:

– אֵי מִזֶּה בָּאתָ, קְטַנִּי?הֵיכָן זֶה "אֶצְלְךָ"?לְאָן רוֹצֶה אַתָּה לְהָבִיא אֶת כִּבְשָׂתִי?

הוּא שָׁקַע בְּהִרְהוּרִים, אַחַר הֵשִׁיב לִי:

– טוֹבָה הַקֻּפְסָה שֶׁנָּתַתָּ לִי, כִּי בַּלַּיְלָה תּוּכַל הַכִּבְשָׂה לָלוּן בָּהּ.

– וַדַּאי.וְאִם תִּהְיֶה יֶלֶד טוֹב, אֶתֵּן לְךָ חֶבֶל וְיָתֵד לְמַעַן תּוּכַל לִקְשֹׁר אֶת כִּבְשָׂתְךָ בִּשְׁעוֹת הַיּוֹם.

נִרְאָה כִּי הַצָּעָתִי זוֹ הִדְהִימָה אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן:

– לִקְשֹׁר אוֹתָהּ?אֵיזֶה רַעְיוֹן מוּזָר!

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן עַל הַכּוֹכָבִית «ב-612»

– אִם לֹא תִּקְשֹׁר אוֹתָהּ–אָמַרְתִּי–תָּעֹה תִּתְעֶה וְתֹאבַד.

שׁוּב פָּרַץ צְחוֹק מְצַלְצֵל מִפִּי יְדִידִי הַקָּטָן:

– אַךְ לְאָן תֵּלֵךְ, לְפִי דַעְתְּךָ?

– הִיא תֵּלֵךְ בַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ.נְכֹחָה תֵּלֵךְ...

– אֵין דָּבָר –הֵעִיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּכֹבֶד-רֹאשׁ–עַל כּוֹכָבִי הַכֹּל קָטָן כָּל כָּךְ!

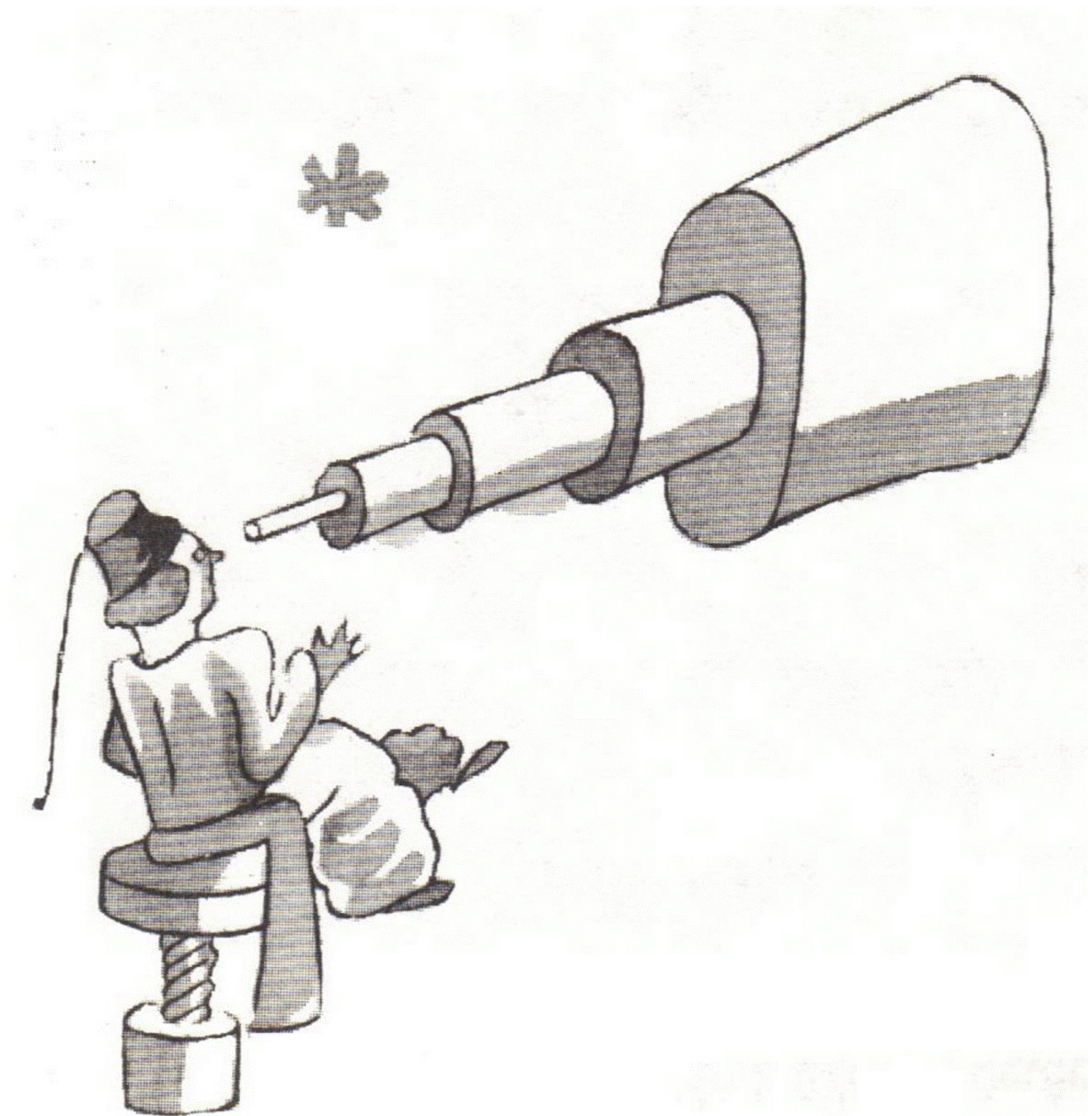
אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר, וְנִימַת עֶצֶב נִשְׁמְעָה בְּקוֹלוֹ:

– הַצּוֹעֵד נִכְחוֹ לֹא יַרְחִיק לֶכֶת...

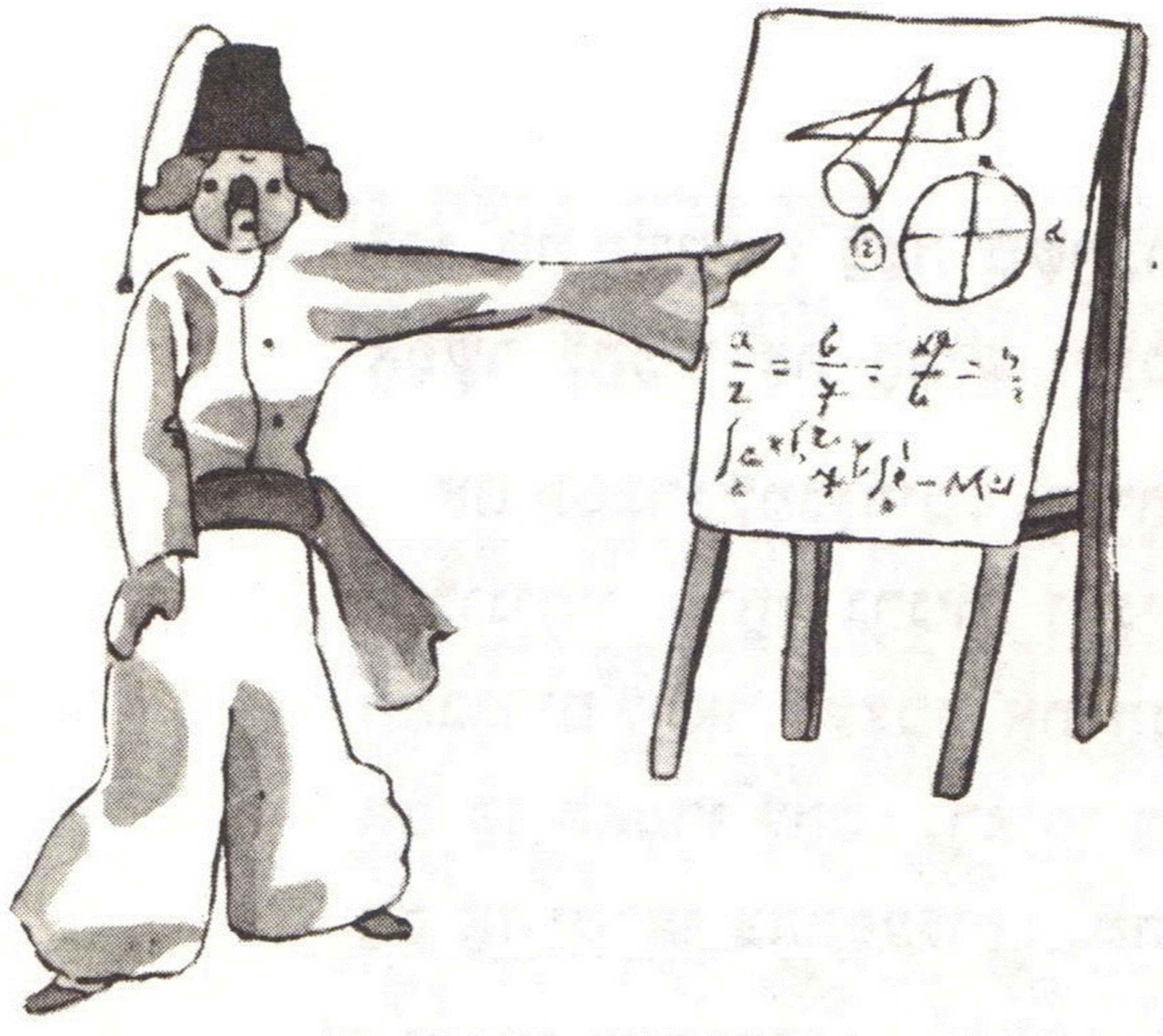
פֶּרֶק רְבִיעִי: הַמְּבֻגָּרִים מִתְעַלְּמִים מִדְּבָרִים חֲשׁוּבִים

וְכָךְ נוֹדַע לִי עוֹד דָּבָר חָשׁוּב עַד מְאֹד: כּוֹכַב מוֹצָאוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא הָיָה גָּדוֹל מִבַּיִת רָגִיל!

אָמְנָם דָּבָר זֶה לֹא הָיָה בּוֹ כְּדֵי לְהַפְתִּיעֵנִי בְּיוֹתֵר.יָדַעְתִּי גַּם יָדַעְתִּי, כִּי מִלְּבַד כּוֹכְבֵי-הַלֶּכֶת הַגְּדוֹלִים, כְּגוֹן הָאָרֶץ, צֶדֶק, מַאְדִּים וְנֹגַהּ הַיְדוּעִים בִּשְׁמוֹתֵיהֶם, יֵשׁ מֵאוֹת כּוֹכָבִים אֲחֵרִים, מֵהֶם קְטַנִּים כָּל כָּךְ שֶׁאֵין לְהַבְחִין בָּהֶם בְּקַלּוּת אַף בְּעֶזְרַת טֶלֶסְקוֹפּ.כְּשֶׁאַחַד הַתּוֹכְנִים מְגַלֶּה כּוֹכָב כָּזֶה, אֵין הוּא קוֹרֵא לוֹ בְּשֵׁם אֶלָּא מְסַמְּנוֹ בְּמִסְפָּר, לְמָשָׁל: "כּוֹכָבִית 325".

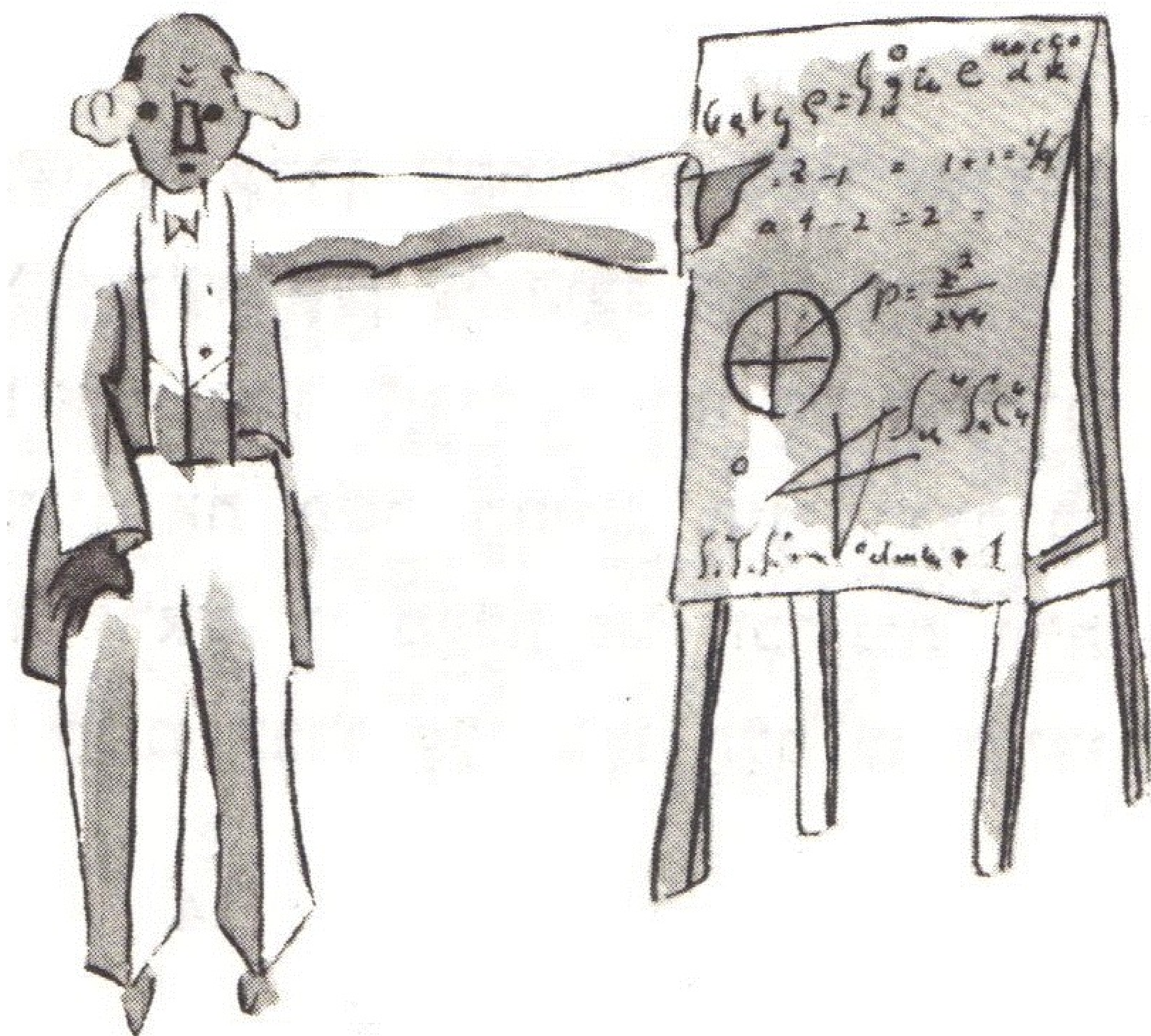
יֵשׁ לִי יְסוֹד לְשַׁעֵר כִּי הַכּוֹכָב שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוּא הַכּוֹכָבִית הַיְדוּעָה בְּסִמָּן "ב-612".כּוֹכָבִית זוֹ רָאוּ בְּטֶלֶסְקוֹפּ רַק פַּעַם אַחַת בִּלְבַד.אַסְטְרוֹנוֹם תֻּרְכִּי הוּא שֶׁגִּלָּה אוֹתָהּ בִּשְׁנַת 1909.

הַתּוֹכֵן הַתֻּרְכִּי הוֹפִיעַ בְּוְעִידָה בֵּינְלְאֻמִּית לְאַסְטְרוֹנוֹמְיָה וְהוֹכִיחַ אֶת דְּבַר תַּגְלִיתוֹ בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים.אַךְ אִישׁ לֹא הֶאֱמִין לוֹ בִּגְלַל לְבוּשׁוֹ הַמּוּזָר.

כָּךְ דַּרְכָּם שֶׁל הַמְּבֻגָּרִים...

לְמַזָּלָהּ שֶׁל הַכּוֹכָבִית "ב-612" קָם בְּתֻרְכִּיָּה מוֹשֵׁל תַּקִּיף, שֶׁפָּקַד עַל בְּנֵי עַמּוֹ לְהָמִיר אֶת בִּגְדֵיהֶם בִּלְבוּשׁ אֵירוֹפִּי, אַף הִכְרִיז כִּי כָּל הָעוֹבֵר עַל חֹק זֶה אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית.בִּשְׁנַת 1920 חָזַר הַתּוֹכֵן וְהוֹכִיחַ אֶת דְּבַר תַּגְלִיתוֹ.הַפַּעַם הוֹפִיעַ בַּחֲלִיפָה אֵירוֹפִּית הֲדוּרָה מְאֹד וְהַכֹּל קִבְּלוּ אֶת דַּעְתּוֹ.

אִם סִפַּרְתִּי לָכֶם אֶת הַפְּרָטִים עַל אוֹדוֹת הַכּוֹכָבִית "ב-612" אַף גִּלִּיתִי לָכֶם אֶת מִסְפָּרָהּ הַסִּדּוּרִי, לֹא עָשִׂיתִי זֹאת אֶלָּא בִּגְלַל הַמְּבֻגָּרִים הַלָּלוּ.כָּךְ דַּרְכָּם שֶׁל הַמְּבֻגָּרִים הַחוֹבְבִים סְפָרוֹת וּמִסְפָּרִים.אִם סַחְתָּ לָהֶם עַל חָבֵר חָדָשׁ, לְעוֹלָם לֹא יְבַקְּשׁוּ לָדַעַת אֶת עִקָּרֵי הַדְּבָרִים וְלֹא יִשְׁאֲלוּ: "מַה טִּיבוֹ שֶׁל חָבֵר זֶה?הַאִם קוֹלוֹ עָרֵב לָאֹזֶן?אֵילוּ מִשְׂחָקִים חֲבִיבִים עָלָיו בְּיוֹתֵר?הַאִם הוּא מְאַסֵּף פַּרְפָּרִים?"וְרַק זֹאת יְבַקְּשׁוּ לָדַעַת: "בֶּן כַּמָּה הוּא?כַּמָּה אַחִים לוֹ?מַה מִּשְׁקָלוֹ?כַּמָּה מִשְׂתַּכֵּר אָבִיו?"הֵם סְבוּרִים כִּי רַק כָּךְ אֶפְשָׁר לְהַכִּיר אֶת הָאִישׁ וְלַעֲמֹד עַל טִיבוֹ.

אִם תְּסַפְּרוּ לִמְבֻגָּרִים: "רָאִיתִי בַּיִת נָאֶה בָּנוּי לְבֵנִים אֲדַמְדַּמּוֹת; בְּחַלּוֹנוֹתָיו פִּרְחֵי גֶרַנְיוֹן וְיוֹנִים שׁוֹכְנוֹת עַל גַּגּוֹ" – לֹא יוּכְלוּ הַמְּבֻגָּרִים לְתָאֵר לְעַצְמָם אֶת הַבַּיִת.הֵם לֹא יִתְפְּסוּ אֶת הָעִנְיָן אֶלָּא אִם כֵּן תֹּאמְרוּ לָהֶם: "רָאִיתִי בַּיִת שֶׁמְּחִירוֹ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים לִירָה".רַק אָז יִקְרְאוּ בְּהִתְפָּעֲלוּת: "מַה יָּפֶה בַּיִת זֶה!.."

בְּדוֹמֶה לָזֶה אִם תֹּאמְרוּ לָהֶם: "הָרְאָיָה לְכָךְ שֶׁהַנָּסִיךְ הַקָּטָן הָיָה חַי וְקַיָּם, וְלֹא מָשָׁל הָיָה, הִיא הָעֻבְדָּה שֶׁהוּא הָיָה חָבִיב וְחָמוּד, אָהַב לְצַחֵק וּבִקֵּשׁ לוֹ כִּבְשָׂה.אִם מִישֶׁהוּ רוֹצֶה בְּכִבְשָׂה, מַשְׁמָע שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם".אִם תֹּאמְרוּ לָהֶם, כְּלוּם יֵרְדוּ לְסוֹף דַּעְתְּכֶם?הֲלֹא יְשַׁרְבְּבוּ כִּתְפֵיהֶם וְיִתְיַחֲסוּ אֲלֵיכֶם כְּאֶל תִּינוֹקוֹת!מַה שֶּׁאֵין כֵּן אִם תֹּאמְרוּ לָהֶם:"הוּא בָּא מִכּוֹכָבִית ב-612".דָּבָר כָּזֶה יִתְקַבֵּל עַל דַּעְתָּם וְלֹא יוֹסִיפוּ לְהַטְרִידְכֶם בְּשְׁאֵלוֹתֵיהֶם הַמּוּזָרוֹת.

כָּךְ טִיבָם שֶׁל הַמְּבֻגָּרִים, וְאֵין לָדוּן אוֹתָם לְכַף חוֹבָה.עַל כֵּן חַיָּבִים הַיְלָדִים לְהִתְיַחֵס אֲלֵיהֶם בְּסַלְחָנוּת וּבְאֹרֶךְ-רוּחַ, כִּי אָנוּ, הַמְּבִינִים אֶת סוֹד הַחַיִּים, אֵינֶנּוּ מְיַחֲסִים לַמִּסְפָּרִים חֲשִׁיבוּת יְתֵרָה.

רוֹצֶה הָיִיתִי לִפְתֹּחַ מַעֲשֶׂה זֶה כְּדֶרֶךְ שֶׁמַּתְחִילִים סִפּוּרֵי אַגָּדוֹת וְלֵאמֹר: "הָיֹה הָיָה נָסִיךְ קָטָן, אֲשֶׁר שָׁכַן עַל כּוֹכָב שֶׁלֹּא הָיָה גָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּהַרְבֵּה וְהוּא נָשָׂא אֶת נַפְשׁוֹ לְיָדִיד..." וְאָז הָיוּ הַדְּבָרִים נִרְאִים יוֹתֵר לְאֵלֶּה הַמְּבִינִים אֶת

פֵּשֶׁר הַחַיִּים.אֵינִי רוֹצֶה כִּי יִקְרְאוּ אֶת סִפְרִי זֶה בְּקַלּוּת-רֹאשׁ, כִּי מַעֲלֶה אֲנִי זִכְרוֹנוֹת אֵלֶּה מִתּוֹךְ רִגְשׁוֹת צַעַר.שֵׁשׁ שָׁנִים עָבְרוּ עָלַי מֵאָז הָלַךְ לוֹ יְדִידִי הַקָּטָן עִם כִּבְשָׂתוֹ.וְאִם מְנַסֶּה אָנֹכִי לְתָאֲרוֹ כָּאן, הֲרֵינִי עוֹשֶׂה כֵּן כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשָּׁכַח מִלִּבִּי.אֵין לְךָ דָּבָר מְצַעֵר יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר לְשַׁלֵּחַ יָדִיד, כִּי לֹא כָּל אָדָם זוֹכֶה לְרֵעַ.

אִם אֶשְׁכָּחֶנּוּ, חָלִילָה, עָלוּל אֲנִי לְהִדַּמּוֹת לַמְּבֻגָּרִים, שֶׁאֵינָם מִתְעַנְיְנִים בְּדָבָר זוּלַת מִסְפָּרִים.לְשֵׁם כָּךְ קָנִיתִי לִי קֻפְסַת-צְבָעִים וּמַעֲרֶכֶת עֶפְרוֹנוֹת.קָשֶׁה הַדָּבָר בְּגִילִי לְהַתְחִיל שׁוּב בְּצִיּוּר, מֵאַחַר שֶׁלֹּא עָסַקְתִּי בָּזֹאת וְלֹא צִיַּרְתִּי דָּבָר מֵאָז הֱיוֹתִי בֶּן שֵׁשׁ, זוּלַת נְחָשִׁים-בָּרִיחִים מִבַּחוּץ וּמִבִּפְנִים.אֶשְׁתַּדֵּל לְהַעֲלוֹת אֶת הַדְּמֻיּוֹת בְּנֶאֱמָנוּת כְּכָל הָאֶפְשָׁר, אוּלָם אֵינִי בָּטוּחַ כְּלָל אִם יַעֲלֶה הַדָּבָר בְּיָדִי.יֵשׁ צִיּוּר הָעוֹלֶה יָפֶה וְיֵשׁ שֶׁאֵינוֹ מַצְלִיחַ.אֵינִי בָּטוּחַ גַּם בְּתֵאוּר קוֹמָתוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן: פַּעַם הוּא נִרְאֶה גָּבֹהַּ מִדַּי וּפַעַם קָטָן יֶתֶר עַל הַמִּדָּה.כֵּן יֵשׁ לִי סְפֵקוֹת גַּם בְּנוֹגֵעַ לְצֶבַע לְבוּשׁוֹ.עַל כֵּן אֲנַסֶּה כְּמֵיטַב יְכָלְתִּי וְאִם אֶשְׁגֶּה בְּאֵילוּ פְּרָטִים חֲשׁוּבִים – אִתְּכֶם הַסְּלִיחָה.

יְדִידִי הַקָּטָן לֹא הִסְבִּיר לִי דָּבָר.אוּלַי חָשַׁב בְּלִבּוֹ כִּי לֹא שׁוֹנֶה אֲנִי מִמֶּנּוּ.אַךְ, לְדַאֲבוֹנִי, אֵינֶנִּי מְסֻגָּל לִרְאוֹת כְּבָשִׂים מִבַּעַד לְדָפְנוֹתֵיהֶן שֶׁל תֵּבוֹת.יִתָּכֵן שֶׁדּוֹמֶה אֲנִי בְּמִקְצָת לַמְּבֻגָּרִים– וַדַּאי זָקַנְתִּי.

פֶּרֶק חֲמִישִׁי: יְלָדִים, הִזָּהֲרוּ מֵעֲצֵי בַּאוֹבַּבּ!

יוֹם יוֹם נוֹדְעָה לִי חֲדָשָׁה עַל אוֹדוֹת כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, עַל הַפְלָגָתוֹ מִשָּׁם וְעַל מַסָּעוֹ.הַדְּבָרִים נִתְגַּלּוּ לִי מְעַט-מְעַט וּבְהֶסַּח-הַדַּעַת.וְכָךְ נוֹדַע לִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי עַל מַכַּת עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב.

גַּם דָּבָר זֶה שָׁמַעְתִּי בִּזְכוּת הַכִּבְשָׂה, כִּי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן שְׁאָלַנִי לְפֶתַע, כַּאֲחוּז סְפֵקוֹת חֲמוּרִים:

הַאִם נָכוֹן הַדָּבָר כִּי הַכְּבָשִׂים אוֹכְלִים שִׂיחִים קְטַנִּים?

כֵּן, נָכוֹן.

– אִם כֵּן, נָחָה דַעְתִּי!

לֹא הֲבִינוֹתִי מַדּוּעַ כֹּה חָשׁוּב הַדָּבָר שֶׁהַכְּבָשִׂים יֹאכְלוּ שִׂיחִים קְטַנִּים.אוּלָם הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוֹסִיף וְאָמַר:

אִם כֵּן, אוֹכְלִים הֵם גַּם עֲצֵי בַּאוֹבַּב?

הִסְבַּרְתִּי לוֹ כִּי עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב אֵינָם שִׂיחִים קְטַנִּים, אֶלָּא עֵצִים גְּדוֹלִים כְּמִבְצָרִים.גַּם עֵדֶר פִּילִים לֹא יוּכַל לְבַאוֹבַּב אֶחָד.

עִנְיַן עֵדֶר הַפִּילִים הִצְחִיק אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְהוּא אָמַר:

הָיִינוּ צְרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתָם זֶה עַל גַּבֵּי זֶה...

אַחַר הֵעִיר בְּטוּב-דַּעַת:

עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב קְטַנִּים הָיוּ לִפְנֵי שֶׁנַּעֲשׂוּ גְּדוֹלִים.

נָכוֹן בְּהֶחְלֵט!– אָמַרְתִּי – אוּלָם מַדּוּעַ רוֹצֶה אַתָּה שֶׁהַכְּבָשִׂים יֹאכְלוּ אֶת עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב הַקְּטַנִּים?

כָּכָה זֶה!– הֵשִׁיב, כִּמְדַבֵּר עַל עִנְיָן הַמּוּבָן מֵאֵלָיו.נֶאֱלַצְתִּי לְאַמֵּץ אֶת כָּל כֹּחַ שִׂכְלִי כְּדֵי לְהַבְהִיר לְעַצְמִי אֶת הַבְּעָיָה הַזֹּאת.

– וְאָמְנָם נוֹדַע לִי כִּי עַל כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, בְּדוֹמֶה לְיֶתֶר הַכּוֹכָבִים, מְצוּיִים עֲשָׂבִים טוֹבִים וַעֲשָׂבִים שׁוֹטִים.לָכֵן יֵשׁ זְרָעִים טוֹבִים שֶׁל עֲשָׂבִים טוֹבִים וּזְרָעִים רָעִים שֶׁל עֲשָׂבִים שׁוֹטִים.אוּלָם זְרָעִים אֵלֶּה סְמוּיִים מִן הָעַיִן.נָמִים הֵם בְּחֶבְיוֹן הָאֲדָמָה עַד שֶׁעוֹלֶה בְּדַעְתּוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהֶם לְהִתְעוֹרֵר מִשְּׁנָתוֹ.

אָז יִתְמַתַּח מְעַט-מְעַט אֶל מוּל הַשֶּׁמֶשׁ, כְּחוֹשֵׁשׁ, אַחַר יַעֲלֶה, וְהִנֵּה לְפָנֵינוּ נֶבֶט רַךְ וְנֶחְמָד לְמַרְאֶה.אִם נֶבֶט שֶׁל צְנוֹנִית אוֹ שֶׁל וֶרֶד הוּא, אֶפְשָׁר לְהַנִּיחַ לוֹ שֶׁיִּגְדַּל כִּרְצוֹנוֹ.אַךְ אִם צֶמַח שׁוֹטֶה הוּא – יֵשׁ לְעָקְרוֹ מִיָּד עִם בַּצְבְּצוֹ מִן הָאֲדָמָה.

עַל כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן מְצוּיִים הָיוּ זְרָעִים רָעִים וְנוֹרָאִים – זַרְעֵי בָּאוֹבַּבּ.לְעוֹלָם לֹא תִּפָּטֵר מֵעֲצֵי בָּאוֹבַּבּ אִם לֹא תַעַקְרֵם בְּעוֹדָם בְּאִבָּם.הֵם פּוֹרְצִים וּפוֹשְׁטִים עַל פְּנֵי הַכּוֹכָב וְנוֹקְבִים אוֹתוֹ בְּשָׁרְשֵׁיהֶם.וְאִם הַכּוֹכָב קָטָן מִדַּי עֲלוּלִים הֵם לְבַקְּעוֹ לַחֲלוּטִין.

– זוֹהִי שְׁאֵלַת סֵדֶר וּמִשְׁטָר – סָח לִי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן כַּעֲבֹר זְמַן-מָה.– בַּבֹּקֶר, לְאַחַר שֶׁאַתָּה מִתְרַחֵץ וּמִתְלַבֵּשׁ, עָלֶיךָ לִדְאֹג גַּם לְנִקָּיוֹן בַּכּוֹכָב שֶׁלְּךָ, לִשְׁקֹד עַל עֲקִירַת שְׁתִילֵי הַבָּאוֹבַּבּ מִשָּׁעָה שֶׁאֶפְשָׁר לְהַבְחִין בֵּינֵיהֶם וּבֵין שִׂיחֵי הַשּׁוֹשַׁנִּים, הַדּוֹמִים לָהֶם מְאֹד בְּרֵאשִׁית צְמִיחָתָם.זוֹהִי מְלָאכָה מְשַׁעְמֶמֶת לְמַדַּי, אַךְ קַלָּה מְאֹד.

יוֹם אֶחָד אָמַר לִי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן:

– מִן הָרָאוּי שֶׁתָּכִין צִיּוּר יָפֶה כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ הַיְלָדִים בְּאַרְצְךָ לְהָבִין זֹאת יָפֶה.הַדָּבָר יָבִיא לָהֶם תּוֹעֶלֶת אִם יֵצְאוּ לְמַסָּעוֹת בְּיוֹם מִן הַיָּמִים.לְעִתִּים – הוֹסִיף הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֵין בְּכָךְ רַע כַּאֲשֶׁר דּוֹחִים עֲבוֹדָה לְיוֹם אַחֵר.מַה שֶּׁאֵין כֵּן, כְּשֶׁהַדְּבָרִים אֲמוּרִים בַּעֲצֵי בַּאוֹבַּבּ; כָּל דְּחִיָּה עֲלוּלָה לְהָבִיא שׁוֹאָה.רָאִיתִי כּוֹכָב בּוֹ שׁוֹכֵן עַצְלָן מֻפְלָג.הוּא הִזְנִיחַ שְׁלֹשָׁה שִׂיחִים קְטַנִּים...

צִיַּרְתִּי אוֹתוֹ כּוֹכָב לְפִי הוֹרָאוֹתָיו שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.בְּדֶרֶךְ כְּלָל אֵינִי אוֹהֵב לְהַעֲמִיד פָּנִים שֶׁל מַטִּיף וּמוֹכִיחַ.אַךְ מַכַּת עֲצֵי הַבַּאוֹבַּבּ אֵינָהּ יְדוּעָה לָרַבִּים, וְהַסַּכָּנָה הַנִּשְׁקֶפֶת לְמִי שֶׁנִּקְלַע לְאַחַת הַכּוֹכָבִיּוֹת, גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ שֶׁהַפַּעַם עָלַי לָצֵאת מִגִּדְרִי וּלְהַזְהִירְכֶם בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל הַזְהָרָה: "יְלָדִים, הִשָּׁמְרוּ לָכֶם מִפְּנֵי עֲצֵי בַּאוֹבַּבּ!"

עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב

יְדִידַי הִתְעַלְּמוּ כָּמוֹנִי בְּמֶשֶׁךְ זְמַן רַב מִקִּיּוּמָהּ שֶׁל סַכָּנָה זוֹ וּכְדֵי לְהַזְהִירָם מִפָּנֶיהָ טָרַחְתִּי כָּל כָּךְ בַּהֲכָנַת צִיּוּר זֶה.אִם יִלְמְדוּ לֶקַח, עֲמָלִי לֹא הָיָה לַשָּׁוְא.

וְאִם תִּשְׁאָלוּנִי: מַדּוּעַ אֵין בְּסֵפֶר זֶה עוֹד צִיּוּרִים נֶהְדָּרִים כְּצִיּוּר עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב?– אָשִׁיב לָכֶם בְּפַשְׁטוּת: נִסִּיתִי גַּם נִסִּיתִי, אַךְ הַצִּיּוּרִים הָאֲחֵרִים לֹא עָלוּ יָפֶה.אוּלָם שָׁעָה שֶׁצִּיַּרְתִּי אֶת עֲצֵי הַבַּאוֹבַּב, חַשְׁתִּי שֶׁהָעִנְיָן דָּחוּף בְּיוֹתֵר.

פֶּרֶק שִׁשִּׁי: יָפָה שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ לְלֵב עָצוּב

אֲהָהּ, נְסִיכִי הַקָּטָן!מְעַט-מְעַט עָמַדְתִּי עַל סוֹד חַיֶּיךָ הַנּוּגִים.לֹא מָצָאתָ לְךָ עֹנֶג אַחֵר מֵאֲשֶׁר נֹעַם שְׁקִיעוֹת הַשֶּׁמֶשׁ.פְּרָט חָדָשׁ זֶה נוֹדַע לִי בְּבָקְרוֹ שֶׁל הַיּוֹם הָרְבִיעִי, שָׁעָה שֶׁאָמַרְתָּ לִי:

– שְׁקִיעוֹת הַשֶּׁמֶשׁ חֲבִיבוֹת עָלַי מְאֹד.הָבָה נִתְבּוֹנֵן לִשְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ!..

– אוּלָם עָלֵינוּ לְהַמְתִּין – אָמַרְתִּי.

– לְהַמְתִּין לָמָה?

– לְהַמְתִין עַד שֶׁתַּגִּיעַ שְׁעַת הַשְּׁקִיעָה.

תְּחִלָּה הֻפְתַּע מְאֹד, אַחַר הִצְטַחֵק וְאָמַר:

– נִדְמֶה לִי כָּל הַזְּמָן כִּי עוֹדֶנִּי בְּבֵיתִי!

– הַכֹּל יוֹדְעִים כִּי בְּהַגִּיעַ שְׁעַת צָהֳרַיִם בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, שׁוֹקַעַת הַשֶּׁמֶשׁ בְּצָרְפַת.יְכוֹלִים הָיִינוּ לַחֲזוֹת בִּשְׁקִיעָה זוֹ אִלּוּ הִגַּעְנוּ לְצָרְפַת בְּמֶשֶׁךְ דַּקָּה אַחַת.לְדַאֲבוֹנֵנוּ, צָרְפַת רְחוֹקָה מִדַּי.אַךְ עַל כּוֹכָבְךָ הַקָּטָן יָכֹלְתָּ עַתָּה לְהָזִיז אֶת כִּסְאֲךָ כַּמָּה צְעָדִים כְּדֵי לִרְאוֹת אֶת דִּמְדּוּמֵי הַשְּׁקִיעָה כָּל שָׁעָה שֶׁתִּרְצֶה בְּכָךְ...

– יוֹם אֶחָד – סִפֵּר לִי – רָאִיתִי אֶת שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע פְּעָמִים!

אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר:

– אַתָּה יוֹדֵעַ...טוֹב לִרְאוֹת אֶת שְׁקִיעוֹת הַשֶּׁמֶשׁ כְּשֶׁהִנְּךָ עָצוּב מְאֹד...

– וּבְכֵן, הָיִיתָ עָצוּב מְאֹד אוֹתוֹ יוֹם שֶׁבּוֹ רָאִיתָ אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע שְׁקִיעוֹת?

אוּלָם הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הֶחֱרִישׁ וְלֹא הֱשִׁיבַנִי דָבָר.

פֶּרֶק שְׁבִיעִי: אַשְׁרֵי הָאוֹהֵב פֶּרַח אֶחָד וְיָחִיד

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נוֹדַע לִי – גַּם הַפַּעַם הוֹדוֹת לַכִּבְשָׂה – סוֹד חַיָּיו שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.הוּא שְׁאָלַנִי לְפֶתַע פִּתְאֹם, לְלֹא כָּל הַקְדָּמוֹת, כְּאִלּוּ הָיְתָה שְׁאֵלָתוֹ פְּרִי הִרְהוּרִים מְמֻשָּׁכִים:

– כִּבְשָׂה הָאוֹכֶלֶת שִׂיחִים קְטַנִּים כְּלוּם אוֹכֶלֶת הִיא גַּם פְּרָחִים?

– כִּבְשָׂה – עָנִיתִי – אוֹכֶלֶת כָּל דָּבָר הַמִּזְדַּמֵּן לָהּ בְּדַרְכָּהּ.

– וַאֲפִילוּ פְּרָחִים בַּעֲלֵי חוֹחִים?

– כֵּן, אֲפִילוּ פְּרָחִים בַּעֲלֵי חוֹחִים.

– וּלְמָה מְשַׁמְּשִׁים הַחוֹחִים?

לֹא יָדַעְתִּי לְהָשִׁיב עַל שְׁאֵלָתוֹ.אוֹתָהּ שָׁעָה טָרַחְתִּי לְחַלֵּץ בֹּרֶג בִּמְנוֹעַ הָאֲוִירוֹן שֶׁנִּתְהַדֵּק יֶתֶר עַל הַמִּדָּה, שָׁרוּי הָיִיתִי בִּדְאָגָה רַבָּה: הַקִּלְקוּל בָּאֲוִירוֹן נִרְאָה לִי כָּעֵת חָמוּר מְאֹד וּמֵי הַשְּׁתִיָּה שֶׁנּוֹתְרוּ עִמִּי אָזְלוּ וְהָלְכוּ בִּמְהִירוּת מַבְהִילָה.

– מַה צֹּרֶךְ בַּחוֹחִים?

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא נָהַג לחְדֹּל מִשְּׁאֵלָה שֶׁהִצִּיג עַד אִם זָכָה לִתְשׁוּבָה.הַקִּלְקוּל בַּמָּנוֹעַ הִרְגִּיזַנִי מְאֹד וּכְדֵי לָצֵאת יְדֵי חוֹבָה אָמַרְתִּי:

– אֵין כָּל תּוֹעֶלֶת בַּחוֹחִים.הַפְּרָחִים מְגַדְּלִים אוֹתָם אַךְ וְרַק כְּדֵי לְהַכְעִיס!

– בֶּאֱמֶת?

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן שָׁתַק רֶגַע, אַחַר הֵטִיחַ כְּלַפֵּי דְּבָרִים שֶׁהָיָה בָּהֶם מִשּׁוּם תַּרְעֹמֶת:

– אֵינֶנִּי מַאֲמִין לְךָ!הַפְּרָחִים תְּמִימִים וְחַסְרֵי-יֶשַׁע.מְבַקְשִׁים לְהָגֵן עַל עַצְמָם בְּמֵיטַב יְכָלְתָּם וּסְבוּרִים כִּי הֵם מְטִילִים אֵימָה בְּחוֹחֵיהֶם...

לֹא הֲשִׁיבוֹתִי דָּבָר.אוֹתוֹ רֶגַע אָמַרְתִּי בְּלִבִּי: "אִם מוֹט זֶה לֹא יִסַּב, אֶעֶקְרֶנּוּ בְּפַטִּישׁ".

אוּלָם הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִסִּיחַ שׁוּב אֶת דַּעְתִּי מֵהָעִנְיָן הַמַּטְרִיד.

– הַאֻמְנָם סָבוּר אַתָּה כִּי הַפְּרָחִים?..

– לֹא וָלֹא!– קָרָאתִי – אֵינִי סָבוּר וְלֹא כְלוּם.אָמַרְתִּי מַה שֶּׁאָמַרְתִּי כְּדֵי לָצֵאת יְדֵי חוֹבָה.הֲרֵינִי עָסוּק כָּעֵת בְּעִנְיָנִים רְצִינִיִּים.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הֵצִיץ בִּי כְּמֻכֵּה תִּמָּהוֹן.

– עִנְיָנִים רְצִינִיִּים!

הוּא הִסְתַּכֵּל בִּי בְּעָמְדִי כָּפוּף עַל הַמָּנוֹעַ, שֶׁהָיָה בְּעֵינָיו מִין חֵפֶץ מְכֹעָר בְּתַכְלִית, בְּיָדַי הַפַּטִּישׁ וְאֶצְבְּעוֹתַי שְׁחוֹרוֹת מִשֶּׁמֶן הַסִּיכָה.

– אַתָּה מְדַבֵּר מַמָּשׁ כְּמוֹ הַמְבֻגָּרִים!– הֵעִיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

הִתְבַּיַּשְׁתִּי בְּמִקְצָת.אַךְ הוּא הוֹסִיף קָשׁוֹת:

– אַתָּה מְעַרְבֵּב אֶת הַדְּבָרִים, אַתָּה מְבַלְבֵּל הַכֹּל!..

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן רַגז מְאֹד.הוּא נִעֵר אֶת תַּלְתַּלָּיו הַזְּהֻבִּים וְאָמַר:

– מַכִּיר אֲנִי כּוֹכָב, שָׁם שׁוֹכֵן אָדָם שֶׁפָּנָיו מְכֻרְכָּמִים.אִישׁ זֶה לֹא הֵרִיחַ פֶּרַח מִיָּמָיו.מֵעוֹדוֹ לֹא הִסְתַּכֵּל בְּכוֹכָב, אַף לֹא אָהַב אָדָם מֵעוֹלָם.מִיָּמָיו לֹא עָשָׂה דָּבָר זוּלַת חִבּוּר מִסְפָּרִים.בְּמֶשֶׁךְ כָּל שְׁעוֹת הַיּוֹם הוּא חוֹזֵר וְאוֹמֵר כָּמוֹךָ: "אָנֹכִי אָדָם רְצִינִי!ֵ "אָנֹכִי אָדָם רְצִינִי!" וּבְאָמְרוֹ כֵּן הוּא מִתְנַפֵּחַ מֵרֹב גַּאֲוָה.אַךְ יְצוּר זֶה אֵינֶנּוּ אָדָם – זוֹהִי פִּטְרִיָּה!

– מָה?!..

– פִּטְרִיָּה!

פְּנֵי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הֶחֱוִירוּ מִזַּעַם.

– הַפְּרָחִים מְגַדְּלִים חוֹחִים זֶה מִילְיוֹנִים בַּשָּׁנִים, וְאַף עַל פִּי כֵן אוֹכְלִים הַכְּבָשִׂים אֶת הַפְּרָחִים זֶה מִילְיוֹנֵי שָׁנִים.כְּלוּם אֵין זֶה עִנְיָן רְצִינִי לַחְקֹר וּלְבָרֵר לָמָּה וּמַדּוּעַ מִתְאַמְּצִים הַפְּרָחִים כָּל כָּךְ לְגַדֵּל חוֹחִים, שֶׁאֵינָם מוֹעִילִים לָהֶם כְּלָל?וְהַמִּלְחָמָה הַנְּטוּשָׁה בֵּין הַכְּבָשִׂים וּבֵין הַפְּרָחִים כְּלוּם אֵינֶנָּה עִנְיָן חָשׁוּב?הַאֵין זֶה דָּבָר רְצִינִי וְחָשׁוּב שִׁבְעָתַיִם מֵחֶשְׁבּוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדוֹן שָׁמֵן וַאֲדֹם-פַּרְצוּף?וְאִם מַכִּיר אָנֹכִי פֶּרַח שֶׁאֵין שֵׁנִי לוֹ בָּעוֹלָם וְהוּא גָּדֵל אַךְ וְרַק עַל כּוֹכָבִי שֶׁלִּי – פֶּרַח שֶׁכִּבְשָׂה קְטַנָּה יְכוֹלָה לְכַלּוֹתוֹ בִּנְגִיסָה אַחַת, בְּלִי לְהַרְגִּישׁ כְּלָל מָה הִיא עוֹשָׂה – כְּלוּם אֵין זֶה עִנְיָן נִכְבָּד בְּעֵינֶיךָ?

פָּנָיו הֶאְדִּימוּ וְהוּא הוֹסִיף וְאָמַר:

– אִם מִישֶׁהוּ אוֹהֵב פֶּרַח אֶחָד וְיָחִיד, שֶׁאֵין שֵׁנִי לוֹ בְּכָל מִילְיוֹנֵי הַכּוֹכָבִים, הֲרֵיהוּ מְאֻשָּׁר אַף בְּהִסְתַּכְּלוֹ בַּכּוֹכָבִים, כִּי יָכוֹל הוּא לֵאמֹר בְּלִבּוֹ: "אֵי-שָׁם נִמְצָא הַפֶּרַח שֶׁלִּי..." אַךְ אִם יֹאכַל הַכֶּבֶשׂ אֶת הַפֶּרַח הֲלֹא יְדַמֶּה בְּנַפְשׁוֹ כְּאִלּוּ דָּעַךְ לְפֶתַע אוֹרָם שֶׁל כָּל הַכּוֹכָבִים...וּכְלוּם זֶה עִנְיָן שֶׁל מַה בְּכָךְ בְּעֵינֶיךָ?!

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא יָכֹל לְהַמְשִׁיךְ דְּבָרָיו, כִּי דִּמְעוֹתָיו שָׁמוּ מַחֲנָק לִגְרוֹנוֹ.

הַלַּיְלָה יָרַד.הִשְׁמַטְתִּי אֶת כְּלֵי עֲבוֹדָתִי לָאָרֶץ.מָה עֵרֶךְ לְפַטִּישִׁי וּמַה חֲשִׁיבוּת לַמּוֹט שֶׁנִּתְקַע בַּמָּנוֹעַ, לַצָּמָא אוֹ לַמָּוֶת, אִם עַל אַחַד הַכּוֹכָבִים, כּוֹכַב-הַלֶּכֶת שֶׁלִּי, הָאָרֶץ, שָׁרוּי נָסִיךְ קָטָן הַזָּקוּק לְנֶחָמָה?נָטַלְתִּי אוֹתוֹ בִּזְרוֹעוֹתַי, אִמַּצְתִּיו אֶל לִבִּי וְאָמַרְתִּי: "הַפֶּרַח הָאָהוּב עָלֶיךָ אֵינוֹ בְּסַכָּנָה.צַיֵּר אֲצַיֵּר מַחְסוֹם לַחְסֹם אֶת פִּי כִּבְשָׂתְךָ...גַּם רֶשֶׁת אֲצַיֵּר לְהָגֵן עַל הַפֶּרַח שֶׁלְּךָ...אֲנִי..."

לֹא יָדַעְתִּי מָה אַגִּיד לוֹ עוֹד.נָבוֹךְ הָיִיתִי וְאוֹבֵד עֵצוֹת.לֹא יָדַעְתִּי אֵיךְ לָגֶשֶׁת וְכֵיצַד לְהִתְקָרֵב אֵלָיו...כִּי מְחוֹז-הַדְּמָעוֹת נֶעְלָם וּמִסְתּוֹרִי כָּל כָּךְ!

פֶּרֶק שְׁמִינִי: הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְהַשּׁוֹשַׁנָּה הַמְפֻנֶּקֶת

עַד מְהֵרָה עָמַדְתִּי עַל טִיבוֹ שֶׁל פֶּרַח זֶה.הַפְּרָחִים הַמְּצוּיִים עַל כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הָיוּ פְּשׁוּטִים מְאֹד, וְלָהֶם רַק מַחֲרֹזֶת אַחַת שֶׁל עֲלֵי כּוֹתֶרֶת.פְּרָחִים אֵלֶּה לֹא תָּפְשׂוּ מָקוֹם רַב וְלֹא הִפְרִיעוּ לְאִישׁ.בְּבֹקֶר לֹא עָבוֹת הָיוּ מוֹפִיעִים בֵּינוֹת לַדֶּשֶׁא וְהָיוּ נוֹבְלִים עִם עֶרֶב.יוֹם אֶחָד צָץ פֶּרַח חָדָשׁ מִזֶּרַע שֶׁנִּשָּׂא בָּרוּחַ וְהִגִּיעַ מִמָּקוֹם בִּלְתִּי יָדוּעַ.הַנָּסִיךְ הַקָּטָן נָתַן עֵינוֹ עַל צִיץ זֶה, שֶׁלֹּא הָיָה דּוֹמֶה לַפְּרָחִים הָאֲחֵרִים הַמְּצוּיִים עַל כּוֹכָבוֹ.מִי יוֹדֵעַ –שֶׁמָּא זֶה זַן חָדָשׁ שֶׁל עֵץ בַּאוֹבַּב?

כַּעֲבֹר זְמַן-מָה חָדַל הַשִּׂיחַ לִגְדֹּל וְהִתְכּוֹנֵן לְהַפְרִיחַ נִצָּה.בִּרְאוֹת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אֶת הַפֶּקַע הַגָּדוֹל הֵבִין כִּי דְּבַר-מָה נִפְלָא עָתִיד לְהִתְגַּלּוֹת מִתּוֹכוֹ.אוּלָם הַנִּצָּה הַשּׁוֹכֶנֶת בְּתָאָהּ הַיָּרֹק הוֹסִיפָה לְהִכּוֹן לִקְרַאת הוֹפָעָה בִּמְלֹא הֲדָרָהּ וְיִפְעָתָהּ.הִיא בָּחֲרָה אֶת צְבָעֶיהָ בְּהַקְפָּדָה יְתֵרָה, הִתְלַבְּשָׁה לְאִטָּהּ, צֵרְפָה וְהִתְאִימָה אֶת עֲלֵי כּוֹתַרְתָּהּ אֶחָד לְאֶחָד.הִיא לֹא רָצְתָה לָצֵאת לַאֲוִירוֹ שֶׁל עוֹלָם פְּרוּעָה וּמְקֻמֶּטֶת כְּפִרְחֵי הַכַּלָּנִית הַפְּשׁוּטִים.כִּי עַז הָיָה רְצוֹנָהּ לְהוֹפִיעַ בְּכָל הַדְרַת יָפְיָהּ.אָכֵן, גַּנְדְּרָנִית הָיְתָה נִצָּה זוֹ עַד מְאֹד!אֵין פֶּלֶא אֵפוֹא, כִּי הִתְקַשְּׁטוּתָהּ הַנִּסְתֶּרֶת נִמְשְׁכָה יָמִים רַבִּים.

יוֹם אֶחָד, עִם הָנֵץ הַחַמָּה, הוֹפִיעָה נִצַּת הַשּׁוֹשַׁנָּה.לְאַחַר שֶׁעָמְלָה וְטָרְחָה בִּשְׁקִידָה רַבָּה פִּהֲקָה וְאָמְרָה:

– אַה!זֶה עַתָּה הִתְעוֹרַרְתִּי...סְלִיחָה...עוֹדֶנִי פְּרוּעָה לְגַמְרֵי...

אוּלָם הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא יָכֹל לִכְבֹּשׁ אֶת רִגְשׁוֹת הִתְפָּעֲלוּתוֹ:

–מַה יָּפִית!

–הַאֵין זֹאת?– עָנְתָה הַשּׁוֹשַׁנָּה בְּנַחַת – גַּם נוֹלַדְתִּי בְּהִוָּלֵד הַחַמָּה...

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הֵבִין מִיָּד כִּי הַנִּצָּה אֵינָהּ עַנְוְתָנִית בְּיוֹתֵר; אוּלָם הָיָה בָּהּ כְּדֵי לְעוֹרֵר הִתְפָּעֲלוּת!

– סְבוּרַתְנִי כִּי הִגִּיעָה הַשָּׁעָה שֶׁל פַּת שַׁחֲרִית – אָמְרָה הַשּׁוֹשַׁנָּה וְהוֹסִיפָה בְּחִפָּזוֹן:

– הוֹאֶל-נָא לִדְאֹג לִי...

דְּבָרֶיהָ הֵבִיאוּ אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בִּמְבוּכָה.הוּא נָתַן מַיִם בְּמַזְלֵף וְהִתְחִיל מְטַפֵּל בָּהּ.

עַד מְהֵרָה הִתְחִילָה הַשּׁוֹשַׁנָּה גּוֹרֶמֶת לוֹ צַעַר בְּתַפְנוּקֵי גַנְדְּרָנוּתָהּ.

יוֹם אֶחָד, לְמָשָׁל, סָחָה לוֹ בְּדַבְּרָהּ עַל אַרְבַּעַת חוֹחֶיהָ:

–יָבוֹאוּ נָא הַנְּמֵרִים בַּעֲלֵי הַצִּפָּרְנַיִם הַחַדּוֹת!

–עַל כּוֹכָבִי אֵין שׁוּם נְמֵרִים –קָרָא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – וְכַיָּדוּעַ, אֵין הַנְּמֵרִים אוֹכְלִים עֲשָׂבִים.

–אֵינֶנִּי עֵשֶׂב –הֵעִירָה הַשּׁוֹשַׁנָּה בְּנַחַת.

–סִלְחִי נָא לִי...

אֵינֶנִּי פּוֹחֶדֶת מִפְּנֵי נְמֵרִים כְּלָל וּכְלָל –הוֹסִיפָה הַשּׁוֹשַׁנָּה –אוּלָם סוֹלֶדֶת אֲנִי מִפְּנֵי רוּחוֹת-פְּרָצִים.שֶׁמָּא יֵשׁ לְךָ פַּרְגּוֹד בִּשְׁבִילִי?

– סְלִידָה מִפְּנֵי רוּחוֹת-פְּרָצִים!הֲרֵי זֶה עֵסֶק בִּישׁ לְגַבֵּי צֶמַח – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִבּוֹ: אָכֵן מוּזָר וּמְשֻׁנֶּה הַפֶּרַח הַזֶּה...

– בַּלַּיְלָה תְּכַסֶּה אוֹתִי בְּפַעֲמוֹן-זְכוּכִית –

אָמְרָה הַשּׁוֹשַׁנָּה –כָּאן שׂוֹרֵר קֹר נוֹרָא.הַסִּדּוּרִים אֵינָם נוֹחִים פֹּה.בַּמָּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּאתִי...

דְּבָרֶיהָ נִפְסְקוּ לְפֶתַע.הִיא הִגִּיעָה לְכָאן בְּצוּרַת זֵרָעוֹן וְלֹא יְכוֹלָה הָיְתָה אֵפוֹא לָדַעַת עַל הַמִּתְרַחֵשׁ בְּעוֹלָמוֹת אֲחֵרִים.

הַשּׁוֹשַׁנָּה נִכְלְמָה עַל שֶׁנִּתְפְּסָה בְּשֶׁקֶר תָּמִים שֶׁאֵין לוֹ רַגְלַיִם.הִיא הִשְׁתַּעֲלָה פַּעֲמַיִם, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, כְּאוֹמֶרֶת לְהָטִיל עָלָיו אֶת הָאָשָׁם.

– וּמָה עִם הַפַּרְגּוֹד?– שָׁאֲלָה.

– הָיָה בְּדַעְתִּי לָצֵאת וּלְבַקְשׁוֹ, אוּלָם הִמְתַּנְתִּי שֶׁתְּכַלִּי דְבָרַיִךְ...הִיא הִתְאַמְּצָה לְהִשְׁתַּעֵל עוֹד פַּעַם כְּדֵי לַהֲבִיאוֹ לִידֵי נְקִיפַת-לֵב.

עַד מְהֵרָה נִתְאַכְזֵב בָּהּ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, עַל אַף כַּוָּנוֹתָיו הַטּוֹבוֹת שֶׁנָּבְעוּ מִתּוֹךְ רִגְשׁוֹת אַהֲבָתוֹ אֵלֶיהָ.הוּא קִבֵּל בִּרְצִינוּת דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ וְלָכֵן הִתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ.

– מוּטָב הָיָה לִי לֹא לָשִׂים לֵב לִדְבָרֶיהָ – גִּלָּה לְפָנַי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אֶת לִבּוֹ בְּאַחַד הַיָּמִים – כִּי אֵין לָתֵת אֵמוּן בְּדִבְרֵי הַפְּרָחִים.יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם וְלִשְׁאֹף אֶת רֵיחָם וְתוּ לֹא.רֵיחָהּ הַנָּעִים שֶׁל הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי מִלֵּא אֶת כָּל חֲלַל כּוֹכָבִי, אַךְ לֹא הִשְׂכַּלְתִּי לְהִתְעַנֵּג עַל בְּשָׂמֶיהָ.הַמַּעֲשֶׂה בַּצִּפָּרְנַיִם הִרְגִּיזַנִי מְאֹד, בִּמְקוֹם לְעוֹרֵר בְּלִבִּי רִגְשׁוֹת חֶמְלָה וָחֶסֶד...

וְהַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוֹסִיף לְגַלּוֹת לִבּוֹ לְפָנַי:

– אוֹתָהּ שָׁעָה לֹא הֲבִינוֹתִי אֶת הַדְּבָרִים כָּרָאוּי!חַיָּב הָיִיתִי לָדוּן אוֹתָהּ לְפִי מַעֲשֶׂיהָ, וְלֹא רַק לְפִי דְּבָרֶיהָ.הִיא הֶאֱצִילָה עָלַי מִזִּיו מַרְאֶהָ וּמֵרֵיחָהּ הַטּוֹב.בִּמְקוֹם לִבְרֹחַ מִפָּנֶיהָ חַיָּב הָיִיתִי לְהָבִין לְלִבָּהּ וְלָחוּשׁ אֶת אַהֲבָתָהּ מִבַּעַד לְתַחְבּוּלוֹתֶיהָ הַתְּמִימוֹת...הֵן הַפְּרָחִים מְלֵאִים סְתִירוֹת וַהֲפַכְפְּכוּת כָּל כָּךְ!הָיִיתִי צָעִיר מִכְּדֵי לָדַעַת אֵיךְ לֶאֱהֹב אוֹתָהּ...

פֶּרֶק תְּשִׁיעִי: הַנָּסִיךְ הַקָּטָן יוֹצֵא לְמַסְעוֹתָיו

מְשַׁעֵר אֲנִי, כִּי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן נֶעֱזַר בְּלַהֲקַת עוֹפוֹת-בָּר נוֹדְדִים לְשֵׁם בְּרִיחָה מִכּוֹכַב-הַלֶּכֶת שֶׁלּוֹ.לִפְנֵי צֵאתוֹ לַדֶּרֶךְ בִּקֵּשׁ לְהַשְׁאִיר אֶת כּוֹכָבוֹ נָקִי וּמְסֻדָּר.בִּשְׁעוֹת הַבֹּקֶר שָׁקַד לִגְרֹף כָּרָאוּי אֶת לוֹעָם שֶׁל שְׁנֵי הָרֵי-הַגַּעַשׁ הַפְּעִילִים אֲשֶׁר לוֹ.הוּא הָיָה נֶעֱזָר בָּהֶם לְבִשּׁוּל אֲרֻחַת-הַבֹּקֶר.הָיָה לוֹ גַּם הַר-גַּעַשׁ כָּבוּי."מוּטָב לִנְהֹג זְהִירוּת!" הָיָה אוֹמֵר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, וּלְיֶתֶר בִּטָּחוֹן גָּרַף גַּם אֶת לוֹעַ הַר-הַגַּעַשׁ הַדּוֹמֵם.הָרֵי-גַעַשׁ שֶׁנֻּקּוּ כַּהֲלָכָה בּוֹעֲרִים לְאַט וּבְסֵדֶר, לְלֹא הִתְפָּרְצֻיּוֹת-פִּתְאֹם, הַמַּזְכִּירוֹת אֶת לַהֲבוֹת הָאֵשׁ הָעוֹלוֹת מִתּוֹךְ אֲרֻבּוֹת מְסֻתָּמוֹת.נִרְאֶה כִּי אָנוּ, הַדָּרִים עַל הָאָרֶץ, קְטַנִּים מִכְּדֵי לִגְרֹף וּלְנַקֵּז אֶת לוֹעַ הָרֵי-הַגַּעַשׁ שֶׁלָּנוּ.מִשּׁוּם כָּךְ הֵם גּוֹרְמִים לָנוּ הֲמוֹן צָרוֹת צְרוּרוֹת.

בְּרוּחַ נְכֵאָה בְּמִקְצָת נִכֵּשׁ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אֶת אַחֲרוֹנֵי הַנְּבָטִים שֶׁל עֲצֵי הַבַּאוֹבַבּ.כְּסָבוּר הָיָה כִּי לְעוֹלָם לֹא יַחֲזֹר אֶל כּוֹכָבוֹ.אַךְ כָּל הָעֲבוֹדוֹת הַלָּלוּ בָּהֶן הֻרְגַּל יָקְרוּ בְּעֵינָיו שִׁבְעָתַיִם בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר אַחֲרוֹן.שָׁעָה שֶׁהִשְׁקָה אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה בַּפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה וְעָמַד **לְכַסּוֹתָהּ** בְּמִכְסֶה-הַזְּכוּכִית הִרְגִּישׁ לְפֶתַע בְּדִמְעוֹת הָעוֹלוֹת בְּעֵינָיו.

בִּשְׁעוֹת הַבֹּקֶר שָׁקַד לִגְרֹף כָּרָאוּי אֶת לוֹעָם שֶׁל הָרֵי-הַגַּעַשׁ הַפְּעִילִים

– שָׁלוֹם!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

אַךְ הִיא לֹא הֱשִׁיבַתּוּ דָּבָר.

– שָׁלוֹם!– חָזַר וְאָמַר.

הַשּׁוֹשַׁנָּה נִשְׁתָּעֲלָה, אַךְ לֹא מֵחֲמַת צַנֶּנֶת.

– הִתְנַהַגְתִּי כְּטִפְּשָׁה –אָמְרָה לוֹ לְבַסּוֹף –וַהֲרֵינִי מְבַקֶּשֶׁת אֶת סְלִיחָתְךָ.הִשְׁתַּדֵּל-נָא לִהְיוֹת מְאֻשָּׁר וְטוֹב-לֵב!..

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן תָּמַהּ עַל דְּבָרֶיהָ אֵלֶּה, שֶׁנֶּאֶמְרוּ בְּנֹעַם וּבְנַחַת, לְלֹא תּוֹכֵחָה וּתְלוּנָה כָּלְשֶׁהִי הוּא נִצַּב דּוֹמֵם, נָבוֹךְ וְנִדְהָם, וּמִכְסֶה-הַזְּכוּכִית עוֹדֶנּוּ מוּרָם בְּיָדוֹ.

– אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ, כַּמּוּבָן, – אָמְרָה לוֹ הַשּׁוֹשַׁנָּה – וְאַשְׁמָתִי הִיא שֶׁהַדָּבָר לֹא נוֹדַע לְךָ.אֵין זֶה חָשׁוּב כְּלָל וּכְלָל.אַךְ גַּם אַתָּה נָהַגְתָּ בְּחֹסֶר-בִּינָה כָּמוֹנִי.הִשְׁתַּדֵּל-נָא לִהְיוֹת מְאֻשָּׁר...הַנַּח אֶת הַמִּכְסֶה הַזֶּה, כִּי אֵין לִי עוֹד חֵפֶץ בּוֹ.

– אֲבָל הָרוּחַ – – –

– אֵינֶנִּי מְצֻנֶּנֶת כָּל כָּךְ...אַדְרַבָּא, אֲוִיר הַלַּיְלָה הַצּוֹנֵן יִהְיֶה לִי לְמַרְפֵּא.אֲנִי פֶּרַח.

– וְאֵימַת הַחַיּוֹת הָרָעוֹת – – –

– עָלַי לִסְבֹּל אֶת קִרְבָתָם שֶׁל שְׁנַיִם-שְׁלֹשָׁה זְחָלִים אִם רְצוֹנִי לְהַכִּיר פַּרְפָּרִים.אוֹמְרִים שֶׁהֵם יָפִים לְהַפְלִיא.וּמִי עוֹד יִפְקֹד אוֹתִי?אַתָּה תִּהְיֶה רָחוֹק מִכָּאן...וַאֲשֶׁר לַחַיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֵינֶנִּי יְרֵאָה אוֹתָן כְּלָל וּכְלָל.הֵן גַּם לִי צִפָּרְנַיִם.

הִיא חָשְׂפָה בִּתְמִימוּת אֶת אַרְבַּעַת חוֹחֶיהָ, אַחַר הוֹסִיפָה וְאָמְרָה:

– אַל תּוֹסִיף עוֹד לְהִתְמַהְמֵהַּ, כִּי הַדָּבָר מְעוֹרֵר אֶת חֲמָתִי!הֶחְלַטְתָּ לְהִסְתַּלֵּק מִכָּאן – קוּם וְלֶךְ-לְךָ אֵפוֹא!

הִיא הֵאִיצָה בּוֹ מִשּׁוּם שֶׁלֹּא רָצְתָה שֶׁהַנָּסִיךְ הַקָּטָן יִרְאֶה אוֹתָהּ בְּבִכְיָהּ.אָכֵן, הָיְתָה זוֹ שׁוֹשַׁנָּה גַּאַוְתָנִית...

פֶּרֶק עֲשִׂירִי: כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַבּוֹדֵד

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִגִּיעַ לְאֵזוֹר הַכּוֹכָבִיּוֹת "326", "327", "328", "329" וּ- "330".הוּא הִתְחִיל מְסַיֵּר בָּהֶן כְּדֵי לְהַרְחִיב אֶת דַּעְתּוֹ וְלִמְצֹא עִנְיָן חָדָשׁ לַעֲנוֹת בּוֹ.

עַל הַכּוֹכָב הָרִאשׁוֹן בִּקְבוּצַת כּוֹכָבִים קְטַנִּים אֵלֶּה שָׁכַן מֶלֶךְ זָקֵן.הוּא הָיָה לָבוּשׁ שָׁנִי וּפַרְוַת-מְלָכִים וְיָשַׁב עַל כֵּס-מַלְכוּתוֹ הַפָּשׁוּט וּמְפֹאָר כְּאֶחָד.

–הֶאָח!– קָרָא הַמֶּלֶךְ בִּרְאוֹתוֹ אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הִנֵּה נָתִין אֶחָד!

– אֵיכָה הִכִּירַנִי הַמֶּלֶךְ אִם לֹא רָאַנִי מֵעוֹלָם?– תָּמַהּ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.הוּא לֹא יָדַע עֲדַיִן כִּי הָעוֹלָם פָּשׁוּט לְמַדַּי בְּעֵינֵי הַמְּלָכִים הָרוֹאִים אֶת כָּל בְּנֵי-הָאָדָם כִּנְתִינִים הַכְּפוּפִים לָהֶם.

–קְרַב אֵלַי לְמַעַן אֶרְאֶה אוֹתְךָ הֵיטֵב!– אָמַר הַמֶּלֶךְ, שֶׁדַּעְתּוֹ הָיְתָה זְחוּחָה עָלָיו, כֵּיוָן שֶׁזָּכָה סוֹף-סוֹף לִמְלֹךְ עַל מִישֶׁהוּ.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הֵעִיף עֵינָיו כְּדֵי לִמְצֹא לוֹ מְקוֹם יְשִׁיבָה וּמְנוּחָה מֵעֲמַל הַדֶּרֶךְ.אַךְ פַּרְוָתוֹ הַמְפֹאֶרֶת שֶׁל הַמֶּלֶךְ כִּסְּתָה אֶת פְּנֵי הַכּוֹכָב עַד אֶפֶס מָקוֹם.לָכֵן נִשְׁאַר עוֹמֵד עַל עָמְדוֹ וּפִהֵק מֵרֹב עֲיֵפוּת.

– אֵין זֶה מִן הַנִּמּוּס לְפַהֵק לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ – אָמַר הוֹד מַלְכוּתוֹ – וַהֲרֵינִי אוֹסֵר עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כֵּן!

– לֹא אוּכַל לְהִתְאַפֵּק – עָנָה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בִּמְבוּכָה – עָבַרְתִּי דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה וְלֹא עָצַמְתִּי אֶת עֵינַי...

אִם כֵּן – אָמַר הַמֶּלֶךְ – פּוֹקְדָנִי עָלֶיךָ לְפַהֵק!זֶה שָׁנִים רַבּוֹת לֹא רָאִיתִי אָדָם מְפַהֵק, לָכֵן מוֹצֵא אֲנִי עִנְיָן רַב בְּפִהוּקִים.פַּהֵק אֵפוֹא שֵׁנִית.זוֹהִי פְּקֻדָּה!

– פְּקֻדָּתְךָ מְטִילָה עָלַי אֵימָה...לֹא אוּכַל עוֹד...– מִלְמֵל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וּפָנָיו הֶאְדִּימוּ מֵרֹב מְבוּכָה.

– אִם כֵּן – אַמר הַמֶּלֶךְ –הִנְנִי פּוֹקֵד עָלֶיךָ עִתִּים לְפַהֵק וְעִתִּים לְ...

הַמֶּלֶךְ גִּמְגֵּם בְּמִקְצָת וּפָנָיו הִבִּיעוּ רָגְזָה, כִּי הוּא תָּבַע שֶׁיַּחְלְקוּ לוֹ כָּבוֹד וְלֹא סָבַל כִּי יַמְרוּ אֶת פִּיו.אַךְ כֵּיוָן שֶׁהָיָה טוֹבַ-לֵב וְנוֹחַ לַבְּרִיּוֹת הִשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לָתֵת רַק פְּקֻדּוֹתהַמִּתְקַבְּלוֹת עַל הַדַּעַת.

– לוּ פָּקַדְתִּי עַל אַחַד הָאַלּוּפִים ׃ – הָיָה נוֹהֵג לוֹמַר – לֵיהָפֵךְ לְעוֹף-יָם, וְאִלּוּ הִמְרָה הָאַלּוּף אֶת פִּי, הָיָה זֶה לֹא בְּאַשְׁמָתוֹ, כִּי אִם בְּאַשְׁמָתִי אָנִי.

– אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב, – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן דֶּרֶךְ יִרְאַת-כָּבוֹד, – אוּלַי יַרְשֶׁה לִי לָשֶׁבֶת?..

– פּוֹקְדָנִי עָלֶיךָ כִּי תֵשֵׁב מִיָּד!– אָמַר הַמֶּלֶךְ וְאָסַף בִּגְאוֹן-מַלְכוּת אֶת כְּנַף פַּרְוָתוֹ הַמְפֹאֶרֶת.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן תָּמַהּ וְאָמַר בְּלִבּוֹ: כּוֹכָב זֶה קָטָן-קְטַנְטַן.עַל מָה אֵפוֹא מוֹשֵׁל מֶלֶךְ זֶה?

– אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ, – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – יִסְלַח-נָא לִי אִם אַצִּיג לוֹ שְׁאֵלָה...

– פּוֹקְדָנִי עָלֶיךָ כִּי תִשְׁאַל שְׁאֵלָתְךָ!– נֶחְפַּז הַמֶּלֶךְ לַעֲנוֹת.

– יֹאמַר-נָא לִי, הַמֶּלֶךְ, עַל מָה הוּא מוֹלֵךְ?

– עַל הַכֹּל!– עָנָה הַמֶּלֶךְ בְּפַשְׁטוּת גְּמוּרָה.

– עַל הַכֹּל?

בִּתְנוּעָה קַלָּה הִצְבִּיעַ הַמֶּלֶךְ עַל כּוֹכָבוֹ שֶׁלּוֹ, עַל כּוֹכְבֵי-הַלֶּכֶת הָאֲחֵרִים, עַל כָּל הַכּוֹכָבִים וְהַמַּזָּלוֹת.

– עַל כָּל אֵלֶּה?– תָּמַהּ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– כֵּן, עַל כָּל אֵלֶּה!– הֵשִׁיב הַמֶּלֶךְ.

כִּי הוּא הָיָה לֹא רַק מוֹשֵׁל בְּכִפָּה, אֶלָּא גַּם שַׁלִּיט עוֹלָמִי.

– וְהַכּוֹכָבִים סָרִים לְמִשְׁמַעְתֶּךָ?

– בְּוַדַּאי!– אָמַר הַמֶּלֶךְ – הֵם מְצַיְּתִים לִי וּמְמַלְּאִים מִיָּד אַחַר פְּקֻדּוֹתַי.אֵינֶנִּי סוֹבֵל חֹסֶר-מִשְׁמַעַת!

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִתְפָּעֵל מֵעָצְמַת-שִׁלְטוֹן זוֹ.אִלּוּ הָיָה בְּיָדוֹ שִׁלְטוֹן כָּזֶה, יָכוֹל הָיָה לַחֲזוֹת בִּשְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ לֹא אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע פְּעָמִים בַּיּוֹם, כִּי אִם שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם פַּעַם, וְאוּלַי מֵאָה, וַאֲפִילוּ מָאתַיִם פַּעַם, וְזֹאת בְּלֹא לְהָזִיז אֶת כִּסּוֹ מִמְּקוֹמוֹ!

הוּא הִתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ בְּזָכְרוֹ אֶת כּוֹכָבוֹ הַקָּטָן, הֶעָזוּב.אַחַר הֵעֵז לְבַקֵּשׁ אֶת הַמֶּלֶךְ שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד:

– הִנְנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת בִּשְׁקִיעַת הַחַמָּה...אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב, יְצַוֶּה-נָא לַשֶּׁמֶשׁ כִּי תִשְׁקַע...

– לוּ צִוִּיתִי עַל אֶחָד מֵאַלּוּפַי לִדְאוֹת כְּפַרְפַּר מִפֶּרַח לְפֶרַח, לְחַבֵּר מַחֲזֶה-תּוּגָה אוֹ לֵהָפֵךְ לְעוֹף-הַיָּם, וְאִלּוּ נִמְנַע אוֹתוֹ אַלּוּף מִלְּמַלֵּא אַחַר פְּקֻדָּתִי – בְּמִי מִשְּׁנֵינוּ יִהְיֶה הָאָשָׁם, –שָׁאַל הַמֶּלֶךְ –בָּאַלּוּף אוֹ בִּי?

– בְּךָ!– הֵשִׁיב הַנָּסִיךְ בְּתֹקֶף.

– נָכוֹן!– קָרָא הַמֶּלֶךְ – יֵשׁ לִדְרֹשׁ מִכָּל אָדָם רַק מַה שֶּׁיָּדוֹ מַגַּעַת לַעֲשׂוֹת.רַק עַל יְסוֹדוֹת הַתְּבוּנָה יִכּוֹן הַשִּׁלְטוֹן.אִם תְּצַוֶּה עַל בְּנֵי עַמְּךָ לְהָטִיל עַצְמָם הַיָּמָּה – יָקוּמוּ וְיִתְמָרְדוּ.רַשַּׁאי אָנֹכִי לִדְרֹשׁ מִשְׁמַעַת, מִשּׁוּם שֶׁפְּקֻדּוֹתַי מִתְקַבְּלוֹת עַל הַדַּעַת.

– וּשְׁקִיעַת-הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁלִּי?– הִזְכִּיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.כֵּיוָן שֶׁהָיָה זֶה מַצִּיג שְׁאֵלָה שׁוּב לֹא הָיָה מַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנָּה.

– רָאֹה תִּרְאֶה אֶת הַשְּׁקִיעָה אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ, וְאָנֹכִי אֶדְרֹשׁ זֹאת בְּכָל תֹּקֶף.אַךְ בְּהֶתְאֵם לְחָכְמַת-הַמִּמְשָׁל שֶׁלִּי רְצוֹנִי לְהַמְתִּין עַד שֶׁיִּהְיוּ הַתְּנָאִים נוֹחִים לְכָךְ.

– אֵימָתַי יָקוּם הַדָּבָר?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

הַמֶּלֶךְ הֵצִיץ בְּכֶרֶךְ עָבֶה, לוּחַ-הָעִתִּים, וְאָמַר:

–הַדָּבָר יִהְיֶה בְּקָרוֹב...בְּשָׁעָה...עוֹד הָעֶרֶב, סָמוּךְ לְשָׁעָה 7.40.וְאָז תִּרְאֶה בְּמוֹ עֵינֶיךָ אֵיךְ מְצַיְּתִים לִי וּמְמַלְּאִים אַחַר פְּקֻדּוֹתַי!

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן חָזַר וּפִהֵק.הוּא הִצְטַעֵר עַל שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא הֶחְמִיץ הַפַּעַם, וּכְבָר הִתְחִיל מִשְׁתַּעְמֵם בְּמִקְצָת.

– מַה לִּי כָּאן – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הִנְנִי וְאַמְשִׁיךְ בְּדַרְכִּי!

– אַל תֵּלֵךְ מִכָּאן!–אָמַר הַמֶּלֶךְ שֶׁדַּעְתּוֹ זָחָה עָלָיו לְאַחַר שֶׁזָּכָה לְנָתִין – אַל תֵּלֵךְ וְהִנְנִי לְמַנּוֹתְךָ לְשַׂר!

– אֵיזֶה שַׂר?

– שַׂר...שַׂר-הַמִּשְׁפָּטִים!

– הֲרֵי אֵין כָּאן אָדָם שֶׁאֶפְשָׁר לְשָׁפְטוֹ!..

– הַדָּבָר אֵינוֹ יָדוּעַ לִי – אָמַר הַמֶּלֶךְ – כִּי לֹא סִיַּרְתִּי עֲדַיִן בְּכָל רַחֲבֵי מַמְלַכְתִּי.הֲרֵינִי זָקֵן בָּא בַּיָּמִים.אֵין כָּאן מָקוֹם לְמֶרְכָּבָה, וְאֵין בְּכֹחִי לָלֶכֶת בָּרֶגֶל...

– כְּבָר רָאִיתִי אֶל-נָכוֹן –קָרָא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּהַעִיפוֹ עַיִן לְעֶבְרוֹ הַשֵּׁנִי שֶׁל הַכּוֹכָב – כִּי גַּם שָׁם אֵין נֶפֶשׁ חַיָּה...

אִם כֵּן – אָמַר הַמֶּלֶךְ – שָׁפֹט תִּשְׁפֹּט אֶת עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ דָּבָר קָשֶׁה מִזֶּה!לָדוּן אֶת עַצְמְךָ קָשֶׁה שִׁבְעָתַיִם מִלָּדוּן אֶת הַזּוּלַת.אִם תַּשְׂכִּיל לִשְׁפֹּט אֶת עַצְמְךָ כָּרָאוּי, תִּהְיֶה זוֹ הוֹכָחָה חוֹתֶכֶת כִּי אָמְנָם חָכָם וְנָבוֹן אַתָּה.

– אָמְנָם כָּן – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אַךְ זֹאת אוּכַל לַעֲשׂוֹת בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, וְאֵין לִי צֹרֶךְ לָגוּר דַּוְקָא עַל כּוֹכָב זֶה...

–הְמ...הְמ...– אָמַר הַמֶּלֶךְ – סְבוּרָנִי כִּי אֵי-שָׁם, עַל כּוֹכָבִי, שׁוֹכֵן עַכְבָּר זָקֵן.הִנְנִי שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ בַּלֵּילוֹת.תּוּכַל אֵפוֹא לִשְׁפֹּט אֶת הָעַכְבָּר הַזֶּה.כְּפַעַם בְּפַעַם תּוּכַל לָדוּן אוֹתוֹ לְמִיתָה, וְכָךְ יִהְיוּ חַיָּיו תְּלוּיִים בְּמִשְׁפַּט-הַצֶּדֶק שֶׁלְּךָ.אוּלָם בְּכָל פַּעַם תִּצְטָרֵךְ לָתֵת לוֹ חֲנִינָה: יֵשׁ לִנְהֹג בּוֹ בְּמִדַּת הַחִסָּכוֹן, כִּי הוּא הָעַכְבָּר הַיָּחִיד הַנִּמְצָא בִּרְשׁוּתֵנוּ.

– אֵינֶנִּי אוֹהֵב לָדוּן לְמִיתָה – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – וּסְבוּרָנִי כִּי עָלַי לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכִּי.

– לֹא!– אָמַר הַמֶּלֶךְ.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הָיָה מוּכָן לַדֶּרֶךְ, אַךְ לֹא רָצָה לְצַעֵר אֶת הַמֶּלֶךְ הַזָּקֵן.הוּא פָּנָה אֵלָיו וְאָמַר:

– אִם אָמְנָם רוֹצֶה הוֹד מַלְכוּתוֹ, כִּי יְדַיְּקוּ בְּמִלּוּי פְּקֻדּוֹתָיו, עָלָיו לָתֵת לִי פְּקֻדָּה הַמִּתְקַבֶּלֶת עַל הַדַּעַת.לְמָשָׁל: לְצַוּוֹת עָלַי שֶׁאֶסְתַּלֵּק מִכָּאן בְּטֶרֶם תַּחֲלֹף דַּקָּה אַחַת.דּוֹמֶנִי כִּי הַתְּנָאִים נוֹחִים לְכָךְ...

הַמֶּלֶךְ לֹא הֱשִׁיבוֹ דָּבָר.תְּחִלָּה הִסֵּס הַנָּסִיךְ הַקָּטָן; אַחַר נֶאֱנַח, נִפְרַד מֵהַמֶּלֶךְ וְיָצָא לְדַרְכּוֹ...

– אַתָּה תִּהְיֶה שַׁגְרִירִי בְּחוּץ-לָאָרֶץ!– קָרָא הַמֶּלֶךְ וְכֻלּוֹ אוֹמֵר הַדְרַת-מַלְכוּת.

"מַה מּוּזָרִים הֵם דַּרְכֵי הַמְּבֻגָּרִים", הִרְהֵר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּהַמְשִׁיכוֹ אֶת מַסָּעוֹ.

פֶּרֶק אַחַד-עָשָׂר: כּוֹכָבוֹ שֶׁל הָרַבְרְבָן

עַל הַכּוֹכָב הַשֵּׁנִי שָׁכַן רַבְרְבָן.

– הֶאָח!– קָרָא הָרַבְרְבָן בִּרְאוֹתוֹ מֵרָחוֹק אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֶחָד מִמַּעֲרִיצַי הוּא, הַבָּא לְהֵרָאוֹת אֶת פָּנָי!

כָּךְ דַּרְכָּם שֶׁל גַּאַוְתָנִים, הַסְּבוּרִים כִּי כָּל אָדָם חַיָּב לַחֲלֹק לָהֶם כָּבוֹד.

– בֹּקֶר טוֹב!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אָכֵן, מוּזָרָה הַמִּגְבַּעַת שֶׁאַתָּה חוֹבֵשׁ לְרֹאשְׁךָ.

– זוֹהִי מִגְבַּעַת מְיֻחֶדֶת לְהַצְדָּעוֹת – הִסְבִּיר הָרַבְרְבָן – וַהֲרֵינִי מֵרִים אוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁחֲבֵרַי מְקַבְּלִים אֶת פָּנַי בִּתְשׁוּאוֹת וּמוֹחֲאִים כַּפַּיִם לִכְבוֹדִי.אַךְ לְדַאֲבוֹנִי, אֵין אִישׁ עוֹבֵר בַּמָּקוֹם הַזֶּה.

– הַאֻמְנָם?– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, שֶׁלֹּא יָרַד לְסוֹף דַּעְתּוֹ.

– הַךְ כַּף אֶל כָּף!– אָמַר הָרַבְרְבָן.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן עָשָׂה כִּדְבָרָיו וְהָרַבְרְבָן הֵשִׁיב לוֹ בַּעֲנָוָה בַּהֲרִימוֹ אֶת מִגְבַּעְתּוֹ קִמְעָה.

"דָּבָר זֶה מְשַׁעֲשֵׁעַ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הַבִּקּוּר אֵצֶל הַמֶּלֶךְ" – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִבּוֹ.הוּא הִתְחִיל שׁוּב מוֹחֵא כַּפַּיִם וְהָרַבְרְבָן חָזַר וְהִצְדִּיעַ בַּהֲרִימוֹ אֶת מִגְבַּעְתּוֹ.

לְאַחַר חָמֵשׁ דַּקּוֹת נִלְאָה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן מִן הַחַדְגּוֹנִיּוּת בְּתַרְגִּילִים אֵלֶּה.הַמִּשְׂחָק הֶחָדָשׁ נִרְאָה לוֹ מְשַׁעְמֵם לְמַדַּי.

– מַה לַּעֲשׂוֹת כְּדֵי לְהַחֲזִיר אֶת הַמִּגְבַּעַת לִמְקוֹמָהּ?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

אַךְ הָרַבְרְבָן לֹא שָׁמַע אֶת הַשְּׁאֵלָה.כָּךְ דַּרְכָּם שֶׁל בַּעֲלֵי גַּאֲוָה, שֶׁאֵינָם מַטִּים אֹזֶן אֶלָּא לְדִבְרֵי שֶׁבַח.

– הַאֻמְנָם הִנְּךָ מַעֲרִיץ אוֹתִי מְאֹד?– שָׁאַל הָרַבְרְבָן.

– מַה זֶּה "מַעֲרִיץ"?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– פֵּרוּשׁ הַדָּבָר, שֶׁהִנְנִי נֶחְשָׁב בְּעֵינֶיךָ הָאָדָם הַיָּפֶה בְּיוֹתֵר, הֶהָדוּר בְּיוֹתֵר, הֶעָשִׁיר בְּיוֹתֵר וְהַמַּשְׂכִּיל בְּיוֹתֵר עַל הַכּוֹכָב הַזֶּה.

– הֵן אַתָּה הָאָדָם הַיָּחִיד הַשּׁוֹכֵן עַל כּוֹכָב זֶה!– תָּמַהּ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אַף עַל פִּי כֵן, הַעֲרִיצֵנִי-נָא!– בִּקֵּשׁ הָרַבְרְבָן.

– הִנְנִי מַעֲרִיץ אוֹתְךָ – עָנָההַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּמָשְׁכוֹ כְּתֵפָיו בִּתְמִיהָה – אַךְ מַה חֵפֶץ מָצָאתָ בְּכָל אֵלֶּה?

"אָכֵן, מוּזָרִים הַמְּבֻגָּרִים הַלָּלוּ!" אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אֶל לִבּוֹ כְּשֶׁהוּא נִפְנֶה לְדַרְכּוֹ.

פֶּרֶק שְׁנֵים-עָשָׂר: כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַשִּׁכּוֹר

עַל הַכּוֹכָב הַשְּׁלִישִׁי גָּר שִׁכּוֹר.כָּאן שָׁהָה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן שָׁעָה קַלָּה בִּלְבַד, אַךְ בִּקּוּר זֶה דִּכְדֵּךְ אֶת רוּחוֹ מְאֹד.

מַה מַּעֲשֶׂיךָ כָּאן?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בִּרְאוֹתוֹ כִּי הַשִּׁכּוֹר יוֹשֵׁב לוֹ דּוּמָם לִפְנֵי מַעֲרֶכֶת שְׁלֵמָה שֶׁל בַּקְבּוּקֵי יַיִן רֵיקִים וּבַקְבּוּקִים מְלֵאִים.

–אֲנִי שׁוֹתֶה – הֵשִׁיב הַשִּׁכּוֹר קְדוֹרַנִּית.

– וְלָמָה הִנְּךָ שׁוֹתֶה?– הוֹסִיפָה נָסִיךְ הַקָּטָן לִשְׁאֹל.

– אֲנִי שׁוֹתֶה כְּדֵי לִשְׁכֹּחַ – עָנָה הַשִּׁכּוֹר.

– מַה לִשְׁכֹּחַ?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עַל הַשִּׁכּוֹר.

– לִשְׁכֹּחַ חֶרְפָּתִי – הוֹדָה הַשִּׁכּוֹר וְהִרְכִּין רֹאשׁוֹ.

– וְחֶרְפָּתְךָ מַהִי?– חֲקָרוֹ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, שֶׁבִּקֵּשׁ לַעֲזֹר לוֹ.

– חֶרְפַּת הַשְּׁתִיָּה!– הִפְטִיר הַשִּׁכּוֹר וְנִשְׁתַּתֵּק כָּלִיל.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן פָּנָה וְהָלַךְ לוֹ, וְלִבּוֹ נָבוֹךְ מְאֹד.

"אָכֵן מוּזָרִים הַמְּבֻגָּרִים...מוּזָרִים מְאֹד!" אָמַר בְּלִבּוֹ בְּצֵאתוֹ לְדַרְכּוֹ.

פֶּרֶק שְׁלֹשָׁה-עָשָׂר: כּוֹכַב מְגוּרָיו שֶׁל אִישׁ-הָעֲסָקִים

הַכּוֹכָב הָרְבִיעִי הָיָה כּוֹכָבוֹ שֶׁלאִישׁ-עֲסָקִים.אִישׁ זֶה הָיָה שָׁקוּעַ בַּעֲסָקָיו כָּל כָּךְ, שֶׁאֲפִילּוּ לֹא הֵרִים רֹאשׁוֹ בְּהוֹפִיעַ לְפָנָיו הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– בֹּקֶר טוֹב!ֹ– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הַסִּגַרְיָּה שֶׁלְּךָ כָּבְתָה!

– שָׁלֹשׁ וְעוֹד שְׁתַּיִם – חָמֵשׁ.חָמֵשׁ וָשֶׁבַע – שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה.שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה וְעוֹד שָׁלֹשׁ – חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה.בֹּקֶר טוֹב!חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְעוֹד שֶׁבַע – עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם.עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וְעוֹד שֵׁשׁ – עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה.אֵין לִי פְּנַאי לְהַצִּיתָהּ שֵׁנִית!עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ וְעוֹד חָמֵשׁ – שְׁלֹשִׁים וְאַחַת.אוּף!..וּבְכֵן, בְּסַךְ הַכֹּל – חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן, שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף, שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד!..

– חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן מָה?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– הָהּ?עוֹדְךָ כָּאן?חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן...אֵינִי יוֹדֵעַ מָה...אֲנִי עָסוּק כָּל כָּךְ!אֲנִי אִישׁ מַעֲשִׂי וְאֵינֶנִּי מִתְמַכֵּר לְדִבְרֵי-הֶבֶל.שְׁתַּיִם וְחָמֵשׁ – שֶׁבַע...

– חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן מָה?–חָזַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן שֶׁדַּעְתּוֹ לֹא נָחָה עַד אִם קִבֵּל תְּשׁוּבָה לִשְׁאֵלוֹתָיו.

אִישׁ-הָעֲסָקִים הֵרִים אֶת רֹאשׁוֹ וְאָמַר:

– זֶה חֲמִשִּׁים וְאַרְבַּע שָׁנִים יוֹשֵׁב אָנֹכִי עַל כּוֹכָב זֶה, וּבְמֶשֶׁךְ כָּל הַזְּמָן לֹא הִפְרִיעוּנִי אֶלָּא שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בִּלְבַד.בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה, לִפְנֵי עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים, נִקְלְעָה לְכָאן אֵיזוֹ חִפּוּשִׁית מְשֻׁנָּה: הִיא זִמְזְמָה בְּקוֹל מַחֲרִישׁ וּבִלְבְּלָה אוֹתִי כָּל כָּךְ, שֶׁאַרְבַּע שְׁגִיאוֹת נָפְלוּ בְּחֶשְׁבּוֹנִי.בַּפַּעַם הַשְּׁנִיָּה, לִפְנֵי אַחַת-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, תְּקָפַתְנִי מַחֲלַת הַשִּׁגָּרוֹן.אֵינֶנִּי מַסְפִּיק לַעֲסֹק בְּהִתְעַמְּלוּת.אֵין לִי פְּנַאי לָלֶכֶת בָּטֵל – אֲנִי אִישׁ מַעֲשִׂי.וְכָעֵת הַהַפְרָעָה הַשְּׁלִישִׁית!..וּבְכֵן, אָמַרְתִּי: חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן...

– מִילְיוֹן מָה?

אִישׁ-הָעֲסָקִים הֵבִין כִּי לֹא יוּנַּח לוֹ אִם לֹא יָשִׁיב עַל הַשְּׁאֵלָה.הוּא אָמַר:

– מִילְיוֹן דְּבָרִים זְעַרְעָרִים הַמּוֹפִיעִים לְעִתִּים בַּשָּׁמַיִם.

– זְבוּבִים?

– לֹא!דְּבָרִים זְעִירִים וּמַזְהִירִים.

– דְּבוֹרִים?

– לֹא וָלֹא!דְּבָרִים נוֹצְצִים כַּזָּהָב הַמְעוֹרְרִים חֲלוֹמוֹת וַהֲזָיוֹת בְּלִבָּם שֶׁל הוֹלְכֵי-בָּטֵל.אוּלָם אָנֹכִי אִישׁ מַעֲשִׂי, וְאֵין שַׁעְתִּי פְּנוּיָה לַחֲלוֹמוֹת-שָׁוְא!

– כַּוָּנָתְךָ אֵפוֹא לַכּוֹכָבִים?

– הוּא הַדָּבָר: כּוֹכָבִים.

– וְכִי מַה תַּעֲשֶׂה בַּחֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן כּוֹכָבִים?

– חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן, שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף, שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד!וַאֲנִי אִישׁ מַעֲשִׂי וְאוֹהֵב דִּיּוּק!

– וּמָה אַתָּה עוֹשֶׂה בַּכּוֹכָבִים הַלָּלוּ?

– מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בָּהֶם?

– כֵּן?

– אֵינִי עוֹשֶׂה מְאוּמָה.אֲנִי מַחֲזִיק בָּהֶם.

– אַתָּה מַחֲזִיק בַּכּוֹכָבִים?!

– כֵּן.

– כְּבָר רָאִיתִי מֶלֶךְ, אֲשֶׁר...

– הַמְּלָכִים אֵינָם מַחֲזִיקִים בִּמְאוּם.הֵם רַק "מוֹלְכִים", וַהֲרֵי זֶה דָּבָר שׁוֹנֶה לְגַמְרֵי.

– וּמַה בֶּצַע לְךָ, שֶׁאַתָּה מַחֲזִיק בַּכּוֹכָבִים?

– אֲנִי מַחֲזִיק בָּהֶם כְּדֵי לִהְיוֹת עָשִׁיר.

– וּמַה בֶּצַע לְךָ בְּעֹשֶׁר?

– כְּדֵי לִקְנוֹת לִי עוֹד כּוֹכָבִים, אִם יִתְגַּלּוּ אֵי-פַּעַם "אִישׁ זֶה, אָמַרהַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִבּוֹ, דּוֹמֶה בְּמַחְשְׁבוֹתָיו לְאוֹתוֹ שִׁכּוֹר שֶׁפָּגַשְׁתִּי בְּדַרְכִּי".

וְאַף עַל פִּי כֵן הוֹסִיף וְשָׁאַל:

– כֵּיצַד אֶפְשָׁר לִרְכֹּשׁ כּוֹכָבִים?

– וְכִי לְמִי הֵם שַׁיָּכִים?!– קָרָא הַסּוֹחֵר בְּכַעַס.

–אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ...אֵינָם שַׁיָּכִים לְאִישׁ.

– אִם כֵּן, שֶׁלִּי הֵם, מִשּׁוּם שֶׁהָיִיתִי הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר חָשַׁב עַל כָּךְ!

– הַאִם דַּי בְּכָךְ?

– בְּוַדַּאי!אִם מָצָאתָ יַהֲלֹם שֶׁאֵין לוֹ בְּעָלִים, הֲרֵיהוּ שֶׁלְּךָ.

מָצָאתָ אִי שֶׁאֵין לוֹ בְּעָלִים – שֶׁלְּךָ הוּא.וְהוּא הַדִּין כְּשֶׁאַתָּה הוֹגֶה רַעְיוֹן שֶׁאִישׁ לֹא הָגָה לְפָנֶיךָ; אַתָּה קוֹנֶה לְךָ זְכֻיּוֹת עָלָיו, כִּי לְךָ הוּא.וְאָנֹכִי – כָּל הַכּוֹכָבִים הַלָּלוּ שֶׁלִּי הֵם, כִּי אִישׁ לֹא הִקְדִּימַנִי וְלֹא נָתַן אֶת דַּעְתּוֹ לְרָכְשָׁם לְעַצְמוֹ.

אָמְנָם כֵּן – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אוּלָם מָה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּכוֹכָבִים אֵלֶּה?

– אֲנִי מְנַהֵל אֶת מֶשֶׁק הַכּוֹכָבִים – הֵשִׁיב אִישׁ-הָעֲסָקִים – מוֹנֶה אֲנִי מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים וְחוֹזֵר וְסוֹפְרָם.וְאֵין הַדָּבָר קַל כָּל כָּךְ.אוּלָם אֵינֶנִּי נִרְתָּע, אִישׁ חָרוּץ אָנֹכִי!

דַּעְתּוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא נָחָה עָלָיו עֲדַיִן.הוּא הוֹסִיף וְאָמַר:

– אִם יֵשׁ לִי סוּדָר, יָכוֹל אֲנִי לַעֲטֹף בּוֹ אֶת צַוָּארִי וּלְשֵׂאתוֹ עִמִּי.וְאִם יֵשׁ לִי פֶּרַח,

– לֹא, אוּלָם יֵשׁ בִּיכָלְתִּי לְהַפְקִידָם בַּבַּנְק.

– מַה פֵּרוּשׁ הַדָּבָר?

– פֵּרוּשׁ הַדָּבָר, שֶׁאֲנִי רוֹשֵׁם עַל פִּסַּת נְיָר אֶת מִסְפַּר כּוֹכָבַי, אַחַר כָּךְ הִנְנִי שָׂם אֶת הַפֶּתֶק בַּמְּגֵרָה וְנוֹעֵל אוֹתָהּ בַּמַּפְתֵּחַ.

– וְזֶה הַכֹּל?

– כֵּן, וְזֶה מַסְפִּיק!– עָנָה אִישׁ-הַמִּסְחָר.

"עִנְיָן זֶה, הִרְהֵר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, מְשַׁעֲשֵׁעַ לְמַדַּי, וְיֵשׁ בּוֹ אֲפִילוּ מִן הַפִּיּוּט.אַךְ אֵין זֶה מִתְקַבֵּל עַל הַדַּעַת".

בְּעִנְיָנִים חֲשׁוּבִים וּרְצִינִיִּים הָיוּ לוֹלַנָּסִיךְ הַקָּטָן הַשְׁקָפוֹת שׁוֹנוֹת מֵהַשְׁקָפוֹתֵיהֶם שֶׁל הַמְּבֻגָּרִים.

אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר:

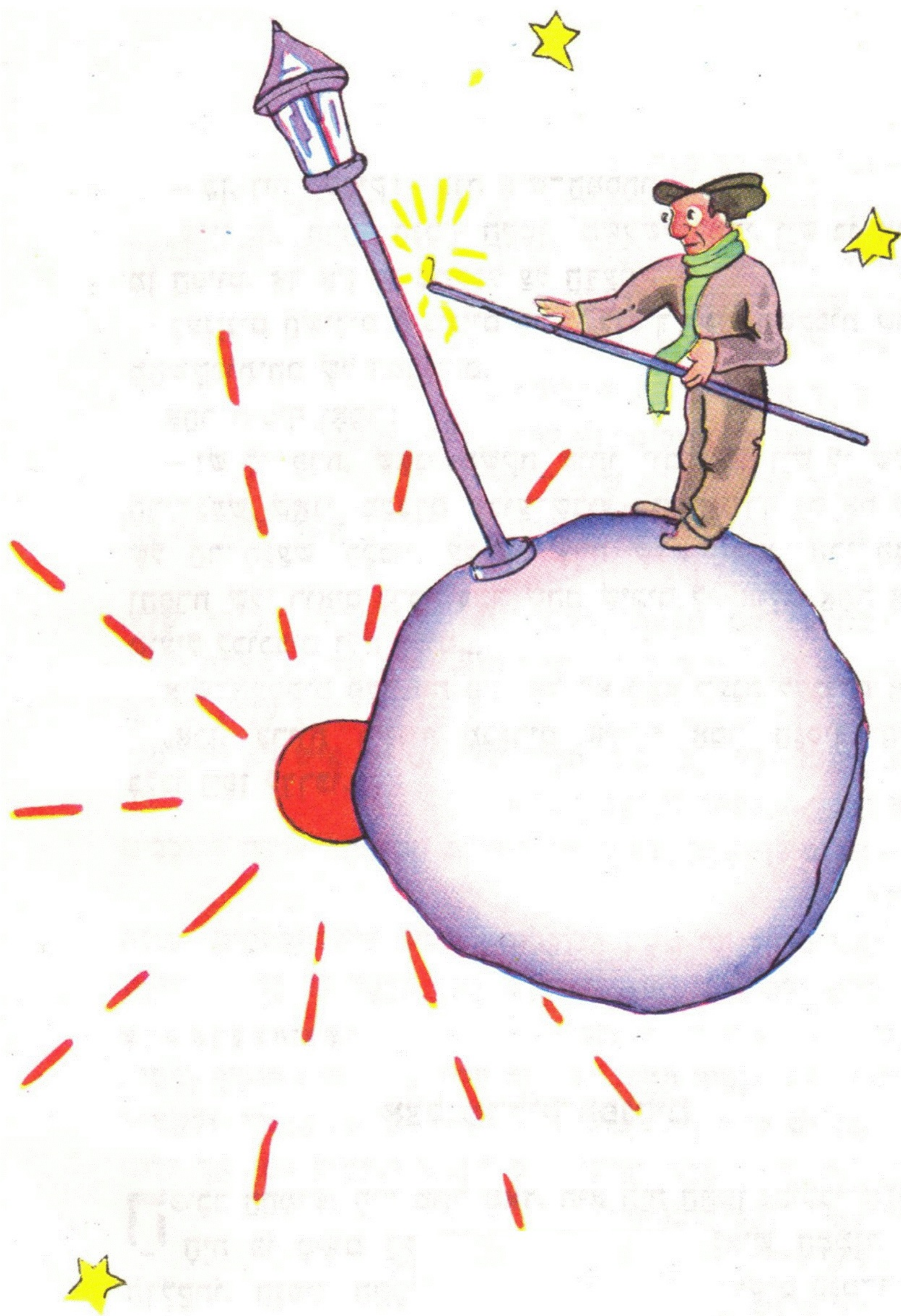
–יֵשׁ לִי פֶּרַח, שֶׁאֲנִי מַשְׁקֶה אוֹתוֹ יוֹם-יוֹם, וְיֵשׁ לִי שְׁלֹשָׁה הָרֵי-גַעַשׁ, שֶׁאֲנִי מְכַבְּדָם שָׁבוּעַ-שָׁבוּעַ;וַאֲנִי גוֹרֵף גַּם אֶת לוֹעוֹ שֶׁל הַר-הַגַּעַשׁ הַכָּבוּי, עַל כָּל צָרָה שֶׁלֹּא תָּבוֹא.הָרֵי-הַגַּעַשׁ וְהַפֶּרַח שֶׁלִּי רוֹאִים בְּרָכָה בְּכָךְ שֶׁהֵם שַׁיָּכִים לִי.אוּלָם אַתָּה אֵינְךָ מוֹעִיל לַכּוֹכָבִים וְלֹא כְּלוּם...

אִישׁ-הָעֲסָקִים פָּעַר אֶת פִּיו, אַךְ לֹא מָצָא מַעֲנֶה לִדְבָרִים אֵלֶּה.

"אָכֵן, בְּרִיּוֹת מְשֻׁנּוֹת מְבֻגָּרִים אֵלֶּה!"אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִבּוֹ וַיִּפֶן לְדַרְכּוֹ.

הַכּוֹכָב הַחֲמִישִׁי הָיָה מוּזָר מְאֹד.הוּא הָיָה הַקָּטָן בְּכוֹכְבֵי-הַלֶּכֶת.הָיָה בּוֹ מָקוֹם רַק לְפַנַּס-רְחוֹב אֶחָד וְלָאִישׁ הַמְמֻנֶּה עַל הַדְלָקָתוֹ.הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא יָכֹל לְהָבִין לָמָּה דְרוּשִׁים פַּנַּס-רְחוֹב וּמַדְלִיק-פַּנָּסִים, אֵי-שָׁם בַּשָּׁמַיִם, עַל כּוֹכָב קָטָן שֶׁאֵין בּוֹ שׁוּם יִשּׁוּב וַאֲפִילוּ לֹא בַּיִת אֶחָד.אַךְ הוּא אָמַר בְּלִבּוֹ:

"אֶפְשָׁר שֶׁאָדָם זֶה מְגֻחָךְ.אַךְ הוּא פָּחוֹת מְגֻחָךְ מֵהַמֶּלֶךְ, מֵהָרַבְרְבָן, מֵאִישׁ-הָעֲסָקִים וּמֵהַשִּׁכּוֹר, כִּי לַעֲבוֹדָתוֹ לְפָחוֹת יֵשׁ טַעַם.כְּשֶׁהוּא מַדְלִיק אֶת הַפַּנַּס כְּאִלּוּ מֵבִיא הוּא לָעוֹלָם עוֹד כּוֹכָב אֶחָד, אוֹ עוֹד פֶּרַח.וּבְכַבּוֹתוֹ אֶת הַפַּנָּס, דּוֹמֶה כִּי הַפֶּרַח נִרְדָּם, אוֹ הַכּוֹכָב שׁוֹקֵעַ בִּתְנוּמָה.מְלָאכָה נָאָה הִיא זוֹ, וְכֵיוָן שֶׁהִיא נָאָה הֲרֵיהִי גַּם מוֹעִילָה בֶּאֱמֶת".

«עוֹסֵק אֲנִי בְּמִקְצוֹע אָיֹם»

מִשֶּׁדָּרְכוּ רַגְלָיו עַל הַכּוֹכָב בֵּרֵךְ אֶת הָאִישׁ לְשָׁלוֹם בְּכָבוֹד וּבְדֶרֶךְ-אֶרֶץ:

– בֹּקֶר טוֹב, אֲדוֹנִי!מַדּוּעַ כִּבִּיתָ אֶת פַּנָּסְךָ?

– פְּקֻדָּה הִיא – עָנָה הָאִישׁ – בֹּקֶר טוֹב!

– מַהִי פְּקֻדָּה זוֹ?

– הַפְּקֻדָּה הִיא לְכַבּוֹת אֶת פַּנָּסִי.עֶרֶב טוֹב!– אָמַר וְהִדְלִיק אֶת הַפַּנָּס מֵחָדָשׁ.

–וּמַדּוּעַ הִדְלַקְתָּ אֶת פַּנָּסְךָ שֵׁנִית?

– פְּקֻדָּה הִיא – הֵשִׁיב הָאִישׁ.

– אֵינֶנִּי מֵבִין – קָרָא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אֵין כָּאן מַה לְּהָבִין.פְּקֻדָּה הִיא פְּקֻדָּה.בֹּקֶר טוֹב!– אָמַר הָאִישׁ וְכִבָּה אֶת הַפַּנָּס.אַחַר נִגֵּב אֶת מִצְחוֹ בְּמִמְחָטָה עֲשׂוּיָה מִשְׁבְּצוֹת אֲדֻמּוֹת וְהוֹסִיף:

– עוֹסֵק אֲנִי בְּמִקְצוֹעַ אָיֹם.לְפָנִים הָיְתָה זוֹ עֲבוֹדָה הוֹגֶנֶת.נוֹהֵג הָיִיתִי לְכַבּוֹת אֶת הַפַּנָּס עִם בֹּקֶר וּלְהַדְלִיקוֹ בֵּין הָעַרְבַּיִם.הָיָה לִי פְּנַאי לָנוּחַ בִּשְׁעוֹת הַיּוֹם וְלִישֹׁן בִּשְׁעוֹת הַלַּיְלָה...

– כְּלוּם חָל שִׁנּוּי בַּהוֹרָאוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לְךָ?

– הַצָּרָה הִיא שֶׁהַהוֹרָאוֹת לֹא נִשְׁתַּנּוּ!– הֵשִׁיב הַמַּדְלִיק – וְאִלּוּ מְהִירוּת סִבּוּבוֹ שֶׁל הַכּוֹכָב גָּדְלָה וְהָלְכָה מִשָּׁנָה לְשָׁנָה, אַךְ הַהוֹרָאוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לִי לֹא שֻׁנּוּ כְּלָל!

– וּבְכֵן?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– וּבְכֵן, כָּעֵת עוֹשֶׂה הַכּוֹכָב סִבּוּב שָׁלֵם בְּדַקָּה, וְאֵין לִי פְּנַאי לְהִנָּפֵשׁ וּלְהַחֲלִיף כֹּחַ אֲפִילּוּ כְּדֵי שְׁנִיָּה אַחַת.אֲנִי מַדְלִיק אֶת הַפַּנָּס וּמְכַבֶּה אוֹתוֹ אַחַת לְדַקָּה!

– אָכֵן, מוּזָר הַדָּבָר, – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – עַל כּוֹכָבְךָ זֶה אֵין הַיְמָמָה נִמְשֶׁכֶת אֶלָּא דַקָּה אַחַת בִּלְבַד.

– אֵין זֶה מוּזָר כָּל עִקָּר, – טָעַן הַמַּדְלִיק –הֵנֵּה עָבַר חֹדֶשׁ תָּמִים מֵאָז פָּתַחְנוּ בַּשִּׂיחָה.

– חֹדֶשׁ תָּמִים?!

– כִּי כֵן, חֹדֶשׁ יָמִים.שְׁלֹשִׁים דַּקּוֹת – שְׁלֹשִׁים יוֹם.עֶרֶב טוֹב!– אָמַר הָאִישׁ וְהִדְלִיק אֶת הַפַּנָּס.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִסְתַּכֵּל בַּמַּדְלִיק וּבְלִבּוֹ נִתְעוֹרְרוּ רִגְשׁוֹת חִבָּה לְאִישׁ זֶה הַנֶּאֱמָן לְתַפְקִידוֹ כָּל כָּךְ.אָז נִזְכַּר בְּאוֹתָן שְׁקִיעוֹת-שֶׁמֶשׁ עַל כּוֹכָבוֹ שֶׁלּוֹ, שֶׁאוֹתָן בִּקֵּשׁ לִרְאוֹת בַּהֲזִיזוֹ אֶת כִּסְאוֹ כְּפַעַם בְּפַעַם.עַתָּה הִשְׁתּוֹקֵק לַעֲזֹר לִידִידוֹ הֶחָדָשׁ.

– יוֹדֵעַ אַתָּה – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן –יָכוֹל אֲנִי לָעוּץ לְךָ עֵצָה, כֵּיצַד לָנוּחַ לִכְשֶׁתִּרְצֶה בְּכָךְ.

– אֲנִי רוֹצֶה בְּכָךְ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה – קָרָא הַמַּדְלִיק.

אָכֵן, יָכוֹל אָדָם לִהְיוֹת עָצֵל מִטִּבְעוֹ וְנֶאֱמָן בַּעֲבוֹדָתוֹ בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוֹסִיף וְאָמַר:

– כּוֹכָבְךָ קָטָן כָּל כָּךְ, שֶׁאַתָּה יָכוֹל לְהַקִּיפוֹ בְּשָׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת בִּלְבַד.אֵינְךָ צָרִיךְ אֶלָּא לִצְעֹד לְאִטְּךָ כְּדֵי לְהִמָּצֵא תָּמִיד בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.לִכְשֶׁתִּרְצֶה לְהִנָּפֵשׁ תִּצְעַד לְאַט, וְהַיּוֹם יֶאֱרַךְ כִּרְצוֹנְךָ וּכְאַוַּת-נַפְשְׁךָ...

– אֵין זֶה מְסַפְּקֵנִי בְּיוֹתֵר– אָמַר הַמַּדְלִיק – כִּי אֵין דָּבָר הֶחָבִיב עָלַי מִן הַשֵּׁנָה.

– אֵין לְךָ מַזָּל!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אֵין מַזָּל...בֹּקֶר טוֹב!– אָמַר הַמַּדְלִיק וְכִבָּה אֶת הַפַּנָּס.

"מֻבְטְחַנִי, הִרְהֵר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּהַמְשִׁיכוֹ בְּמַסָּעוֹ, כִּי כָּל הָאֲחֵרִים, – הַמֶּלֶךְ, הָרַבְרְבָן, הַשַּׁתְיָן וְאִישׁ-הָעֲסָקִים, בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ לְאָדָם זֶה.אַךְ הוּא הַיָּחִיד מִכֻּלָּם שֶׁאֵינוֹ מְגֻחָךְ בְּעֵינַי; אוּלַי מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶת מְלַאכְתּוֹ בֶּאֱמוּנָה וְאֵינוֹ מְבַקֵּשׁ לְהָפִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ".

הוּא נֶאֱנַח בְּצַעַר וְהִרְהֵר:

"זֶהוּ הָאִישׁ הַיָּחִיד בֵּין מַכָּרַי הַחֲדָשִׁים שֶׁעִמּוֹ יָכֹלְתִּי לְהִתְיַדֵּד.אוּלָם כּוֹכָבוֹ קָטָן מִדַּי וְאֵין בּוֹ מָקוֹם לִשְׁנַיִם..."

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא הֵעֵז לְהוֹדוֹת בְּלִבּוֹ, שֶׁהוּא מִצְטָעֵר בְּעִקָּר עַל עָזְבוֹ כּוֹכָב שֶׁנִּתְבָּרֵךְ בְּאֶלֶף אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים שְׁקִיעוֹת-שֶׁמֶשׁ בִּימָמָה!

פֶּרֶק חֲמִשָּׁה-עָשָׂר: הַגֵּיאוֹגְרָף

כּוֹכַב-הַלֶּכֶת הַשִּׁשִּׁי הָיָה גָּדוֹל פִּי עֲשָׂרָה מֵהַכּוֹכָב הַקּוֹדֵם.שָׁם יָשַׁב זָקֵן, שֶׁעָסַק בִּכְתִיבַת סְפָרִים עָבִים.

– הֶאָח!–קָרָא הַזָּקֵן בִּרְאוֹתוֹ אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הִנֵּה חוֹקֵר-אֲרָצוֹת הוֹלֵךְ וּבָא!

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן יָשַׁב לוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן וְנָשַׁם בִּכְבֵדוּת, עָיֵף וְיָגֵעַ מִמַּסְעוֹתָיו.

–אֵי מִזֶּה בָּאתָ?– שָׁאַל הַזָּקֵן.

– מַהוּ אוֹתוֹ סֵפֶר עָבֶה?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – וּמַה מַּעֲשֶׂיךָ כָּאן?

– אֲנִי גֵּיאוֹגְרָף – אָמַר הַזָּקֵן.

– מַה זֶּה גֵיאוֹגְרָף?

– גֵּיאוֹגְרָף הוּא מְלֻמָּד הַיּוֹדֵעַ הֵיכָן נִמְצָאִים כָּל הַנְּהָרוֹת, הַיַּמִּים, הֶעָרִים, הֶהָרִים וְהַמִּדְבָּרוֹת.

– זֶה מְעַנְיֵן מְאֹד!הִנֵּה סוֹף-סוֹף מִקְצוֹעַ הָגוּן!– קָרָא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְהֵעִיף מַבָּט עַל כּוֹכָבוֹ שֶׁל הַגֵּיאוֹגְרָף.מִיָּמָיו לֹא רָאָה כּוֹכַב-לֶכֶת מְפֹאָר כָּל כָּךְ.

– אָכֵן יָפֶה כּוֹכָבְךָ!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הֲיֵשׁ בּוֹ אוֹקְיָנוֹסִים?

– אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ – אָמַר הַגֵּיאוֹגְרָף.

– הַאִם יֵשׁ כָּאן הָרִים?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ – הֵשִׁיב הַגֵּיאוֹגְרָף.

– וּנְהָרוֹת, מִדְבָּרוֹת?– הוֹסִיף הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לִשְׁאֹל מִתּוֹךְ רִגְשׁוֹת אַכְזָבָה.

– גַּם זֹאת לֹא אֵדַע – עָנָה הַגֵּיאוֹגְרָף.

– הֵן אַתָּה גֵיאוֹגְרָף?– תָּמַהּ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אָמְנָם כֵּן – הֵשִׁיב הַגֵּיאוֹגְרָף – אוּלָם אֵינֶנִּי תַּיָּר חוֹקֵר-אֲרָצוֹת.אֵין עַל כּוֹכָבִי אַף תַּיָּר אֶחָד.לֹא הַגֵּיאוֹגְרָף הוּא הַיּוֹצֵא לָשׁוּט בָּאָרֶץ וְלַעֲרֹךְ אֶת חֶשְׁבּוֹן הֶעָרִים וְהַנְּהָרוֹת, הֶהָרִים וְהַיַּמִּים, הָאוֹקְיָנוֹסִים וְהַמִּדְבָּרוֹת.כִּי הַגֵּיאוֹגְרָף הוּא אָדָם חָשׁוּב מִכְּדֵי לְשׁוֹטֵט בָּעוֹלָם.הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב אֶת שֻׁלְחַן-הַכְּתִיבָה שֶׁלּוֹ.אַךְ הוּא מְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַחוֹקְרִים, מַצִּיג לָהֶם שְׁאֵלוֹת וְרוֹשֵׁם אֶת דִּבְרֵי זִכְרוֹנוֹתֵיהֶם.וְאִם זִכְרוֹנוֹתָיו שֶׁל אַחַד הַתַּיָּרִים נִרְאִים מְעַנְיְנִים בְּעֵינֵי הַגֵּיאוֹגְרָף, הוּא נוֹתֵן הוֹרָאָה לַחְקֹר וְלִדְרֹשׁ אִם אוֹתוֹ תַּיָּר אָדָם הָגוּן הוּא וּבֶן-סֶמֶךְ.

– כָּל כָּךְ לָמָּה?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– מִשּׁוּם שֶׁחוֹקֵר הַנִּכְשָׁל בְּשֶׁקֶר עָלוּל לְהָמִיט שׁוֹאָה עַל סִפְרֵי הַגֵּיאוֹגְרָפְיָה.וְהוּא הַדִּין בְּחוֹקֵר הַמַּרְבֶּה לִשְׁתּוֹת יֶתֶר עַל הַמִּדָּה.

– מדוע?– הוסיף הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לשאל.

– מִשּׁוּם שֶׁאֲנָשִׁים שִׁכּוֹרִים רוֹאִים הַכֹּל כָּפוּל.וְכָךְ עָלוּל הַגֵּיאוֹגְרָף לִרְשֹׁם שְׁנֵי הָרִים בְּמָקוֹם שֶׁאֵין בּוֹ אֶלָּא הַר אֶחָד.

–מַכִּיר אֲנִי אָדָם שֶׁלֹּא יִצְלַח לְתַפְקִיד זֶה – הֵעִיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– יִתָּכֵן.לְאַחַר שֶׁמִּתְבָּרֵר כִּי הַחוֹקֵר הוּא אָדָם הָגוּן וּמְהֵימָן עוֹרְכִים חֲקִירָה וּדְרִישָׁה בְּנוֹגֵעַ לְתַגְלִיתוֹ.

–הַאִם הוֹלְכִים לִרְאוֹת אֶת הַמָּקוֹם?

– לֹא.דָּבָר זֶה קָשֶׁה וּמְסֻבָּךְ מִדַּי.אוּלָם הַחוֹקֵר נִדְרָשׁ לְהָבִיא הוֹכָחוֹת לְתַגְלִיתוֹ.אִם הוּא גִּלָּה, לְמָשָׁל, הַר גָּדוֹל, – דוֹרְשִׁים מִמֶּנּוּ לְהָבִיא מִשָּׁם גּוּשֵׁי-אֶבֶן גְּדוֹלִים.

פִּתְאֹם נִתְרַגֵּשׁ הַגֵּיאוֹגְרָף וְקָרָא:

– הֲרֵי בָּאתָ מִמֶּרְחַקִּים!אַתָּה תַּיָּר!אִם כֵּן תְּתָאֵר לְפָנַי אֶת כּוֹכַב-הַלֶּכֶת שֶׁלְּךָ!

הוּא פָּתַח אֶת סִפְרוֹ הַגָּדוֹל וְחִדֵּד אֶת עֶפְרוֹנוֹ.כַּיָּדוּעַ רוֹשְׁמִים אֶת דִּבְרֵי הַתַּיָּרִים תְּחִלָּה בְּעִפָּרוֹן וְרַק לְאַחַר הֲבִיאָם הוֹכָחוֹת מַעְתִּיקִים אֶת דִּבְרֵיהֶם בִּדְיוֹ.

– וּבְכֵן?– שָׁאַל הַגֵּיאוֹגְרָף.

– כּוֹכָבִי אֵינֶנּוּ מְעַנְיֵן בְּיוֹתֵר, הֵשִׁיב הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, כִּי הוּא קָטָן מְאֹד.יֵשׁ לִי שְׁלֹשָׁה הָרֵי-גַעַשׁ, בָּהֶם שְׁנַיִם פְּעִילִים וְאֶחָד כָּבוּי.אַךְ אֵין לָדַעַת מַה יֵּלֶד יוֹם.

– אֵין לָדַעַת אֵל-נָכוֹן – אָמַר הַגֵּיאוֹגְרָף.

– וְיֵשׁ לִי גַּם פֶּרַח – הוֹסִיף הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אֵין אָנוּ נוֹהֲגִים לִרְשֹׁם פְּרָחִים – אָמַר הַגֵּיאוֹגְרָף.

– מַדּוּעַ?הֵן זֶה הַדָּבָר הַיָּפֶה בְּיוֹתֵר!

– אֵינֵנּוּ רוֹשְׁמִים פְּרָחִים מִשּׁוּם שֶׁהֵם בְּנֵי-חֲלוֹף.

– מַה פֵּרוּשׁ "בְּנֵי-חֲלוֹף"?

– סִפְרֵי הַגֵּיאוֹגְרָפְיָה – הִסְבִּיר הַזָּקֵן – הֵם סְפָרִים רְצִינִיִּים בְּיוֹתֵר, וְאֵינָם מִתְיַשְּׁנִים לְעוֹלָם.אַךְ לְעִתִּים רְחוֹקוֹת מְאֹד יִקְרֶה כִּי הַר יְשַׁנֶּה אֶת מְקוֹמוֹ, וְאוֹקְיָנוֹס יִתְרוֹקֵן מִמֵּימָיו.אֵין אָנוּ כּוֹתְבִים אֶלָּא עַל דְּבָרִים הַקַּיָּמִים לָעַד.

– אוּלָם, הָרֵי-הַגַּעַשׁ הַכְּבוּיִים – טָעַןהַנָּסִיךְ הַקָּטָן – עֲלוּלִים לְהִתְעוֹרֵר לִפְעֻלָּה.אַךְ מַה זֶּה "בְּנֵי-חֲלוֹף"?

– אַחַת הִיא לָנוּ אִם הָרֵי-הַגַּעַשׁ כָּבוּ אוֹ נִתְעוֹרְרוּ, – אָמַר הַגֵּיאוֹגְרָף – הַדָּבָר הֶחָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ הוּא הָהָר גּוּפוֹ.הָהָר אֵינֶנּוּ מִשְׁתַּנֶּה.

– אַךְ מַה פֵּרוּשׁ "בְּנֵי-חֲלוֹף"?– הִקְשָׁה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, שֶׁלֹּא פָּסַח עַל שׁוּם שְׁאֵלָה שֶׁהִטְרִידָה אוֹתוֹ.

– פֵּרוּשׁוֹ: "דְּבָרִים הַצְּפוּיִים לְכִלָּיוֹן חָרוּץ".

– הַאִם הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי צְפוּיָה לְכִלָּיוֹן חָרוּץ?

– בְּוַדַּאי.

– שׁוֹשַׁנָּתִי בַּת-חֲלוֹף הִיא – הִרְהֵר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – וְאֵין לָהּ אֶלָּא אַרְבָּעָה חוֹחִים לְהִתְגּוֹנֵן בָּהֶם מִפְּנֵי הָעוֹלָם כֻּלּוֹ!וַאֲנִי עֲזַבְתִּיהָ לְנַפְשָׁהּ, בּוֹדְדָה וְגַלְמוּדָה!..

לִבּוֹ הִתְחִיל נוֹקְפוֹ.אַךְ עַד מְהֵרָה הִתְאוֹשֵׁשׁ וְשָׁאַל:

– לְאָן תְּיַעֲצֵנִי לִנְסֹעַ, וְהֵיכָן לְבַקֵּר?

– אֶל כּוֹכַב-הַלֶּכֶת **אֶרֶץ** – עָנָה הַגֵּיאוֹגְרָף וְהוֹסִיף: – כּוֹכָב זֶה זָכָה לְשֵׁם טוֹב...

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן יָצָא לַדֶּרֶךְ כְּשֶׁהוּא הוֹגֶה בַּשּׁוֹשַׁנָּה שלו.

פֶּרֶק שִׁשָּׁה-עָשָׂר: כּוֹכַב-הַלֶּכֶת שֶׁשְּׁמוֹ אֶרֶץ

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִגִּיעַ אֶל כּוֹכַב-הַלֶּכֶת הַשְּׁבִיעִי – הָאָרֶץ.

הָאָרֶץ אֵינֶנָּה סְתָם כּוֹכַב-לֶכֶת!יֵשׁ בָּהּ מֵאָה וְאַחַד-עָשָׂר מְלָכִים (לְרַבּוֹת מַלְכֵי הַכּוּשִׁים), שִׁבְעַת אֲלָפִים גֵּיאוֹגְרָפִים, תְּשַׁע מֵאוֹת אֶלֶף סוֹחֲרִים וְאַנְשֵׁי-עֲסָקִים, שִׁבְעָה מִילְיוֹנִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף שִׁכּוֹרִים, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַחַד-עָשָׂר מִילְיוֹן רַבְרְבָנִים, כְּלוֹמַר: קָרוֹב לִשְׁנֵי מִילְיַרְד אֲנָשִׁים מְבֻגָּרִים.

לְמַעַן יִהְיֶה לָכֶם מֻשָּׂג עַל גָּדְלָהּ וּמְמַדֶּיהָ שֶׁל הָאָרֶץ אֲגַלֶּה לָכֶם, כִּי לִפְנֵי הַמְצָאַת הַמָּאוֹר הַחַשְׁמַלִּי שׁוּמָה הָיָה לְהַעֲסִיק, בְּכָל שֵׁשׁ הַיַּבָּשׁוֹת, חַיִל עָצוּם בֶּן אַרְבַּע מֵאוֹת שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם אֶלֶף חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַחַד-עָשָׂר אִישׁ לְהַדְלָקַת פַּנָּסֵי הָרְחוֹבוֹת.

הָיָה זֶה מַחֲזֶה נֶהְדָּר בְּעֵינֵי הַמִּסְתַּכֵּל מִמֶּרְחַק-מָה.תְּנוּעוֹת הַצָּבָא הֶעָצוּם הַזֶּה הָיוּ סְדוּרוֹת וַעֲרוּכוֹת כִּתְנוּעוֹתֵיהֶן שֶׁל לַהֲקוֹת-הַמָּחוֹל בְּהַצָּגַת אוֹפֵּרָה.תְּחִלָּה הָיוּ מוֹפִיעִים מַדְלִיקֵי-הַפַּנָּסִים בִּנְיוּ-זֵילַנְד וּבְאוֹסְטְרַלְיָה; הֵם הָיוּ מַדְלִיקִים אֶת פַּנָּסֵיהֶם וְהוֹלְכִים לִישֹׁן.אַחֲרֵיהֶם נִכְנְסוּ לִמְחוֹל-הָאוּרִים מַדְלִיקֵי-הַפַּנָּסִים בְּסִין וּבְסִיבִּיר; כְּתֹם

הוֹפָעָתָם הָיוּ גַם הֵם נֶעְלָמִים מֵאֲחוֹרֵי הַקְּלָעִים.אָז בָּא תּוֹרָם שֶׁל הַמַּדְלִיקִים בְּרוּסְיָה וּבְהֹדּוּ.אַחֲרֵיהֶם הוֹפִיעוּ הַמַּדְלִיקִים בְּאַפְרִיקָה וּבְאֵרוֹפָּה.אַחַר כָּךְ – מַדְלִיקֵי אֲמֵרִיקָה הַדְּרוֹמִית.וּלְבַסוֹף – מַדְלִיקֵי הַפַּנָּסִים בַּאֲמֵרִיקָה הַצְּפוֹנִית.מֵעוֹלָם לֹא טָעוּ בְּסִדְרֵי הוֹפָעָתָם עַל הַבָּמָה.הָיָה זֶה מַחֲזֶה עָצוּם!

כָּל אֵלֶּה הָיוּ מְמַלְאִים אֶת תַּפְקִידָם פַּעֲמַיִם בִּימָמָה.רַק הָאִישׁ הַמַּדְלִיק אֶת הַפַּנָּס הַיָּחִיד שֶׁבַּקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי, וְכֵן חֲבֵרוֹ הַמְמֻנֶּה עַל הַפַּנָּס הַיָּחִיד בַּקֹּטֶב הַדְּרוֹמִי, – רַק שְׁנֵי אֵלֶּה רָאוּ חַיִּים קַלִּים וְנוֹחִים, לְלֹא דְאָגָה וְעָמָל: הֵם עָשׂוּ עֲבוֹדָתָם רַק שְׁתֵּי פְּעָמִים בַּשָּׁנָה.

פֶּרֶק שִׁבְעָה-עָשָׂר: הַפְּגִישָׁה עִם הַנָּחָשׁ

הָאוֹמֵר לַחֲמֹד לָצוֹן יֵשׁ וְיִסְטֶה מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת.אַף אֲנִי לֹא דִיַּקְתִּי כָּרָאוּי בְּסַפְּרִי לָכֶם עַל מַדְלִיקֵי-הַפַּנָּסִים.וְכָךְ עָלוּל אֲנִי לְהַטְעוֹת אֶת אֵלֶּה שֶׁאֵינָם מַכִּירִים אֶת כּוֹכַב-הַלֶּכֶת שֶׁלָּנוּ.

מִין הָאָדָם תּוֹפֵס מָקוֹם מְצֻמְצָם מְאֹד עַל פְּנֵי כַּדּוּר-הָאָרֶץ.מִסְפָּרָם שֶׁל אוֹכְלוֹסֵי הָעוֹלָם מַגִּיעַ לִשְׁנֵי מִילְיַרְד נֶפֶשׁ.אִלּוּ נִתְקַהֲלוּ כֻּלָּם וְעָמְדוּ צְפוּפִים קְצָת, כְּמוֹ בַּאֲסֵפַת-עָם גְּדוֹלָה, כִּי אָז הָיוּ כֻּלָּם עֲשׂוּיִים לְהִתְכַּנֵּס בְּנָקֵל בְּכִכָּר שֶׁאָרְכָּהּ עֶשְׂרִים מִיל וְרָחְבָּהּ עֶשְׂרִים מִיל.אֶפְשָׁר הָיָה לְכַנֵּס אֶת הָאֱנוֹשׁוּת כֻּלָּהּ עַל הַקָּטָן שֶׁבְּאִיֵּי הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט.

מוּבָן מֵאֵלָיו, כִּי דְבָרִים אֵלֶּה לֹא יִתְקַבְּלוּ עַל דַּעְתָּם שֶׁל הַמְּבֻגָּרִים, כֵּיוָן שֶׁהַלָּלוּ מְתָאֲרִים לְעַצְמָם שֶׁהֵם תּוֹפְסִים מָקוֹם רַב וְנִכְבָּד כְּבַאוֹבַבִּים אֵלֶּה.יוֹעֲצוּ לָהֶם אֵפוֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֶשְׁבּוֹן בְּעַצְמָם.הַדָּבָר יִמְצָא חֵן בְּעֵינֵיהֶם, כִּי אֵין לְךָ דָּבָר הֶחָבִיב עֲלֵיהֶם כְּחֶשְׁבּוֹנוֹת וּמִסְפָּרִים.אַךְ אַתֶּם, יְלָדִים, אַל תְּבַזְבְּזוּ אֶת שְׁעַתְכֶם עַל חֶשְׁבּוֹן-סְרָק זֶה, שֶׁהֲרֵי אַתֶּם מַאֲמִינִים לִי.

כְּשֶׁהִגִּיעַ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אֶל כַּדּוּר-הָאָרֶץ הִתְפַּלֵּא מְאֹד, שֶׁאֵינוֹ רוֹאֶה נֶפֶשׁ חַיָּה.הוּא הִתְחִיל חוֹשֵׁשׁ שֶׁמָּא נִקְלַע בְּטָעוּת לְכוֹכָב אַחֵר, אַךְ לְפֶתַע רָאָה דָּבָר הַדּוֹמֶה לְטַבַּעַת חֲוַרְוֶרֶת, כְּעֵין הַיָּרֵחַ, מַחֲלִיק עַל פְּנֵי הַחוֹל.

–עֶרֶב טוֹב!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בִּזְהִירוּת.

–עֶרֶב טוֹב!– עָנָה הַנָּחָשׁ.

– לְאֵיזֶה כּוֹכָב נִקְלַעְתִּי?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

–אֶל הָאָרֶץ, – הֵשִׁיב הַנָּחָשׁ – רַגְלֶיךָ דּוֹרְכוֹת עַל יַבֶּשֶׁת אַפְרִיקָה.

–אַהּ!..אִם כֵּן, אֵין בְּנֵי-אָדָם עַל הָאָרֶץ?

–כָּאן מִדְבָּר, – הִסְבִּיר הַנָּחָשׁ – וְאֵין בְּנֵי-אָדָם יוֹשְׁבִים בְּמִדְבָּרוֹת.גְּדוֹלָה הָאָרֶץ וְרַחֲבַת-יָדַיִם.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן יָשַׁב לוֹ עַל אֶבֶן, נָשָׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וְאָמַר:

–תָּאֵב אֲנִי לָדַעַת אִם הַכּוֹכָבִים מוּאָרִים לְמַעַן יוּכַל כָּל אָדָם לַחֲזֹר וְלִמְצֹא אֶת כּוֹכָבוֹ בְּיוֹם מִן הַיָּמִים.רְאֵה-נָא אֶת כּוֹכָבִי שֶׁלִּי!הוּא נִמְצָא בְּדִיּוּק מֵעָלֵינוּ...אַךְ מָה רָחוֹק הוּא מֵאִתָּנוּ!

–כּוֹכָב יָפֶה לְךָ – אָמַר הַנָּחָשׁ – מָה הֱבִיאֲךָ הֲלֹם?

– נָפְלָה אִי-הֲבָנָה בֵּינִי וּבֵין שׁוֹשַׁנָּה...עָנָה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

שְׁנֵיהֶםנִשְׁתַּתְּקוּ.

הֵיכָן בְּנֵי-הָאָדָם?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֲנִי מַרְגִּישׁ עַצְמִי בּוֹדֵד בְּמִדְבָּר זֶה...

– אֶפְשָׁר לָחוּשׁ בְּדִידוּת גַּם בְּקֶרֶב בְּנֵי-הָאָדָם, – אָמַר הַנָּחָשׁ.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִסְתַּכֵּל בּוֹ שָׁעָה אֲרֻכָּה וְאָמַר:

– בְּרִיָּה מְשֻׁנָּה אַתָּה, גּוּפְךָ דַּקִּיק כְּזֶרֶת...

– אוּלָם רַב כֹּחִי אַף מֵאֶצְבָּעוֹ שֶׁל מֶלֶךְ!– אָמַר הַנָּחָשׁ.

– אֵינְךָ חָזָק בְּיוֹתֵר – הֵעִיר הַנָּסִיךְ בְּחִיּוּךְ – הֲרֵי אֵין לְךָ רַגְלַיִם וְאֵינְךָ יָכוֹל לַהֲלֹךְ...

– יָכוֹל אֲנִי לְהוֹבִילְךָ הַרְחֵק מִכָּל אֲשֶׁר תַּסִּיעֲךָ אֳנִיָּה, – אָמַר הַנָּחָשׁ וְכָרַךְ עַצְמוֹ עַל אַרְכֻּבַּת הַנָּסִיךְ הַקָּטָןכְּעֶכֶס עָשׂוּי זָהָב.

– אִם אֶגַּע בָּאָדָם – הוֹסִיף הַנָּחָשׁ –אֲשִׁיבֶנּוּ אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר מִמֶּנָּה לֻקַּח.אוּלָם אַתָּה בַּר-לֵבָב וּבָאתָ מִכּוֹכָב...

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן שָׁתַק וְלֹא הֵשִׁיב דָּבָר.

« בְּרִיָּה מְשֻׁנָּה אַתָּה, גּוּפְךָ דָּקִיק כְּזֶרֶת »...

– צַר לִי עָלֶיךָ – אָמַר הַנָּחָשׁ – כִּי חַלָּשׁ אַתָּה וַחֲסַר-יֶשַׁע בְּאֶרֶץ זוֹ, שֶׁאֲבָנֶיהָ שַׁחַם.עָזֹר אֶעֱזֹר לְךָ בְּיוֹם מִן הַיָּמִים, אִם יִתְקְפוּ עָלֶיךָ גַּעְגּוּעֶיךָ אֶל כּוֹכָבְךָ שֶׁאָבַד...אוּכַל...

–אָכֵן, יָרַדְתִּי לְסוֹף דַּעְתְּךָ – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אַךְ לָמָּה זֶה תְּדַבֵּר תָּמִיד בִּלְשׁוֹן חִידוֹת?

– הִנְנִי פּוֹתֵר אֶת כֻּלָּן...– הֵשִׁיב הַנָּחָשׁ.

שְׁנֵיהֶם נִשְׁתַּתְּקוּ.

פֶּרֶק שְׁמוֹנֶה-עָשָׂר: פֶּרַח בּוֹדֵד בַּמִּדְבָּר

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן עָבַר בַּמִּדְבָּר וְלֹא פָּגַשׁ בְּדַרְכּוֹ אֶלָּא פֶּרַח יָחִיד בַּעַל שְׁלֹשָׁה עֲלֵי כּוֹתֶרֶת, פֶּרַח דַּל וְעָלוּב.

– שָׁלוֹם!– אָמַרהַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– שָׁלוֹם!– הֵשִׁיב הַפֶּרַח.

– הֵיכָן בְּנֵי-הָאָדָם?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בַּאֲדִיבוּת.

הַפֶּרַח רָאָה פַּעַם שַׁיָּרָה שֶׁעָבְרָה בַּמִּדְבָּר.

– בְּנֵי-הָאָדָם?– שָׁאַל הַפֶּרַח, – סְבוּרָנִי, כִּי מִסְפָּרָם אֵינוֹ עוֹלֶה עַל שִׁשָּׁה אוֹ שִׁבְעָה.רָאִיתִי אוֹתָם לִפְנֵי שָׁנִים.אַךְ מִי יוֹדֵעַ הֵיכָן לְמָצְאָם?הֵם חוֹלְפִים עִם הָרוּחַ.אֵין לָהֶם שָׁרָשִׁים וְדָבָר זֶה מַכְבִּיד עֲלֵיהֶם מְאֹד.

– שָׁלוֹם!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– שָׁלוֹם!– עָנָה הַפֶּרַח.

פֶּרֶק תְּשְׁעָה-עָשָׂר: הַהֵד

הַנָּסִיךְ הַקָּטָןטִפֵּס וְעָלָה עַל הַר נִשָּׂא.הוּא לֹא הִכִּיר עַד כֹּה אֶלָּא אֶת שְׁלֹשֶׁת הָרֵי-הַגַּעַשׁ שֶׁעַל כּוֹכָבוֹ, שֶׁקּוֹמָתָם מַגַּעַת עַד לְבִרְכָּיו.הַר-הַגַּעַשׁ הַכָּבוּי שִׁמֵּשׁ לוֹ שְׁרַפְרַף.

– מֵעַל רֹאשׁ הָהָר הָרָם וְהַנִּשָּׂא הַזֶּה – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִבּוֹ – אוּכַל לִרְאוֹת בִּסְקִירָה אַחַת אֶת הָאָרֶץ כֻּלָּה וְכָל יוֹשְׁבֵי-בָהּ...

אַךְ הוּא לֹא רָאָה דָּבָר זוּלַת רָאשֵׁי סְלָעִים חַדִּים וּשְׁנוּנִים.

– שָׁלוֹם!קָרָאהַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

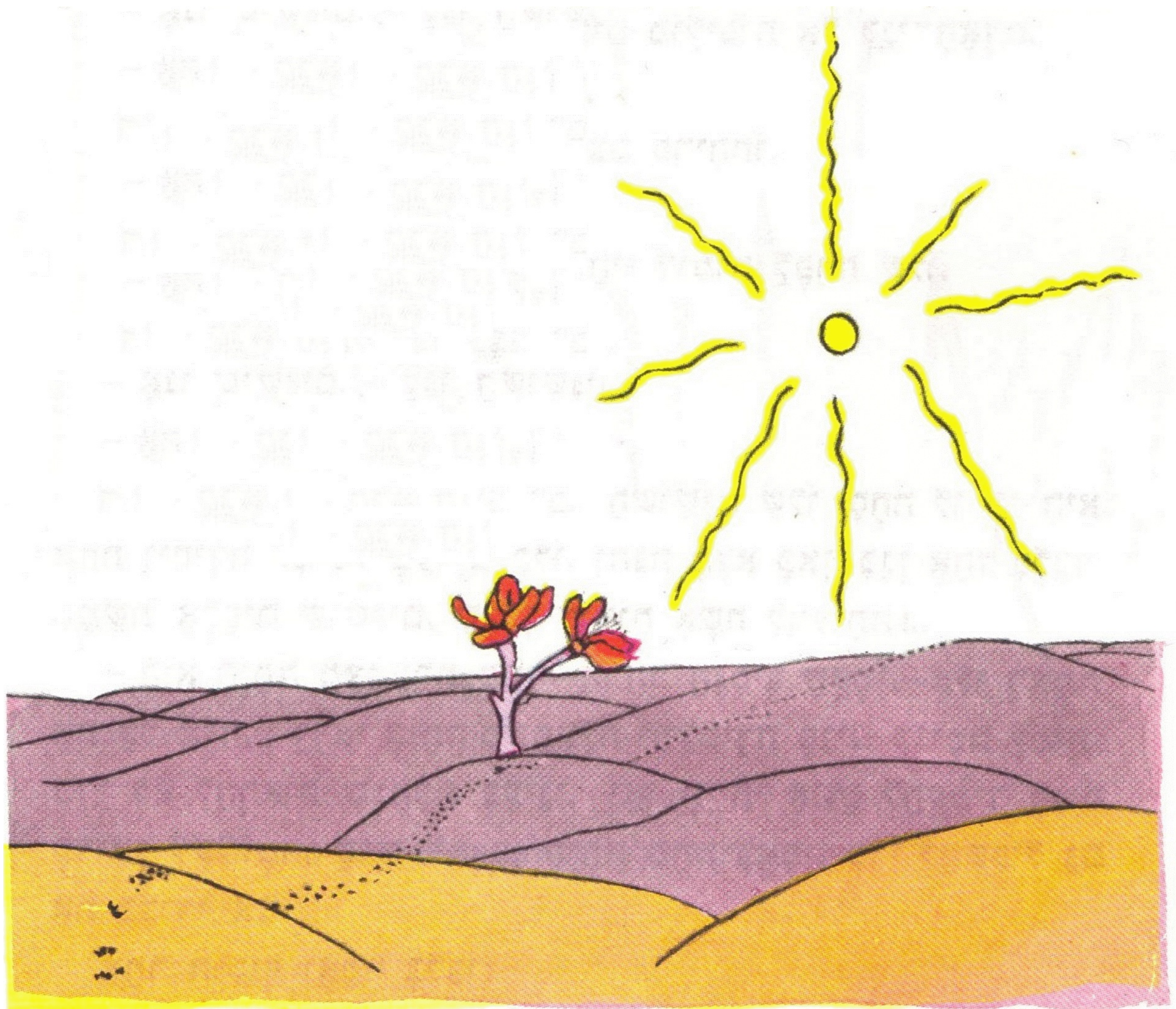
– שָׁלוֹם!..שָׁלוֹם!..שָׁלוֹם!..עָנָה הַהֵד.

– מִי אַתָּה?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– מִי אַתָּה?..מִי אַתָּה?..מִי אַתָּה?..– עָנָה הַהֵד.

–הֱיוּ-נָא יְדִידַי!אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֲנִי בּוֹדֵד...

– אֲנִי בּוֹדֵד... אֲנִי בּוֹדֵד...אֲנִי בּוֹדֵד...– עָנָה הַהֵד.

– מַה מּוּזָר הַכּוֹכָב הַזֶּה!– הִרְהֵרהַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֶרֶץ צְחִיחָה וּמְלֵחָה, שֶׁכֻּלָּהּ טְרָשִׁים וְחַדּוּדִים!וּבְנֵי-אָדָם אֵלֶּה כֹּחַ-דִּמְיוֹנָם לָקוּי: הֵם חוֹזְרִים עַל כָּל מַה שֶּׁאוֹמְרִים לָהֶם...וְאִלּוּ עַל כּוֹכָבִי הָיְתָה לִי שׁוֹשַׁנָּה: הִיא דִּבְּרָה תָּמִיד רִאשׁוֹנָה...

פֶּרֶק עֶשְׂרִים: בְּגַן הַשּׁוֹשַׁנִּים

זְמַן רַב הָלַךְ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בֵּין חוֹלוֹת, סְלָעִים וּשְׁלָגִים עַד שֶׁהִגִּיעַ לְבַסּוֹף לְדֶרֶךְ רְחָבָה.כָּל הַדְּרָכִים מוֹלִיכוֹת אֶל בְּנֵי-הָאָדָם.

– שָׁלוֹם!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

הוּא עָמַד לִפְנֵי גַּן שׁוֹשַׁנִּים בְּעֶצֶם פְּרִיחָתוֹ.

– שָׁלוֹם!– עָנוּ הַשּׁוֹשַׁנִּים.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִסְתַּכֵּל בָּהֶן.הֵן הָיוּ דּוֹמוֹת לַפֶּרַח שֶׁלּוֹ.

– מִי אַתֶּן?– שָׁאַל בְּתִמָּהוֹן.

– אָנוּ שׁוֹשַׁנִּים, – עָנוּ הַשּׁוֹשַׁנִּים.

אַהּ!– קָרָא הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

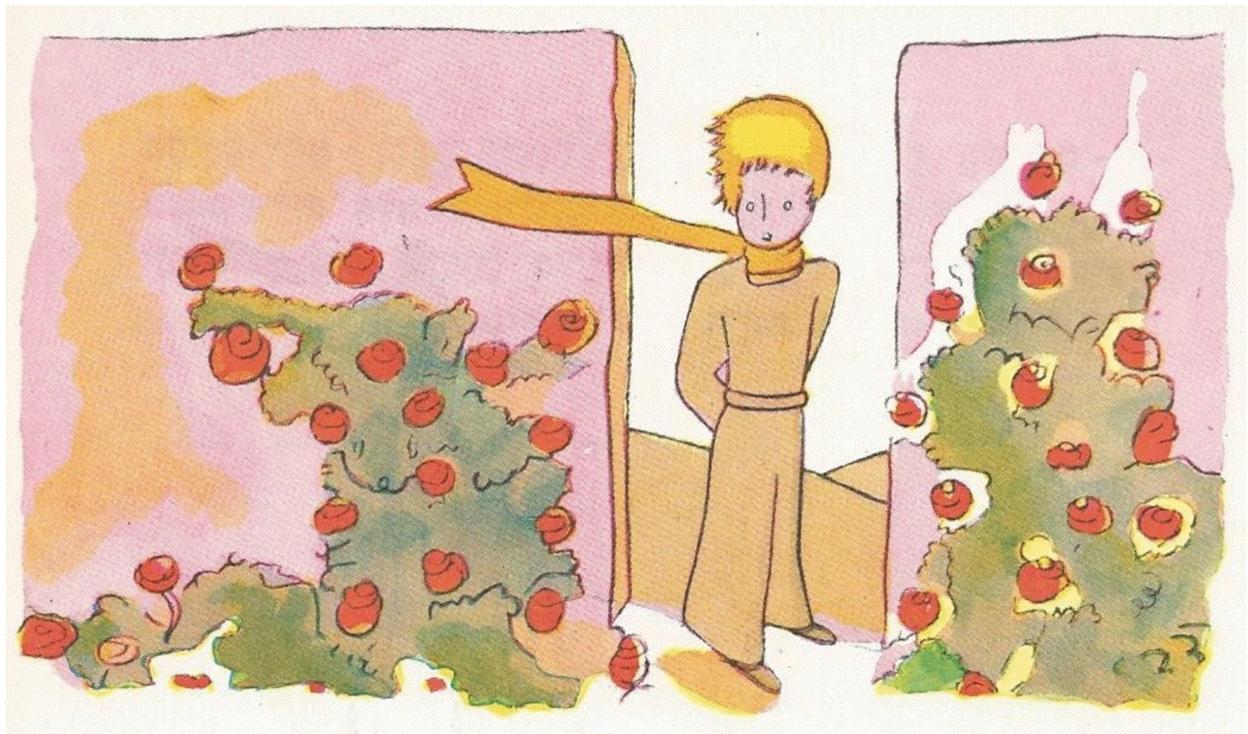
הוּא הִתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ עֶצֶב רַב.הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלּוֹ סָחָה לוֹ כִּי הִיא אַחַת וִיחִידָה בְּמִינָהּ בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ.וְהִנֵּה מָצָא כָּאן, בְּגַן אֶחָד בִּלְבַד, חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים שׁוֹשַׁנִּים, שֶׁכֻּלָּן דּוֹמוֹת אִשָּׁה לִרְעוּתָהּ!..

– הִיא הָיְתָה מִצְטָעֶרֶת מְאֹד – הִרְהֵר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, – אִלּוּ רָאֲתָה אֶת כָּל אֵלֶּה...וַדַּאי הָיְתָה מִשְׁתָּעֶלֶת וּמַעֲמִידָה פָּנִים כְּנוֹטָה לָמוּת, כְּדֵי לֹא לְהֵרָאוֹת מְגֻחֶכֶת בְּעֵינַי.וְאָז הָיִיתִי אָנוּס לְהַעֲמִיד פָּנִים כְּדוֹאֵג לִשְׁלוֹמָהּ, שֶׁאִם לֹא כֵּן הָיְתָה מֵתָה בֶּאֱמֶת כְּדֵי לְהַשְׁפִּיל גַּם אֶת כְּבוֹדִי אֲנִי...

אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר בְּלִבּוֹ:

אֶרֶץ צְחִיחָה וּמְלֵחָה שֶׁכֻּלָּהּ טְרָשִׁים וְחַדּוּדִים

– הַאֲמֵן הֶאֱמַנְתִּי כִּי עָשִׁיר אָנֹכִי בְּפֶרַח יְחִיד-סְגֻלָּה שֶׁאֵין כְּמוֹתוֹ בָּעוֹלָם; וְהִנֵּה רָאִיתִי כִּי אֵין זוֹ אֶלָּא שׁוֹשַׁנָּה פְּשׁוּטָה וּשְׁכִיחָה.הִיא וּשְׁלֹשֶׁת הָרֵי-הַגַּעַשׁ אֲשֶׁר לִי הַמַּגִּיעִים בְּקוֹמָתָם לְבִרְכַּי, וַאֲשֶׁר אֶחָד מֵהֶם כָּבָה אוּלַי לְעוֹלָם –אֵלֶּה בִּלְבַד אֵין בָּהֶם כְּדֵי לַעֲשׂוֹתֵנִי נָסִיךְ גָּדוֹל וְרַם-מַעְלָה...

הוּא כָּבַשׁ פָּנָיו בַּדֶּשֶׁא וְגָעָה בִּבְכִי.

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וְאֶחָד: נְאוּם הַשּׁוּעָל עַל הַיְדִידוּת וְעַל דְּבָרִים שֶׁבַּלֵּב

אוֹתָהּ שָׁעָה הוֹפִיעַ הַשּׁוּעָל.

– שָׁלוֹם!– אָמַר הַשּׁוּעָל.

– שָׁלוֹם!–הֵשִׁיב הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְהִפְנָה אֶת רֹאשׁוֹ, אַךְ לֹא רָאָה דָּבָר.

– אֲנִי כָּאן, – אָמַר הַקּוֹל – תַּחַת עֵץ הַתַּפּוּחַ...

– מִי אַתָּה?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אַתָּה חָמוּד!

– אֲנִי שׁוּעָל – עָנָה הַשּׁוּעָל.

– בֹּא לְשַׂחֵק עִמִּי, – בִּקֵּשׁ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֲנִי עָצוּב כָּל כָּךְ...

– לֹא אוּכַל לְשַׂחֵק אִתְּךָ, – אָמַר הַשּׁוּעָל – כִּי אֵינֶנִּי מְאֻלָּף.

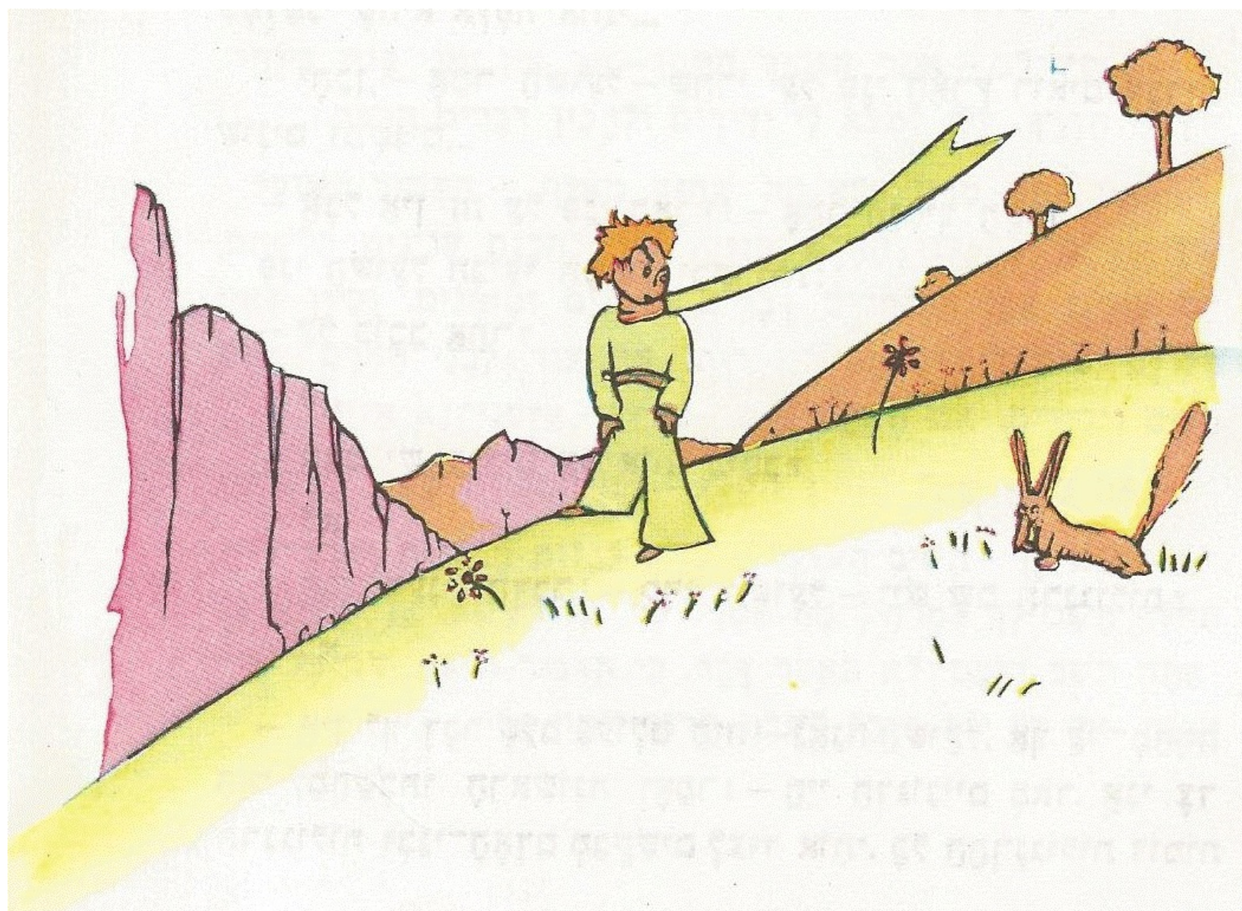
– אַהּ, סְלִיחָה!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, הִרְהֵר רֶגַע וְשָׁאַל:

– מַה זֶּה "מְאֻלָּף"?

– אֵינְךָ מִבְּנֵי הַמָּקוֹם?– שָׁאַל הַשּׁוּעָל – וּמַה תְּבַקֵּשׁ כָּאן?

– אֶת בְּנֵי-הָאָדָם אֲנִי מְבַקֵּשׁ, – עָנָה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אַךְ מַה זֶּה "מְאֻלָּף"?

– לִבְנֵי-הָאָדָם יֵשׁ רוֹבִים!– אָמַר הַשּׁוּעָל – הֵם עוֹרְכִים צַיִד, וַהֲרֵי זֶה עֵסֶק בִּישׁ.הֵם עוֹסְקִים גַּם בְּגִדּוּל תַּרְנְגוֹלוֹת.זֶה כָּל עִסְקָם וְעִנְיָנָם.הִנְּךָ מְבַקֵּשׁ תַּרְנְגוֹלוֹת?

– לֹא, – הֵשִׁיב הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, – אֲנִי מְבַקֵּשׁ לִי יְדִידִים.אַךְ מַה פֵּרוּשׁ "לְאַלֵּף"?

– זֶהוּ עִנְיָן שֶׁהִזְנִיחוּהוּ יֶתֶר עַל הַמִּדָּה, – הִסְבִּיר הַשּׁוּעָל – וּפֵרוּשׁוֹ: לִקְשֹׁר קְשָׁרִים...

– לִקְשֹׁר קְשָׁרִים?

– אֱמֶת, נָכוֹן הַדָּבָר, – עָנָה הַשּׁוּעָל – בְּעֵינַי הִנְּךָ עֲדַיִן נַעַר קָטָן, שֶׁאֵינוֹ שׁוֹנֶה מִמֵּאָה אֶלֶף נְעָרִים קְטַנִּים אֲחֵרִים; אֵין לִי צֹרֶךְ בְּךָ.אַף אַתָּה אֵינְךָ זָקוּק לִי: בְּעֵינֶיךָ אַתָּה אֵינְךָ אֶלָּא שׁוּעָל הַדּוֹמֶה לְמֵאָה אֶלֶף שׁוּעָלִים אֲחֵרִים.אַךְ אִם תְּאַלְּפֵנִי נִהְיֶה זְקוּקִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ: אַתָּה תִּהְיֶה בִּשְׁבִילִי אֶחָד וְיָחִיד בָּעוֹלָם, וְאַף אֲנִי אֶהְיֶה בְּעֵינֶיךָ אֶחָד וְיָחִיד בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ...

– יוֹרֵד אֲנִי לְסוֹף דַּעְתְּךָ, – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, – יֶשְׁנָהּ שׁוֹשַׁנָּה...כִּמְדֻמַּנִי שֶׁהִיא אִלְּפָה אוֹתִי...

– יִתָּכֵן, – אָמַר הַשּׁוּעָל – שֶׁהֲרֵי עַל פְּנֵי הָאָרֶץ רוֹאִים דְּבָרִים שׁוֹנִים וּמְשֻׁנִּים...

– אֲבָל אֵין זֶה עַל פְּנֵי הָאָרֶץ!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

פְּנֵי הַשּׁוּעָל הִבִּיעוּ תִּמָּהוֹן וְסַקְרָנוּת:

– עַל כּוֹכָב אַחֵר

– כֵּן.

– הַאִם יֵשׁ צַיָּדִים עַל אוֹתוֹ כּוֹכָב?

– לֹא.

– אָכֵן, מְעַנְיֵן הַדָּבָר!– קָרָא הַשּׁוּעַל – וְיֵשׁ שָׁם תַּרְנְגוֹלוֹת?

– לֹא.

אֵין לְךָ דָּבָר שָׁלֵם בָּעוֹלָם הַזֶּה!– נֶאֱנַח הַשּׁוּעָל, אַךְ עַד-מְהֵרָה חָזַר לְמַחֲשַׁבְתּוֹ הָרִאשׁוֹנָה וְאָמַר: – חַיַּי חַדְגּוֹנִיִּים מְאֹד.אֹנִי צָד תַּרְנְגוֹלוֹת וּבְנֵי-הָאָדָם מְבַקְשִׁים לָצוּד אוֹתִי.כָּל הַתַּרְנְגוֹלוֹת דּוֹמוֹת זוֹ לְזוֹ וְכָל בְּנֵי הָאָדָם דּוֹמִים זֶה לָזֶה.עַל כֵּן חַיַּי מְשַׁעַמְמִים כֹּה.אַךְ אִם תְּאַלְּפֵנִי, יֵאוֹרוּ חַיַּי כְּאִלּוּ זָרְחָה לִי הַשֶּׁמֶשׁ.אוֹ אָז אַכִּיר אֶת קוֹל פְּעָמֶיךָ וְאֵדַע לְהַבְחִין בֵּינֵיהֶם וּבֵין כָּל הַצְּעָדִים הָאֲחֵרִים.צַעֲדֵיהֶם שֶׁל הָאֲחֵרִים מַבְרִיחִים אוֹתִי אֶל מְחִלּוֹת הֶעָפָר.וְאִלּוּ צְעָדֶיךָ אַתָּה יִהְיוּ בְּאָזְנַי כְּקוֹל נְגִינָה אֲשֶׁר תָּעִיר אוֹתִי לָצֵאת מִמַּחֲשַׁכֵּי מְאוּרָתִי.שׁוּר!הֲרוֹאֶה אַתָּה אֶת שְׂדוֹת הַקָּמָה הַמִּשְׂתָּרְעִים שָׁם?אֵינִי אוֹכֵל לֶחֶם.עַל כֵּן אֵין לִי חֵפֶץ בְּדָגָן, אַף לֹא עִנְיָן בִּשְׂדוֹת-בָּר.וַהֲרֵי זֶה דָּבָר מְצַעֵר!אַךְ שְׂעָרְךָ כְּעֵין הַזָּהָב.מַה טּוֹב יִהְיֶה חֶלְקִי לִכְשֶׁתְּאַלֵּף אוֹתִי!זָכֹר אֶזְכֹּר אוֹתְךָ בִּרְאוֹתִי אֶת הַשִּׁבֳּלִים הַזְּהֻבּוֹת,וְרִשְׁרוּשׁ הָרוּחַ בַּקָּמָה יֶעֱרַב לְאָזְנַי מְאֹד...

הַשּׁוּעָל נִשְׁתַּתֵּק וּבְמֶשֶׁךְ שָׁעָה אֲרֻכָּה לֹא גָּרַע עֵינָיו מֵהַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

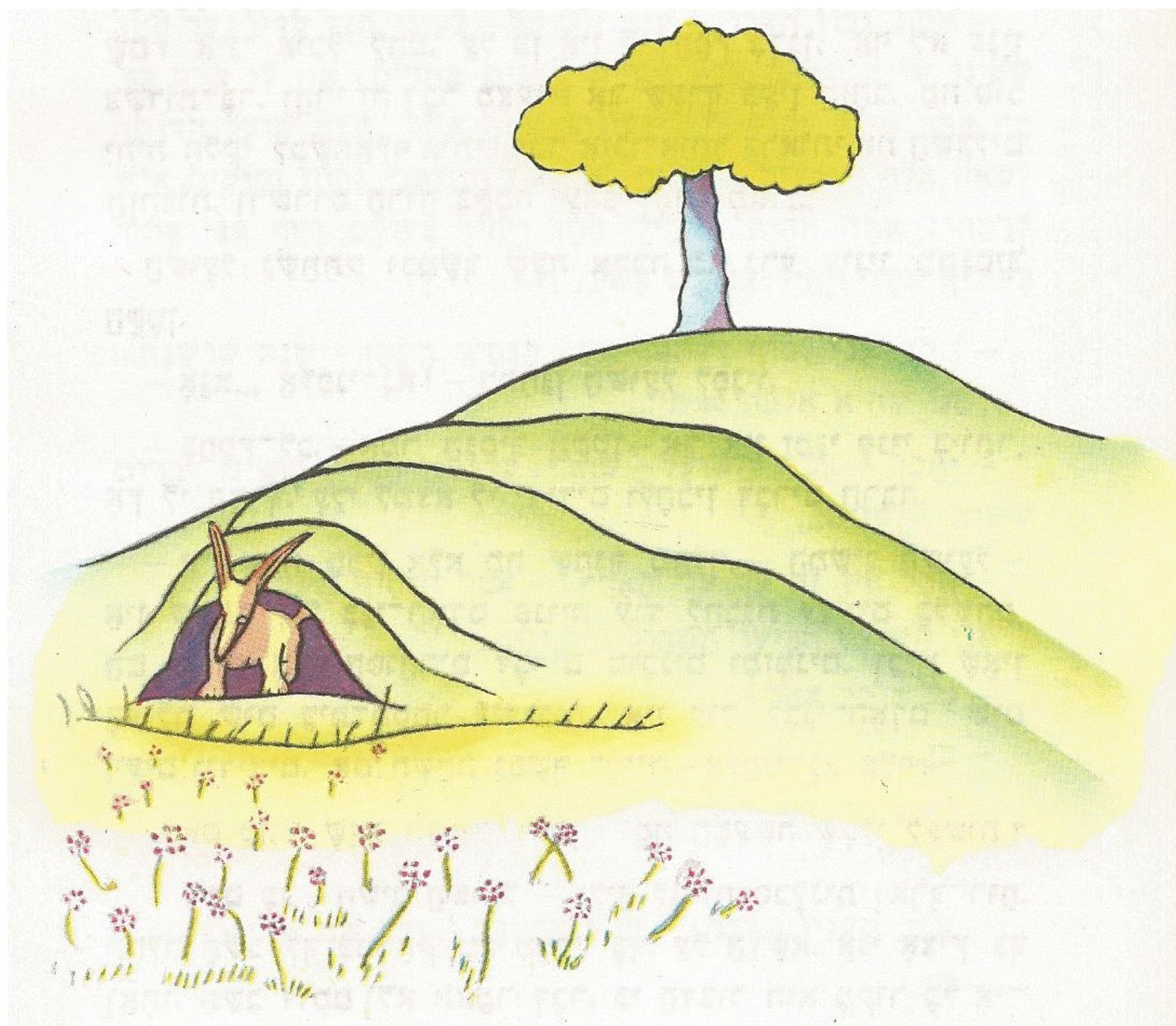
– אָנָּא...אַלְּפֵנִי-נָא!– הִתְחַנֵּן הַשּׁוּעָל לְפָנָיו.

– בְּחֵפֶץ-לֵב, – אָמַרהַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אַךְ אֵין זְמַנִּי פָּנוּי בְּיוֹתֵר.אָץ לִי הַדֶּרֶךְ.עָלַי לִמְצֹא לִי יְדִידִים וּלְהָבִין דְּבָרִים הַרְבֵּה.

– אֵין אַתָּה מֵבִין אֶלָּא מַה שֶּׁהִנְּךָ מְאַלֵּף, – הִמְשִׁיךְ הַשּׁוּעָל, – אֵין שְׁעָתָם שֶׁל בְּנֵי-הָאָדָם פְּנוּיָה עוֹד לַהֲבָנַת עִנְיָנִים כָּלְשֶׁהֵם.הֵם קוֹנִים אֵצֶל הַסּוֹחֲרִים דְּבָרִים מוּכָנִים וּמְזֻמָּנִים.וְכֵיוָן שֶׁאֵין בָּעוֹלָם שׁוּם בֵּית-מִסְחָר לִידִידוּת, אֵין עוֹד לִבְנֵי-הָאָדָם שׁוּם רֵעִים וִידִידִים.אִם חָשְׁקָה נַפְשְׁךָ בְּיָדִיד – אַלְּפֵנִי-נָא אַלֵּף!

– אִם כֵּן, – שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן– מָה הַמַּעֲשֶׂה שֶׁעָלַי לַעֲשׂוֹת?

– לְשֵׁם כָּךְ – הֵשִׁיב הַשּׁוּעָל – עָלֶיךָ לְגַלּוֹת סַבְלָנוּת וְאֹרֶךְ-רוּחַ.תְּחִלָּה תֵּשֵׁב לְךָ בְּמֶרְחַק-מָה מִמֶּנִּי, כָּךְ, עַל הַדֶּשֶׁא.אֲנִי אָצִיץ בְּךָ וְאַתָּה תֵּשֵׁב דּוּמָם וְלֹא תֹּאמַר דָּבָר.כִּי הַדִּבּוּר הוּא מְקוֹר כָּל אִי-הֲבָנָה.אַךְ כָל יוֹם תּוּכַל לָשֶׁבֶת קָרוֹב יוֹתֵר אֵלַי...

«אִם תָּשׁוּב, לְמָשָׁל, בַּשָּׁעָה הָרְבִיעִית אַחַר הַצָּהֳרַיִם, אַתְחִיל לִהְיוֹת מְאֻשָּׁר בַּשָּׁעָה הַשְּׁלִישִׁית»

לְמָחֳרַת הַיּוֹם חָזַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְנִפְגַּשׁ עִם הַשּׁוּעָל.הַלָּה פָּנָה אֵלָיו וְאָמַר:

– מוּטָב לָשׁוּב יוֹם-יוֹם בְּאוֹתָהּ שָׁעָה.אִם תָּשׁוּב, לְמָשָׁל, בַּשָּׁעָה הָרְבִיעִית אַחַר הַצָּהֳרַיִם, אַתְחִיל לִהְיוֹת מְאֻשָּׁר עוֹד בַּשָּׁעָה הַשְּׁלִישִׁית.כְּכָל שֶׁתִּקְרַב שְׁעַת הַפְּגִישָׁה אַרְגִּישׁ עַצְמִי מְאֻשָּׁר יוֹתֵר.וּבְהַגִּיעַ הַשָּׁעָה הָרְבִיעִית אַתְחִיל לְהִתְרַגֵּשׁ וְלִדְאֹג.אָז אֵדַע לָרִאשׁוֹנָה אֶת מְחִיר הָאֹשֶׁר!אַךְ אִם תָּבוֹא בְּכָל שָׁעָה שֶׁתִּהְיֶה, לֹא אֵדַע לְעוֹלָם אֵימָתַי עָלַי לְהִתְכּוֹנֵן בְּלִבִּי...כִּי גַּם בְּעִנְיָן זֶה יָפֶה כֹּחָם שֶׁל טְקָסִים קְבוּעִים.

– מַה זֶּה "טֶקֶס"?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– גַּם זֶה מִן הַדְּבָרִים שֶׁהֻזְנְחוּ יֶתֶר עַל הַמִּדָּה, – עָנָה הַשּׁוּעָל – וַהֲרֵי זֶהוּ מַעֲשֶׂה הַמַּבְדִּיל יוֹם אֶחָד מִכָּל יֶתֶר הַיָּמִים וּמְיַחֵד שָׁעָה אַחַת מִכָּל הַשָּׁעוֹת הָאֲחֵרוֹת.הֲרֵי לְמָשָׁל, טֶקֶס הַמְּקֻבָּל אֵצֶל צַיָּדַי: כָּל יוֹם חֲמִישִׁי בַּשָּׁבוּעַ נוֹהֲגִים הֵם לָצֵאת בִּמְחוֹלוֹת עִם נַעֲרוֹת הַכְּפָר.לָכֵן הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי הוּא בִּשְׁבִילִי יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב!כִּי אוֹתוֹ יוֹם יָכוֹל אֲנִי לְהַרְחִיק לְטַיֵּל עַד הַכֶּרֶם.אִלּוּ רָקְדוּ הַצַּיָּדִים בְּכָל שָׁעָה שֶׁהִיא, כְּכָל הָעוֹלֶה עַל רוּחָם, הָיוּ כָּל הַיָּמִים דּוֹמִים זֶה לָזֶה וּלְעוֹלָם לֹא הָיִיתִי זוֹכֶה לְיוֹם חֻפְשָׁה וּמַרְגּוֹעַ.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אִלֵּף אֶת הַשּׁוּעָל.אַךְ הִנֵּה הִגִּיעָה שְׁעַת הַפְּרֵידָה...

– אֲהָהּ!– קָרָא הַשּׁוּעָל – בָּכֹה אֶבְכֶּה אִם תַּעַזְבֵנִי...

– בְּךָ הָאָשָׁם, – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – כִּי לֹא נִתְכַּוַּנְתִּי כְּלָל לְהָרַע לְךָ; אַתָּה בִּקַּשְׁתַּנִי כִּי אֲאַלֵּף אוֹתְךָ...

– אֱמֶת.נָכוֹן הַדָּבָר – הוֹדָה הַשּׁוּעָל.

– אַךְ כָּעֵת בָּכֹה תִּבְכֶּה!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אָכֵן...– הֵשִׁיב הַשּׁוּעָל.

– אִם כֵּן, אָתה נִמְצָא מַפְסִיד!

– לֹא, אֲנִי נִמְצָא נִשְׂכָּר בִּגְלַל עֵין הַזָּהָב אֲשֶׁר לַשִּׁבֳּלִים...– אָמַר הַשּׁוּעָל וְהוֹסִיף:

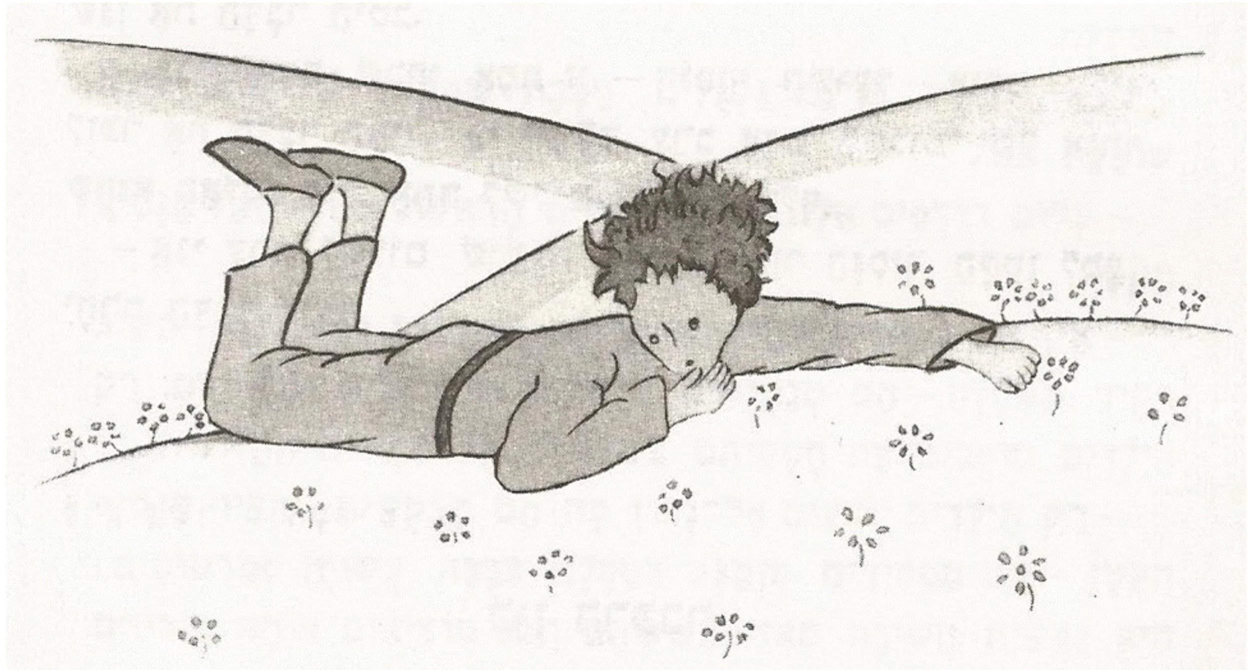
– לֵךְ לַחֲזוֹת שֵׁנִית בַּשּׁוֹשַׁנִּים, אוֹ אָז תּוּכַל לָדַעַת כִּי הַשּׁוֹשַׁנָּה אֲשֶׁר לְךָ אַחַת וִיחִידָה הִנָּהּ בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.וּכְשֶׁתָּבוֹא לְהִפָּרֵד מִמֶּנִּי, אַגִּישׁ לְךָ מִנְחָה נָאָה – סוֹד אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הָלַךְ לַחֲזוֹת שֵׁנִית בַּשּׁוֹשַׁנִּים.

– אֵינְכֶן דוֹמוֹת לַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי כָּל עָקר!– אָמַר לָהֶן הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אֵינְכֶן עֲדַיִן אֶלָּא סְתָם שׁוֹשַׁנִּים.אִישׁ לֹא אִלֵּף אֶתְכֶן, – גַּם לֹא אֱלַּף עַל יְדֵיכֶן.דוֹמוֹת אַתֶּן לְשׁוּעָלִי, שָׁעָה שֶׁפְּגַשְׁתִּיו לָרִאשׁוֹנָה; אוֹתָהּ שָׁעָה לֹא הָיָה שׁוּעָלִי שׁוֹנֶה כָּל עִקָּר מִמֵּאָה אֶלֶף שׁוּעָלִים אֲחֵרִים.אוּלָם מֵאָז הָיָה לִידִידִי הֲרֵיהוּ אֶחָד וְיָחִיד בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ.

דְּבָרָיו אֵלֶּה הֵבִיאוּ אֶת הַשּׁוֹשַׁנִּים בִּמְבוּכָה.

– הִנְּכֶן יָפוֹת, אַךְ רֵיקָנִיּוֹת, – הוֹסִיף וְאָמַר –וּכְלוּם כְּדַאי לְהַקְרִיב אֶת הַחַיִּים לְמַעַנְכֶן?בְּעֵינֵי הַזָּר הָעוֹבֵר לְתֻמּוֹ אֵין הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי שׁוֹנָה וְנִבְדֶּלֶת מִכֶּן.אוּלָם בְּעֵינַי אֲנִי הֲרֵיהִי חֲשׁוּבָה מִכֻּלְּכֶן, כִּי רַק אוֹתָהּ הִשְׁקֵיתִי יוֹם-יוֹם; רַק אוֹתָהּ שַׂמְתִּי תַּחַת פַּעֲמוֹן-זְכוּכִית, אַף שַׂכּוֹתִי עָלֶיהָ בְּפַרְגּוֹד מִפְּנֵי הָרוּחוֹת הָעַזּוֹת.רַק לְמַעֲנָהּ הָרַגְתִּי אֶת הַזְּחָלִים (חוּץ מִשְּׁנַיִם-שְׁלֹשָׁה, שֶׁהִשְׁאַרְתִּים בַּחַיִּים – לְמַעַן יִהְיוּ לְפַרְפָּרִים); רַק לְקוֹלָהּ הֶאֱזַנְתִּי שָׁעָה שֶׁקָּבְלָה אוֹ הִתְפָּאֲרָה, וּלְעִתִּים אַף בְּשָׁעָה שֶׁהֶחֱרִישָׁה, שֶׁהֲרֵי זוֹ הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי...

הוּא כָּבַשׁ פָּנָיו בַּדֶּשֶׁא וְגָעָה בִּבְכִי

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן חָזַר אֶל הַשּׁוּעָל.

שָׁלוֹם עָלֶיךָ!– אָמַר כְּשֶׁהִגִּיעָה שְׁעַת הַפְּרִידָה.

–אֶת הַדְּבָרִים הֵיטֵב אֶלָּא בַּלֵּב בִּלְבַד.כִּי הַדָּבָר הֶחָשׁוּב בֶּאֱמֶת סָמוּי מִן הָעַיִן.

–כָּל דָּבָר חָשׁוּב סָמוּי מִן הָעַיִן – חָזַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לְמַעַן יֵחָרֵת בְּלִבּוֹ.

– הַזְּמַן שֶׁהִקְדַּשְׁתָּ לְשׁוֹשַׁנָּתְךָ הוּא הַמַּשְׁוֶה לָהּ חֲשִׁיבוּת כֹּה רַבָּה – אָמַר הַשּׁוּעָל.

– הַזְּמַן שֶׁהִקְדַּשְׁתִּי לַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי...חָזַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לְמַעַן שַׁנֵּן אֶת הַדָּבָר הֵיטֵב.

– בְּנֵי-הָאָדָם שָׁכְחוּ אֱמֶת זוֹ, – הוֹסִיף הַשּׁוּעָל – אוּלָם עָלֶיךָ לִזְכֹּר אֶת הַדָּבָר תָּמִיד.כִּי לְעוֹלָם עָרֵב אָדָם לִשְׁלוֹמוֹ שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁהוּא מְאַלְּפוֹ.עָרֵב אַתָּה לִשְׁלוֹם שׁוֹשַׁנָּה שֶׁלְּךָ...

– אֲנִי עָרֵב לִשְׁלוֹם שׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי...– חזר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לְמַעַן יֵחָרֵת הַדָּבָר בְּלִבּוֹ.

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם: כַּוָּן הָרַכֶּבֶת

– שָׁלוֹם עָלֶיךָ!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– שָׁלוֹם!– הֵשִׁיב פְּקִיד הַמְּסִלָּה הַמְכַוֵּן אֶת תְּנוּעַת הָרַכָּבוֹת.

– מַה מַּעֲשֶׂיךָ כָּאן?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– אֲנִי מְכַנֵּס אֶת הַנּוֹסְעִים בִּקְבוּצוֹת שֶׁל אֶלֶף אִישׁ, – אָמַר פְּקִיד הַמְּסִלָּה – וְאַחַר אֲנִי מְכַוֵּן אֶת הָרַכָּבוֹת הַמַּסִּיעוֹת אוֹתָם, עִתִּים יָמִינָה וְעִתִּים שְׂמֹאלָה.

אוֹתָהּ שָׁעָה חָלְפָה עַל פְּנֵיהֶם בְּקוֹל הֲמֻלָּה גְדוֹלָה, כְּרַעַם מִתְגַּלְגֵּל, שֶׁהִרְעִיד אֶת תָּא הַכַּוָּן; הָרַכֶּבֶת הַמְּהִירָה, שֶׁהָיְתָה מוּאֶרֶת בְּשֶׁפַע אוֹרוֹת.

– אָץ לָהֶם הַדֶּרֶךְ, –הֵעִיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.– לְאָן פְּנֵיהֶם מוּעָדוֹת וָּמָה הֵם מְבַקְשִׁים?

– אֲפִילוּ נָהַג הַקַּטָּר אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת – הֵשִׁיב הַכַּוָּן.

וְעוֹד רַכֶּבֶת מְהִירָה, מוּאֶרֶת וּמְטַרְטֶרֶת, עָבְרָה בְּסָמוּךְ לָהֶם וּפָנֶיהָ לַכִּוּוּן הֶהָפוּךְ.

–הֲכִי כְּבָר חוֹזְרִים הֵם כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּאוּ?– תָּמַהּ הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

– הַלָּלוּ נוֹסְעִים אֲחֵרִים הֵם – הִסְבִּיר פְּקִיד הַמְּסִלָּה – הֵם מִתְחַלְּפִים.

– הֲכִי לֹא הָיוּ שְׂמֵחִים בְּחֶלְקָם בִּמְקוֹם הִמָּצְאָם?

– לְעוֹלָם אֵין אָדָם שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ בִּמְקוֹם הִמָּצְאוֹ – אָמַר פְּקִיד הַמְסִלָּה.

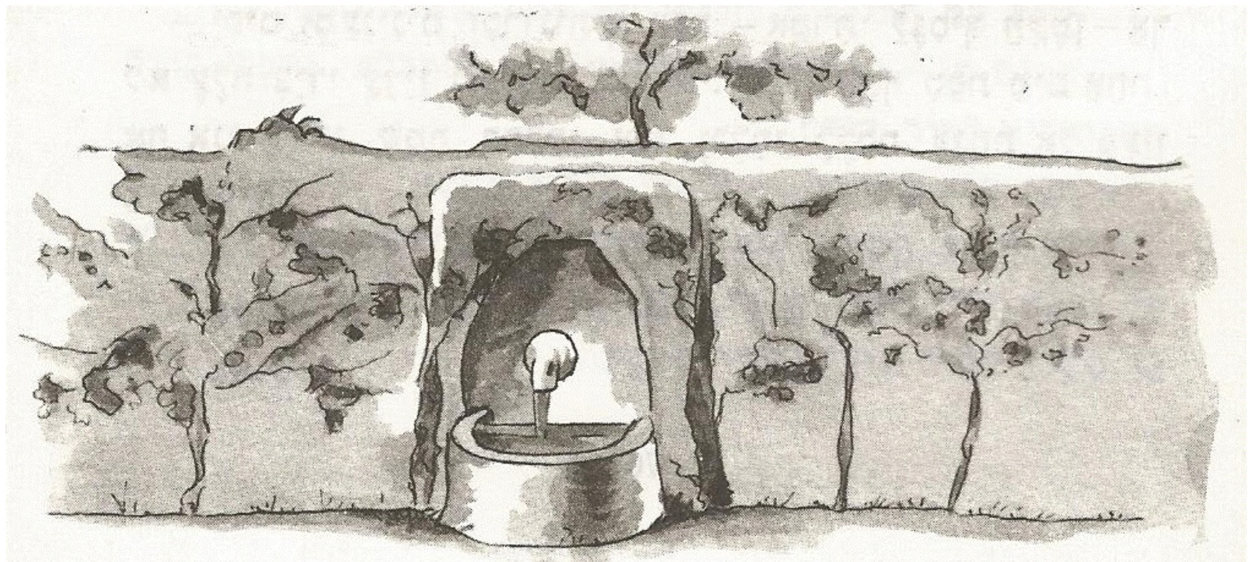
וְהִנֵּה עָבְרָה בְּרַעַם-גַּלְגַּלִּים רַכֶּבֶת מְהִירָה שְׁלִישִׁית, כֻּלָּהּ שׁוֹפַעַת אוֹר.

– כְּלוּם רוֹדְפִים אֵלֶּה אַחַר הַנּוֹסְעִים הָרִאשׁוֹנִים?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

אֵין הֵם רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם וְאֵינָם מְבַקְשִׁים וְלֹא כְּלוּם – הֵשִׁיב פְּקִיד הַמְּסִלָּה – הֵם מְנַמְנְמִים בְּתָאֵיהֶם אוֹ יוֹשְׁבִים וּמְפַהֲקִים.רַק הַיְלָדִים מוֹעֲכִים אֶת חָטְמֵיהֶם בְּהַצְמָדָם אֶל שִׁמְשׁוֹת הַחַלּוֹנוֹת...

רַק הַיְלָדִים יוֹדְעִים אֶל-נָכוֹן מָה הֵם מְבַקְשִׁים, – הֵעִיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, – הֵם מַפְסִידִים מִזְּמַנָּם בְּטַפְּלָם בְּבֻבָּה עֲשׂוּיָה סְמַרְטוּטִים; הִיא נַעֲשֵׂית חֲשׁוּבָה מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וְאִם מוֹצִיאִים אוֹתָהּ מִידֵיהֶם הֲרֵי הֵם בּוֹכִים...

אֵכֵן, בְּנֵי-מַזָּל הֵם!– אָמַר הַכַּוָּן.

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה: מוֹכֵר הַגְּלוּלוֹת הַמְרַוּוֹת

שָׁלוֹם!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

שָׁלוֹם!– הֵשִׁיב הָרוֹכֵל.

רוֹכֵל זֶה עָסַק בִּמְכִירַת גְּלוּלוֹת מְשֻׁבָּחוֹת הַמְרַוּוֹת אֶת הַצִּמָּאוֹן.כָּל הַבּוֹלֵעַ גְּלוּלָה אַחַת לְשָׁבוּעַ אֵינוֹ זָקוּק עוֹד לִשְׁתִיָּה.

לָמָה אַתָּה מוֹכֵר זֹאת?– שָׁאַל הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

גְּלוּלוֹת אֵלֶּה – הִסְבִּיר הָרוֹכֵל – מְאַפְשְׁרוֹת חִסָּכוֹן נִכָּר בַּזְּמָן.הַמֻּמְחִים חָשְׁבוּ וּמָצְאוּ כִּי בְּדֶרֶךְ זוֹ אֶפְשָׁר לַחֲסֹךְ חֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשׁ דַּקּוֹת בַּשָּׁבוּעַ.

וְכִי מָה עוֹשִׂים בַּחֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשׁ דַּקּוֹת אֵלֶּה?

יָכוֹל אַתָּה לַעֲשׂוֹת בָּהֶן כְּכָל הָעוֹלֶה עַל רוּחֲךָ...

כְּשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִבּוֹ – אִלּוּ הָיוּ לִי חֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשׁ דַּקּוֹת פְּנוּיוֹת, הָיִיתִי הוֹלֵךְ לִי בְּנַחַת אֶל הַמַּעְיָן...

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה: הַדְּבָרִים הַחֲשׁוּבִים סְמוּיִים מִן הָעַיִן...

הָיָה זֶה הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי לִתְאוּנָתִי בַּמִּדְבָּר.שָׁתִיתִי אֶת טִפַּת הַמַּיִם הָאַחֲרוֹנָה שֶׁהָיְתָה עִמִּי שָׁעָה שֶׁהִקְשַׁבְתִּי לַסִּפּוּר עַל רוֹכֵל הַגְּלוּלוֹת.

– יָפִים וּמְעַנְיְנִים זִכְרוֹנוֹתֶיךָ אֵלֶּה, – אָמַרְתִּי לַנָּסִיךְ הַקָּטָן – אַךְ לֹא עָלָה בְּיָדִי עֲדַיִן לְתַקֵּן אֶת מְטוֹסִי.אֵין לִי אַף טִפַּת מַיִם אַחַת; אַף אֲנִי הָיִיתִי שָׂמֵחַ בְּחֶלְקִי אִלּוּ יָכֹלְתִּי לָלֶכֶת בְּנַחַת אֶל מַעְיַן מַיִם חַיִּים!

יְדִידִי הַשּׁוּעָל...– פָּתַח הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְאָמַר.

קְטִינָא חָבִיב, אֵין הַלֵּב נָתוּן עוֹד לַשּׁוּעָל!

מַדּוּעַ?

מִשּׁוּם שֶׁעוֹמְדִים אָנוּ לִגְווֹעַ בַּצָּמָא...

כַּנִּרְאֶה לֹא יָרַד הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לְסוֹף דַּעְתִּי.הוּא הוֹסִיף וְאָמַר:

– אַשְׁרֵי הָאִישׁ שֶׁמָּצָא לוֹ יָדִיד, אַף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לָמוּת.הִנְנִי שָׂמֵחַ בְּחֶלְקִי מֵאַחַר שֶׁמָּצָאתִי לִי שׁוּעָל יָדִיד...

"אֵין הוּא מֵבִין סַכָּנָה מַהִי – אָמַרְתִּי בְּלִבִּי – כִּי מֵעוֹלָם לֹא הָיָה רָעֵב אוֹ צָמֵא.אֵין הוּא זָקוּק אֶלָּא לִמְעַט אוֹר שֶׁמֶשׁ..."

אַךְ הוּא הֵצִיץ בְּפָנַי וְאָמַר כְּמֵשִׁיב עַל הִרְהוּרַי אֵלֶּה:

אַף אֲנִי צֵמא...הָבָה נֵלֵךְ לְבַקֵּשׁ בְּאֵר...

פָּנַי הִבִּיעוּ חֹסֶר-יֶשַׁע, כִּי אִוֶּלֶת הִיא לְבַקֵּשׁ בְּאֵר מַיִם בֵּין שִׁמְמוֹת הַמִּדְבָּר הֶעָצוּם.וְאַף עַל פִּי כֵן יָצָאנוּ לַדֶּרֶךְ.

לְאַחַר שֶׁהָלַכְנוּ בְּמֶשֶׁךְ שָׁעוֹת אֲחָדוֹת בְּלִי לְהוֹצִיא הֶגֶה מִפִּינוּ, יָרַד עָלֵינוּ הַלַּיְלָה וְהַכּוֹכָבִים הִתְחִילוּ מַגִּיהִים אוֹרָם.הֵם נִתְגַּלּוּ לְעֵינַי כְּמִתּוֹךְ חֲלוֹם, כִּי מֵחֲמַת הַצָּמָא תְּקָפַתְנִי קַדַּחַת קַלָּה.דִּבְרֵיהַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִדְהֲדוּ בְּלִבִּי.

וּבְכֵן – שָׁאַלְתִּי – הֲגַם אַתָּה צָמֵא?

אַךְ הוּא לֹא עָנָה עַל שְׁאֵלָתִי וְרַק אָמַר:

דּוֹמֶה כִּי הַמַּיִם יָפִים גַּם לַלֵּב...

לֹא יָרַדְתִּי לְסוֹף דַּעְתּוֹ; אוּלָם נִשְׁתַּתַּקְתִּי מִשּׁוּם שֶׁיָּדַעְתִּי הֵיטֵב כִּי אֵין לְהַטְרִידוֹ בִּשְׁאֵלוֹת.

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הָיָה עָיֵף.הוּא יָשַׁב לְהִנָּפֵשׁ.יָשַׁבְתִּי עַל יָדוֹ.הוּא הֶחֱרִישׁ, אַחַר פָּתַח וְאָמַר:

יָפִים הֵם הַכּוֹכָבִים בִּזְכוּתוֹ שֶׁל פֶּרַח, שֶׁאֵינוֹ נִרְאֶה לָעַיִן...

אָמְנָם כֵּן –עָנִיתִי וּבְלִי לְהוֹסִיף דָּבָר הִסְתַּכַּלְתִּי בְּקִפְלֵי הַחוֹל הַמַּבְהִיקִים לְאוֹר הַיָּרֵחַ.

יָפֶה הוּא הַמִּדְבָּר...– הוֹסִיף הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

צָדַק הַנָּסִיךְ הַקָּטָן.תָּמִיד אָהַבְתִּי אֶת הַמִּדְבָּר.אַתָּה יוֹשֵׁב לְךָ עַל גִּבְעַת חוֹל.אֵינְךָ רוֹאֶה דָּבָר וְאֵינְךָ שׁוֹמֵעַ דָּבָר.וְאַף עַל פִּי כֵן מַשֶּׁהוּ טָמִיר קוֹרֵן וּמֵאִיר בַּדְּמָמָה...

סוֹד יָפְיוֹ שֶׁל הַמִּדְבָּר – הֵעִיר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – שֶׁהוּא צוֹפֵן אֵי-שָׁם בְּחֵבּוֹ מְקוֹר מַיִם חַיִּים...

לְפֶתַע פִּתְאֹם עָמַדְתִּי עַל סוֹד אוֹתוֹ זֹהַר טָמִיר הַמְבַצְבֵּץ וּמְנַצְנֵץ מִתּוֹךְ הַחוֹל.בִּהְיוֹתִי יֶלֶד קָטָן גַּרְתִּי בְּבַיִת יָשָׁן-נוֹשָׁן, שֶׁלְּפִי הָאַגָּדָה הֻטְמַן בּוֹ אוֹצָר.אָמְנָם אִישׁ לֹא מָצָא אֶת מְקוֹם הַמַּטְמוֹן וְאוּלַי אַף לֹא בִּקֵּשׁ לְגַלּוֹתוֹ.אוּלָם הָיָה אֵיזֶה קֶסֶם בְּהַרְגָּשָׁה זוֹ, כִּי בְּבֵיתִי צָפוּן סוֹד גָּדוֹל וְנִפְלָא...

אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר, – פָּנִיתִי אֶלהַנָּסִיךְ הַקָּטָן – כִּי הַדָּבָר הַמְשַׁוֶּה יֹפִי לַבַּיִת, לַכּוֹכָבִים אוֹ לַמִּדְבָּר, הוּא מַשֶּׁהוּ הַסָּמוּי מִן הָעַיִן!

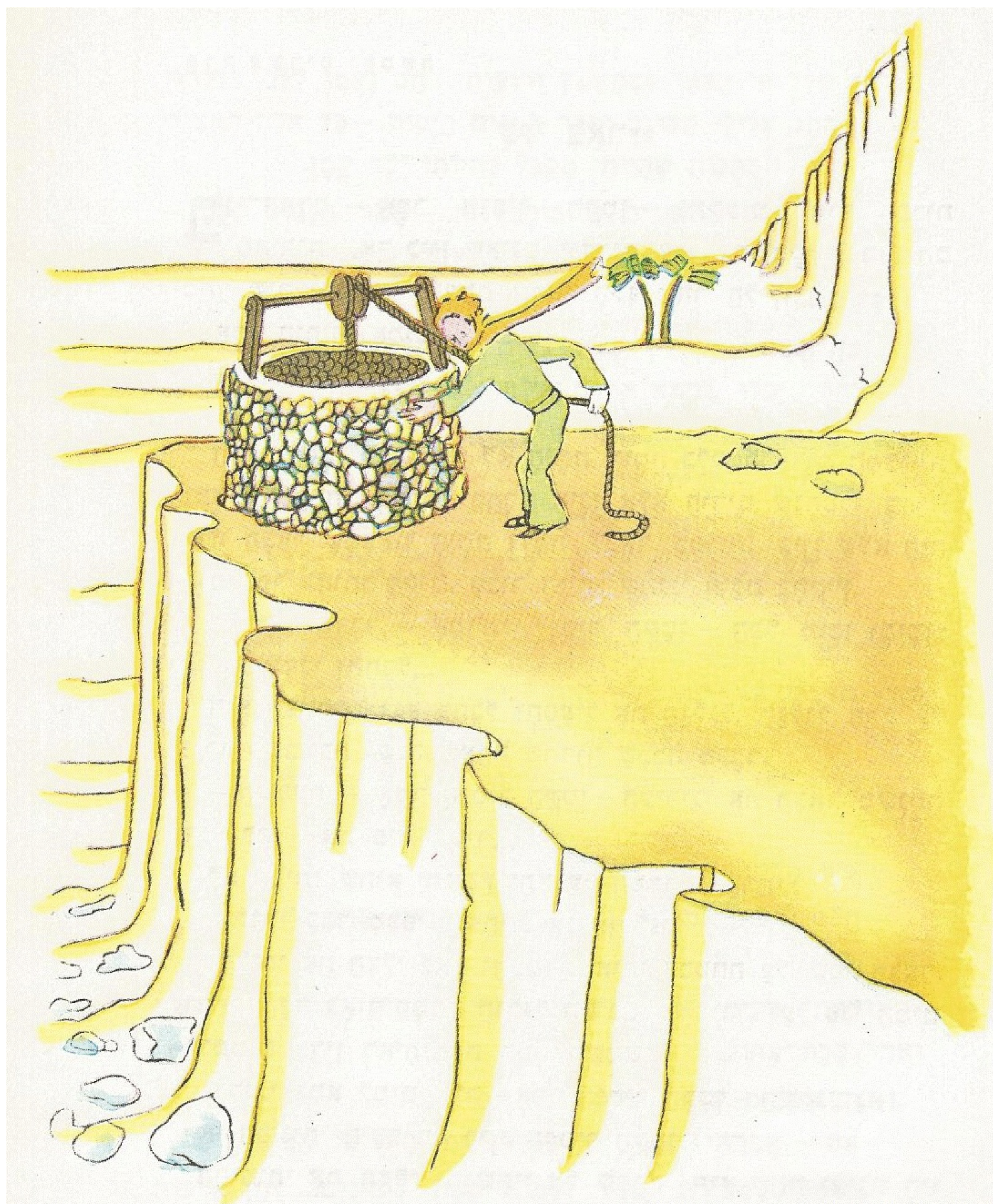
שָׂמֵחַ אֲנִי – עָנַנִיהַנָּסִיךְ הַקָּטָן – שֶׁדַּעְתְּךָ כְּדַעַת שׁוּעָלִי.

כֵּיוָןשֶׁהַנָּסִיךְ הַקָּטָן נִרְדַּם בֵּינָתַיִם, נְטַלְתִּיו בִּזְרוֹעוֹתַי וְהִמְשַׁכְתִּי דַּרְכִּי.הָיִיתִי נִרְגָּשׁ מְאֹד.דּוֹמֶה הָיָה עָלַי שֶׁאֲנִי נוֹשֵׂא בִּזְרוֹעוֹתַי אוֹצָר יָקָר וְעָדִין.כְּסָבוּר הָיִיתִי אוֹתָהּ שָׁעָה כִּי אֵין חֵפֶץ שָׁבִיר מִמֶּנּוּ עֲלֵי אֲדָמוֹת.הֵצַצְתִּי לְאוֹר הַיָּרֵחַ בְּמִצְחוֹ הַחִוֵּר, בְּעַפְעַפָּיו הָעֲצוּמִים, בִּקְוֻצּוֹתָיו הָרוֹטְטוֹת בָּרוּחַ, וְאָמַרְתִּי בְּלִבִּי: מַה שֶּׁעֵינַי רוֹאוֹת אֵינוֹ אֶלָּא קְלִפָּה; כִּי הָעִקָּר סָמוּי מִן הָעָיִן...

בִּרְאוֹתִי בַּת-שְׂחוֹק, שֶׁהִצְטַיְּרָה עַל שִׂפְתוֹתָיו הַפְּשׂוּקוֹת, הִרְהַרְתִּי שׁוּב: "הַדָּבָר הַנּוֹגֵעַ עַד לִבִּי בְּנָסִיךְ קָטָן זֶה הִנָּם בִּזְרוֹעוֹתַי הִיא נֶאֱמָנוּתוֹ וּמְסִירוּתוֹ לַפֶּרַח, הִיא דְמוּת הַשּׁוֹשַׁנָּה הַקּוֹרֶנֶת בּוֹ, כְּשַׁלְהֶבֶת בַּמְּנוֹרָה, אַף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא שָׁקוּעַ בַּשֵּׁנָה...

אוֹתָהּ שָׁעָה נִרְאָה לִי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן חַלָּשׁ וְשָׁבִיר שִׁבְעָתַיִם.הִרְהַרְתִּי בְּלִבִּי: יֵשׁ לִשְׁמֹר הֵיטֵב עַל הַמְּנוֹרוֹת, כִּי כָּל מַשַּׁב רוּחַ עָלוּל לְכַבּוֹתָן...

וּבְעוֹד אֲנִי הוֹלֵךְ בְּדַרְכִּי גִּלִּיתִי אֶת הַבְּאֵר, כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר.

הוּא הִצְטַחֵק, נָגַע בַּחֶבֶל וְהִפְעִיל אֶת הַגַּלְגַּל

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה: עֲלֵי בְּאֵר!

בְּנֵי-הָאָדָם – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – נִתְקָעִים בְּתוֹךְ רַכָּבוֹת מְהִירוֹת; אַךְ כֵּיוָן שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים עוֹד מַה יְבַקְשׁוּ, הֲרֵי הֵם מִתְרַגְּשִׁים וְחוֹזְרִים כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּאוּ, הָלֹךְ וְחָזֹר חֲלִילָה...

אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר:

– לֹא כְּדַאי הַדָּבָר...

הַבְּאֵר שֶׁאֵלֶיהָ הִגַּעְנוּ לֹא הָיְתָה דוֹמָה כְּלָל לַבְּאֵרוֹת הַמְּצוּיוֹת בְּמִדְבַּר סַהֲרָה.בְּאֵרוֹת סַהֲרָה אֵינָן אֶלָּא חוֹרִים שֶׁנֶּחְפְּרוּ בַחוֹל, וְאִלּוּ הַבְּאֵר שֶׁמָּצָאנוּ הָיְתָה דוֹמָה לִבְאֵר כַּפְרִית.כֵּיוָן שֶׁלֹּא הָיָה שׁוּם כְּפָר בְּאוֹתוֹ מָקוֹם, סָבוּר הָיִיתִי שֶׁהִנְנִי חוֹלֵם בְּהָקִיץ.

מוּזָר הַדָּבָר, – אָמַרְתִּילַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הַכֹּל מוּכָן וּמְזֻמָּן: הַגַּלְגַּל, הַדְּלִי וְהַחֶבֶל...

הוּא הִצְטַחֵק, נָגַע בַּחֶבֶל וְהִפְעִיל אֶת הַגַּלְגַּל.הַגַּלְגַּל חָרַק עַל צִירוֹ כְּשַׁבְשֶׁבֶת יְשָׁנָה, לְאַחַר שֶׁהָרוּחַ שָׁכְכָה מִכְּבָר.

הֲשָׁמַעְתָּ?– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הַעִירוֹנוּ אֶת הַבְּאֵר מִשְּׁנָתָהּ וְהִיא פָּתְחָה אֶת פִּיהָ בְּשִׁיר...

לֹא רָצִיתִי שֶׁהוּא יִתְאַמֵּץ יֶתֶר עַל הַמִּדָּה וְאָמַרְתִּי:

הַדְּלִי כָּבֵד מִכְּפִי כֹּחוֹתֶיךָ.אֲנִי אֶעֱלֶנּוּ.

הֶעֱלֵיתִי אֶת הַדְּלִי לְאַט וְהֶעֱמַדְתִּי אוֹתוֹ בְּבִטְחָה עַל שְׂפַת הַבְּאֵר.עוֹד הִדְהֲדָה בְּאָזְנַי זִמְרַת הַגַּלְגַּל הַסּוֹבֵב עַל צִירוֹ, וְעַל פְּנֵי הַמַּיִם הָרוֹטְטִים עֲדַיִן רָאִיתִי אֶת רֶטֶט הַשֶּׁמֶשׁ.

הִנְנִי צָמֵא לְמַיִם אֵלֶּה – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הַשְׁקֵנִי-נָא!..

אָז הֲבִינוֹתִי הֵיטֵב מַה בִּקֵּשׁהַנָּסִיךְ הַקָּטָן.

הֲרִימוֹתִי אֶת הַדְּלִי וְהִגַּשְׁתִּיו אֶל שְׂפָתָיו.הוּא שָׁתָה וְעֵינָיו הָיוּ עֲצוּמוֹת.הַמַּיִם הָיוּ מְתוּקִים וּמְשִׁיבֵי-נֶפֶשׁ כְּשִׁקּוּי-חָג.וְאָכֵן לֹא הָיוּ אֵלֶּה מַיִם רְגִילִים: הֵם נָבְעוּ מִן הַמַּסָּע תַּחַת כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, מִשִּׁירַת הַגַּלְגַּל שֶׁעַל פִּי הַבְּאֵר וּמִמַּאֲמַץ זְרוֹעוֹתַי.הֵם נָעֲמוּ לַלֵּב כְּדוֹרוֹן.אוֹרוֹת הֶחָג, צְלִילֵי הָעוּגָב וְסֵבֶר הַפָּנִים הַיָּפוֹת, – כָּל אֵלֶּה הֶאֱצִילוּ מֵאוֹרָם עַל הַמַּתָּנוֹת שֶׁהָיִיתִי מְקַבֵּל בִּהְיוֹתִי יֶלֶד קָטָן.

בְּנֵי-הָאָדָם הַיּוֹשְׁבִים עַל כּוֹכָבְךָ זֶה, – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – מְגַדְּלִים חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים שׁוֹשַׁנִּים בְּגַן אֶחַד...וְאֵינָם מוֹצְאִים אֶת מְבֻקָּשָׁם...

כֵּן, הֲשִׁיבוֹתִי – אֵין הֵם מוֹצְאִים אֶת מְבֻקָּשָׁם...

וַהֲרֵי יָכְלוּ לִמְצֹא אֶת מְבֻקָּשָׁם בְּשׁוֹשַׁנָּה אַחַת וִיחִידָה, אוֹ בִּמְעַט מַיִם...

אָמְנָם כֵּן, – עָנִיתִי לוֹ.

וּהַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוֹסִיף וְאָמַר:

אַךְ הָעֵינַיִם סוּמוֹת הֵן.אֵין לִרְאוֹת אֶלָּא בַּלֵּב בִּלְבַד...

שָׁתִיתִי מִן הַמַּיִם וְנָשַׁמְתִּי לָרְוָחָה.צֶבַע הַחוֹל בְּהָנֵץ הַחַמָּה הוּא כְּעֵין הַדְּבַשׁ.צֶבַע זֶה עָשׂוּי הָיָה לִגְרֹם לִי קוֹרַת-רוּחַ רַבָּה.מַדּוּעַ אֵפוֹא נִגְזַר עָלַי לְהִתְעַצֵּב אֶל לִבִּי?..

עָלֶיךָ לְקַיֵּם הַבְטָחָתְךָ!– לָחַשׁ לִי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, שֶׁיָּשַׁב שֵׁנִית עַל יָדִי.

אֵיזוֹ הַבְטָחָה?

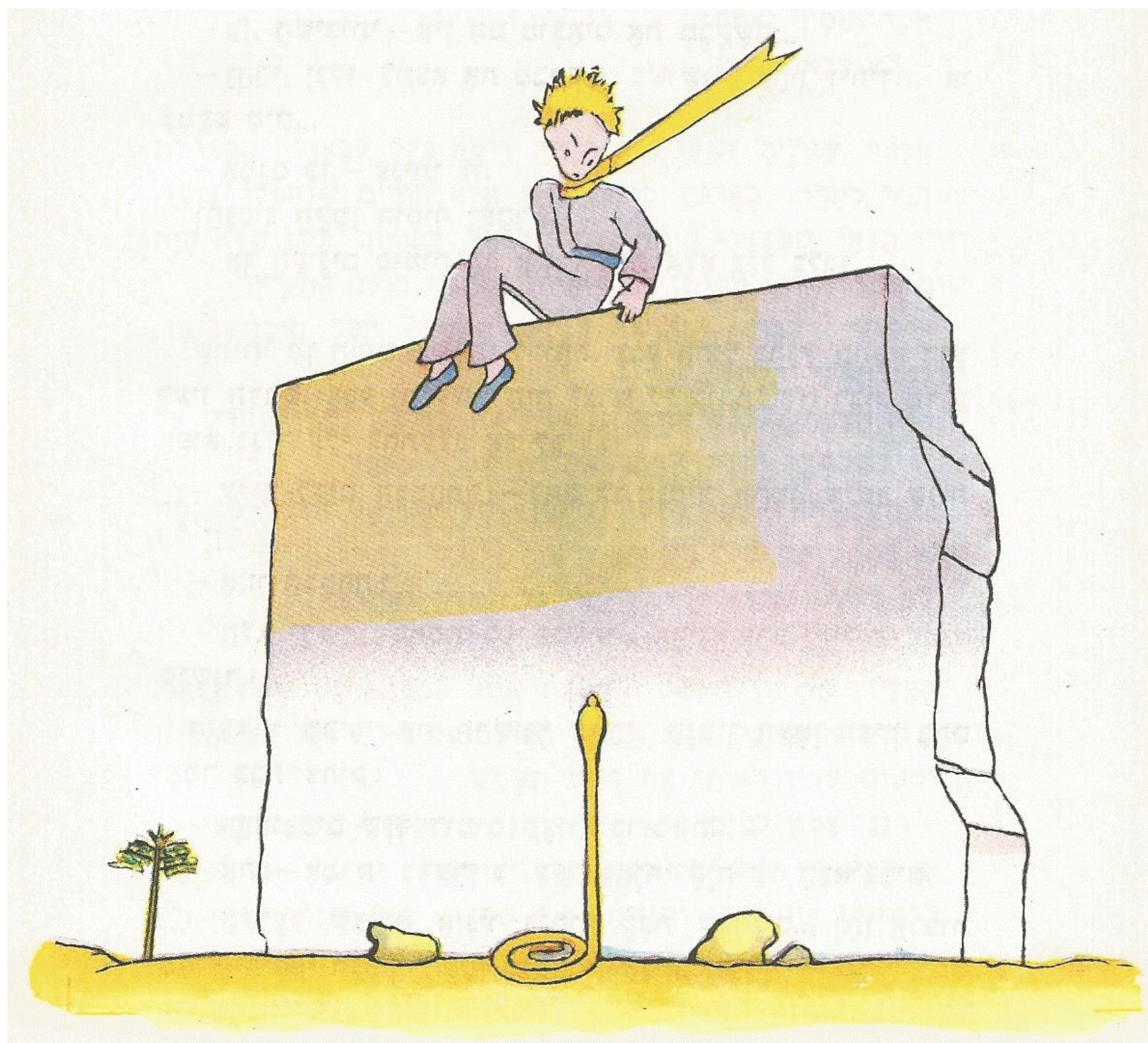
הֲלֹא יָדַעְתָּ...מַחְסוֹם לְפִי כִּבְשָׂתִי...הֲרֵינִי עָרֵב לִשְׁלוֹם אוֹתָהּ שׁוֹשַׁנָּה!

הוֹצֵאתִי מִכִּיסִי אֶת תַּרְשִׁימֵי צִיּוּרַי.הַנָּסִיךְ הַקָּטָןהֵצִיץ בָּהֶם וְאָמַר בְּבַת-צְחוֹק:

הַבַּאוֹבַּבִּים שֶׁלְּךָ דוֹמִים קְצָת לִכְרוּבִיּוֹת...

אַהּ!– אָמַרְתִּי בְּצַעַר, כִּי עִקַּר גַּאֲוָתִי הָיָה עַל הַבַּאוֹבַּבִּים.

הַשּׁוּעָל שֶׁצִּיַּרְתָּ אָזְנָיו דוֹמוֹת קְצָת לְקַרְנַיִם...וְהֵן אֲרֻכּוֹת מִדַּי – הוֹסִיף הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְהִצְטַחֵק שֵׁנִית.

«וְעַתָּה לֵךְ לְךָ לְשָׁלוֹם!..כִּי בִּרְצוֹנִי לָרֶדֶת מֵהַחוֹמָה»

אֵינְךָ נוֹהֵג בְּיֹשֶׁר, נְסִיכִי הַקָּט, – אָמַרְתִּי – הֲרֵי לֹא לָמַדְתִּי לְצַיֵּר דָבָר, זוּלַת נְחָשִׁים בָּרִיחִים מִבַּחוּץ וּמִבִּפְנִים.

אֵין דָּבָר, אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – הַיְלָדִים יָבִינוּ.

צִיַּרְתִּי בְּעֶפְרוֹנִי מַחְסוֹם לַכִּבְשָׂה, אַךְ לִבִּי הִתְחַמֵּץ בְּמָסְרִי לוֹ אֶת הַצִּיּוּר.אָמַרְתִּי:

יֵשׁ לְךָ תָּכְנִיּוֹת שֶׁאֵינָן יְדוּעוֹת לִי...

אַךְ הוּא לֹא הֱשִׁיבַנִי דָבָר, וְרַק אָמַר:

הֲיָדַעְתָּ?...מָחָר תִּמָּלֵא שָׁנָה לְרִדְתִּי עַל הָאָרֶץ...

נָפַלְתִּי בְּקִרְבַת מָקוֹם מִכָּאן...– הוֹסִיף לְאַחַר שְׁתִיקָה קַלָּה וּפָנָיו הִסְמִיקוּ.

וְשׁוּב הִרְגַּשְׁתִּי צַעַר מְשֻׁנֶּה, בְּלֹא לָדַעַת אֶת פֵּשֶׁר הַדָּבָר.לְבַסּוֹף שָׁאַלְתִּי:

– וּבְכֵן, לֹא הָיָה זֶה מִקְרֶה שֶׁאוֹתוֹ בֹּקֶר בּוֹ הִתְוַדַּעְתִּי אֵלֶיךָ, לִפְנֵי שְׁמוֹנָה יָמִים, הָיִיתָ מְהַלֵּךְ לְבַדְּךָ בְּמֶרְחַק אֶלֶף מִילִין מִכָּל יִשּׁוּב?הַאִם חָזַרְתָּ אוֹתָהּ שָׁעָה לִמְקוֹם צְנִיחָתְךָ עַל הָאָרֶץ?

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן הִסְמִיק שֵׁנִית.

הוֹסַפְתִּי לִשְׁאֹל מִתּוֹךְ הִסּוּס:

– שֶׁמָּא חָזַרְתָּ לְרֶגֶל יוֹם-הַשָּׁנָה?..

וְשׁוּב הִסְמִיק הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בְּלִי לְהוֹצִיא הֶגֶה מִפִּיו.מֵעוֹלָם לֹא הֵשִׁיב עַל שְׁאֵלוֹת שֶׁהֻצְּגוּ לוֹ: אַךְ כָּל הַמַּסְמִיק כְּאִלּוּ הוּא מֵשִׁיב "כֵּן", הַאֵין זֹאת?

– אֲהָהּ!– אָמַרְתִּי – חוֹשְׁשַׁנִי...

אַךְ הוּא עָנָה וְאָמַר:

– כָּעֵת עָלֶיךָ לַעֲבֹד.עָלֶיךָ לָשׁוּב אֶל מְטוֹסְךָ.אֲחַכֶּה לְךָ בַּמָּקוֹם הַזֶּה, שׁוּבָה אֵלַי מָחָר בָּעֶרֶב...

אוּלָם דְּבָרָיו אֵלֶּה לֹא הִרְגִּיעוּנִי.זָכַרְתִּי אֶת פָּרָשַׁת הַשּׁוּעָל.מִי שֶׁמַּנִּיחַ כִּי יְאַלְּפוּהוּ סוֹפוֹ לְהַזִּיל דְּמָעוֹת...

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה: הַפְּרִידָה

לְיַד הַבְּאֵר הָיְתָה חוֹמַת-אֶבֶן הֲרוּסָה בְּחֶלְקָהּ.לְמָחֳרָת, עִם עֶרֶב, בְּשׁוּבִי מֵעֲבוֹדָתִי, רָאִיתִי מֵרָחוֹק אֶת נְסִיכִי הַקָּטָן יוֹשֵׁב עַל הַחוֹמָה וְרַגְלָיו שְׁמוּטוֹת מַטָּה.וְהִנֵּה הִגִּיעוּ לְאָזְנַי דְּבָרָיו אֵלֶּה:

– וּבְכֵן, אֵינְךָ זוֹכֵר?לֹא זֶה הַמָּקוֹם!

כְּסָבוּר הָיִיתִי כִּי קוֹל אַחֵר הֵשִׁיב עַל דִּבְרֵי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, שֶׁהוֹסִיף וְאָמַר:

– כֵּן, כֵּן!הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם, בְּלִי סָפֵק, אַךְ לֹא זֶה הַמָּקוֹם...

הוֹסַפְתִּי לָלֶכֶת לְעֵבֶר הַחוֹמָה.כָּל אוֹתָהּ שָׁעָה לֹא רָאִיתִי אֶת אִישׁ-שִׂיחוֹ, אַף לֹא שָׁמַעְתִּי קוֹלוֹ.אַךְהַנָּסִיךְ הַקָּטָן הוֹסִיף וְאָמַר:

– ...כַּמּוּבָן, תּוּכַל לִרְאוֹת הֵיכָן מַתְחִילוֹת עִקְּבוֹתַי בַּחוֹל.עָלֶיךָ לְהַמְתִּין לְשׁוּבִי.הָיֹה אֶהְיֶה שָׁם הַלַּיְלָה...

הִתְקָרַבְתִּי אֶל הַחוֹמָה כְּדֵי עֶשְׂרִים צַעַד בִּלְבַד, וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא רָאִיתִי עֲדַיִן אֶל מִי פָּנָה הַנָּסִיךְ הַקָּטָן בִּדְבָרוֹ.הוּא נִשְׁתַּתֵּק לְרֶגַע, אַחַר הוֹסִיף וְשָׁאַל:

– הֲיֵשׁ לְךָ אֶרֶס טוֹב?הַאִם אַתָּה בָּטוּחַ, כִּי לֹא תִּגְרֹם לִי סֵבֶל מְמֻשָּׁךְ?

עָמַדְתִּי מִלֶּכֶת.לִבִּי הִתְחַמֵּץ בְּקִרְבִּי, אִם כִּי לֹא תָּפַסְתִּי עֲדַיִן אֶת פֵּשֶׁר הַדְּבָרִים הַלָּלוּ.

– וְעַתָּה לֵךְ לְךָ לְשָׁלוֹם!– אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – כִּי בִּרְצוֹנִי לָרֶדֶת שׁוּב מֵהַחוֹמָה.

הוֹרַדְתִּי עֵינַי לָאָרֶץ וְנִתַּרְתִּי מִמְּקוֹמִי בְּבֶהָלָה.לְרַגְלֵי הַחוֹמָה הִזְדַּקֵּר לְעֵבֶר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן אֶחָד מֵאוֹתָם נְחָשִׁים צְהֻבִּים הָעֲלוּלִים לְהָמִית אָדָם תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים שְׁנִיּוֹת!

פִּשְׁפַּשְׁתִּי בְּכִיסִי כְּדֵי לִשְׁלֹף אֶת אֶקְדָּחִי וְצָעַדְתִּי צַעַד קָדִימָה; אַךְ לְקוֹל הָרַעַשׁ צָנַח הַנָּחָשׁ עַל הַחוֹל כְּסִילוֹן מַיִם הַנִּפְסָק מְעַט-מְעַט, וּבְלִי חִפָּזוֹן יָתֵר שֵׂרֵךְ דַּרְכּוֹ בֵּין-הָאֲבָנִים וְנֶעֱלַם בְּאִוְשָׁה קַלָּה כְּנִקִּישַׁת מַתֶּכֶת רַכָּה.

נִגַּשְׁתִּי אֶל הַחוֹמָה וְהִסְפַּקְתִּי לִתְפֹּס אֶת נְסִיכִי הַקָּטָן בִּזְרוֹעוֹתַי.פָּנָיו הָיוּ חִוְרִים כַּשֶּׁלֶג.

–מַה פֵּשֶׁר הַדָּבָר הַזֶּה?– קָרָאתִי – כָּעֵת שִׂיחַ וְשִׂיג לְךָ עִם נְחָשִׁים!

הִתַּרְתִּי אֶת סוּדָרוֹ הַזָּהֹב, שֶׁהָיָה כָּרוּךְ עַל צַוָּארוֹ תָּמִיד: הִרְטַבְתִּי אֶת רַקּוֹתָיו וְנָתַתִּי מְעַט מַיִם בְּפִיו.לֹא הֵעַזְתִּי לְהַטְרִידוֹ בִּשְׁאֵלוֹת נוֹסָפוֹת.הוּא הֵצִיץ בִּי בְּכֹבֶד-רֹאשׁ וְלִפֵּף אֶת צַוָּארִי בִּזְרוֹעוֹתָיו.חַשְׁתִּי אֶת דְּפִיקוֹת לִבּוֹ הַהוֹלֵם כְּלִבָּהּ שֶׁל צִפּוֹר גּוֹסֶסֶת, שֶׁנִּפְגְּעָה בְּכַדּוּר הַצַּיָּד...

– הִנְנִי שָׂמֵחַ עַל כִּי גִּלִּיתָ אֶת סִבַּת הַקִּלְקוּל בִּמְטוֹסְךָ – אָמַר הַנָּסִיךְ הַקָּטָן – וְכָעֵת תּוּכַל סוֹף-סוֹף לָשׁוּב לְבֵיתְךָ...

– אֵיךְ נוֹדַע לְךָ הַדָּבָר?– שָׁאַלְתִּי בִּתְמִיהָה.עָמַדְתִּי לְסַפֵּר לוֹ כִּי עֲבוֹדָתִי הִצְלִיחָה בְּיָדַי יוֹתֵר מִכְּפִי שֶׁהֶעֱזְתִּי לְקַוּוֹת.הוּא לֹא עָנָה עַל שְׁאֵלָתִי; אוּלָם הֵעִיר:

– אַף אֲנִי עוֹמֵד לָשׁוּב הַיּוֹם לִמְקוֹמִי...

אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר בְּעֶצֶב:

–זֶה רָחוֹק יוֹתֵר...וְקָשֶׁה שִׁבְעָתַיִם...

לִבִּי אָמַר לִי כִּי עוֹמֵד לְהִתְרַחֵשׁ דָּבָר יוֹצֵא מִגֶּדֶר הָרָגִיל.חִבַּקְתִּיו בִּזְרוֹעוֹתַי כְּחַבֵּק תִּינוֹק, אַךְ אוֹתָהּ שָׁעָה הָיָה נִדְמֶה לִי כִי הוּא שׁוֹקֵעַ כְּאֶבֶן בִּמְצוּלָה וְיָדַי קָצְרוּ מֵעֲצֹר בּוֹ...

פָּנָיו הִבִּיעוּ רְצִינוּת וְעֵינָיו כְּאִלּוּ נִתְעוּ לְמֶרְחַקִּים.

– יֵשׁ לִי כִּבְשָׂתְךָ שֶׁנָּתַתָּ לִי – אָמַר לִי – וְגַם הַתֵּבָה בִּשְׁבִיל הַכִּבְשָׂה.וְיֵשׁ לִי מַחְסוֹם עֲבוּרָהּ...

הוּא פָּנָה אֵלַי בְּחִיּוּךְ שֶׁהָיָה בּוֹ מִן הַצַּעַר.

הִמְתַּנְתִּי שָׁעָה אֲרֻכָּה.הִרְגַּשְׁתִּי כִּי רוּחוֹ שָׁבָה אֵלָיו מְעַט-מְעַט.לְבַסּוֹף אָמַרְתִּי:

– נִבְהַלְתָּ, כַּנִּרְאֶה, מַחֲמַדֵּי הַקָּט...

לֹא הָיָה סֵפֶק בְּכָךְ כִּי תָּקַף אוֹתוֹ פַּחַד.אַךְ הוּא הִצְטַחֵק חֶרֶשׁ וְאָמַר:

– הָעֶרֶב נָכוֹן לִי פַּחַד גָּדוֹל יוֹתֵר...

וְשׁוּב נִתְחַמֵּץ לִבִּי כְּחוֹזֶה פֻּרְעָנוּת שֶׁאֵין לַהֲשִׁיבָהּ.לֹא יָכֹלְתִּי לְהַשְׁלִים עִם הָרַעְיוֹן כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד לְעוֹלָם לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל צְחוֹקוֹ הֶעָרֵב לְאָזְנַי כִּצְלִילֵי מַיִם חַיִּים הַמְפַכִּים בְּלֵב הַמִּדְבָּר.

– נְסִיכִי הַקָּט, תָּאֵב אֲנִי לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל צְחוֹקְךָ שֵׁנִית...אַךְ הוּא אָמַר לִי:

– הַלַּיְלָה תִּמָּלֵא שָׁנָה...כּוֹכָבִי יִמָּצֵא בְּדִיּוּק מֵעַל לַמָּקוֹם שֶׁאֵלָיו נִקְלַעְתִּי לִפְנֵי שָׁנָה...

– שְׁמָעֵנִי קְטִינָא!הֲלֹא כָּל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה בַּנָּחָשׁ, בַּמִּפְגָּשׁ וּבַכּוֹכָב אֵינוֹ אֶלָּא חֲלוֹם רַע...

הוּא לֹא הֵשִׁיב עַל דְּבָרַי וְרַק אָמַר:

– הַדָּבָר הֶחָשׁוּב בֶּאֱמֶת אֵינוֹ נִרְאֶה לָעַיִן...

– אָמְנָם כֵּן...

– דּוֹמֶה הַדָּבָר לְעִנְיַן הַפֶּרַח.אִם אוֹהֵב אַתָּה שׁוֹשַׁנָּה הַנִּמְצֵאת עַל כּוֹכָב – מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים לְהִסְתַּכֵּל בַּשָּׁמַיִם עִם לַיְלָה!כָּל הַכּוֹכָבִיםמְכֻסִּים פְּרָחִים מַרְהִיבֵי-עַיִן...

– כֵּן...

– וְהוּא הַדִּין בַּמַּיִם.הַמַּיִם שֶׁהִשְׁקִיתָ אוֹתִי הָיוּ לִי כִּמְנַגִּינָה עֲרֵבָה בִּגְלַל הַגַּלְגַּל וְהַחֶבֶל...הֲלֹא תִּזְכֹּר מַה טּוֹבוּ הַמַּיִם הַלָּלוּ...

– אָמְנָם כֵּן...

– בַּלַּיְלָה תִּשָּׂא עֵינֶיךָ אֶל עַל וְתִסְתַּכֵּל בַּכּוֹכָבִים.אֶצְלִי הַכֹּל קָטָן מִדַּי וְלֹא אוּכַל לְהַרְאוֹת לְךָ הֵיכָן נִמְצָא כּוֹכָבִי שֶׁלִּי.מוּטָב שֶׁכָּךְ הַדָּבָר.כּוֹכָבִי שֶׁלִּי יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּאַחַד הַכּוֹכָבִים; לָכֵן תִּשְׂמַח לַחֲזוֹת בְּכָל כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם...כֻּלָּם יִהְיוּ לְךָ כִּידִידִים הַחֲבִיבִים עָלֶיךָ.וְרוֹצֶה אֲנִי לָתֵת לְךָ שַׁי...

הוּא הִצְטַחֵק שֵׁנִית.

– אַה, קְטִינָא, נְסִיכִי הַקָּט, מָה אֹהַב לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל צְחוֹקְךָ זֶה!

זֶהוּ הַשַּׁי שֶׁלִּי...יִהְיֶה זֶה כְּעִנְיַן הַמַּיִם...

– מָה רְצוֹנְךָ לוֹמַר?

– לִבְנֵי-אָדָם כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, אַךְ הֵם רוֹאִים אוֹתָם אִישׁ אִישׁ בְּצוּרָה אַחֶרֶת.לָאֵלֶּה הַיּוֹצְאִים לְמַסָּעוֹת יְשַׁמְּשׁוּ הַכּוֹכָבִים מוֹרֵי-דֶרֶךְ.וְאִלּוּ בְּעֵינֵי הָאֲחֵרִים אֵין הֵם אֶלָּא אוֹרִים זְעִירִים.הַמְּלַמְּדִים יִרְאוּ אוֹתָם כִּבְעָיוֹת מַדָּעִיּוֹת בִּלְבַד.הַסּוֹחֵר שֶׁלִּי הֶעֱרִיכָם כְּאוֹצְרוֹת זָהָב.כָּל הַכּוֹכָבִים הַלָּלוּ דוֹמְמִים.אוּלָם אַתָּה תִּזְכֶּה לְכוֹכָבִים שֶׁלֹּא נָפְלוּ בְּחֶלְקוֹ שֶׁל שׁוּם אָדָם בָּעוֹלָם...

– לְמָה אַתָּה מִתְכַּוֵּן?

– כִּי תִּסְתַּכֵּל בִּשְׁמֵי הַלַּיְלָה שָׁעָה שֶׁאָדוּר עַל אַחַד הַכּוֹכָבִים וְאַשְׁמִיעַ אֶת צְחוֹקִי מִשָּׁם – דַּמֵּה תְּדַמֶּה בְּנַפְשְׁךָ, כִּי הַצְּחוֹק בָּא מִכָּל הַכּוֹכָבִים כֻּלָּם.יִהְיוּ לְךָ אֵפוֹא כּוֹכָבִים הַיּוֹדְעִים לִצְחֹק!

וְשׁוּב צָחַק הַנָּסִיךְ הַקָּטָן וְאָמַר:

– וְכַאֲשֶׁר יוּנַח לְךָ מִצַּעַרְךָ (שֶׁהֲרֵי תָּמִיד יִמְצָא אָדָם נֶחָמָה לְנַפְשׁוֹ), שָׂמֹחַ תִּשְׂמַח עַל כִּי נִפְגַּשְׁתָּ בִּי וְהִתְוַדַּעְתָּ אֵלַי.לְעוֹלָם תִּהְיֶה יְדִידִי וְתִשְׁתּוֹקֵק לִצְחֹק עִמָּדִי.תִּפְתַּח לְעִתִּים אֶת חַלּוֹנְךָ לְשֵׁם הֲנָאָה...וִידִידֶיךָ יִתְמְהוּ מְאֹד בִּרְאוֹתָם שֶׁאַתָּה צוֹחֵק כְּשֶׁעֵינֶיךָ נְשׂוּאוֹת אֶל עָל.אָז תִּפְנֶה אֲלֵיהֶם וְתֹאמַר: "אָכֵן, הַכּוֹכָבִים מַצְחִיקִים אוֹתִי תָּמִיד!"וְהֵם יַחְשְׁבוּ כִּי אֵינְךָ שְׁפוּי בְּדַעְתְּךָ.זוֹ תִּהְיֶה אֵפוֹא הֲלָצָה אַכְזָרִית מִצִּדִּי...

הוּא צָחַק וְהוֹסִיף:

– יִהְיֶה זֶה כְּאִלּוּ נָתַתִּי לְךָ תּוֹעֲפוֹת פַּעֲמוֹנִים קְטַנִּים הַיּוֹדְעִים לִצְחֹק...

וְשׁוּב צָחַק, אַךְ עַד מְהֵרָה הִרְצִינוּ פָּנָיו שֵׁנִית:

– אַל תָּבוֹא הַלַּיְלָה...הֲלֹא יָדַעְתָּ...

– אֶהְיֶה כְּאָדָם סוֹבֵל...אֵרָאֶה קְצָת כְּמִי שֶׁנּוֹטֶה לָמוּת...כָּךְ הוּא הַדָּבָר.אַל-נָא תָּבוֹא לַחֲזוֹת בְּמַרְאֶה זֶה, לֹא כְּדַאי...

– לֹא אֶעֱזֹב אוֹתְךָ!

אוּלָם פָּנָיו הִבִּיעוּ דְּאָגָה:

– הִנְנִי אוֹמֵר לְךָ זֹאת...גַּם בִּגְלַל הַנָּחָשׁ.אַל יַכִּישׁ אוֹתְךָ...הַנְּחָשִׁים רָעִים וּמַשְׁחִיתִים מִטִּבְעָם.וְזֶה עָלוּל לְהַכִּישְׁךָ לַהֲנָאָתוֹ...

– לֹא אֶעֶזְבְךָ!

דּוֹמֶה כִּי דְּבַר-מָה הֵפִיג אֶת חַשְׁשׁוֹתָיו וְהוּא אָמַר:

– אָמְנָם כֵּן, אֵין לַנְּחָשִׁים אֶרֶס כְּדֵי נְשִׁיכָה שְׁנִיָּה...

אוֹתוֹ לַיְלָה לֹא רְאִיתִיו בְּצֵאתוֹ לַדֶּרֶךְ.הוּא חָמַק-עָבַר חֶרֶשׁ.כְּשֶׁעָלָה בְּיָדִי לְהַדְבִּיקוֹ רְאִיתִיו צוֹעֵד בִּמְהִירוּת כְּמִי שֶׁיּוֹדֵעַ אֶת אֲשֶׁר לְפָנָיו.וְרַק זֹאת אָמַר לִי:

– אַה!אַתָּה כָּאן...

הוּא תָּפַס אֶת יָדִי, אוּלָם חַשְׁשׁוֹתָיו הֵצִיקוּ לוֹ עֲדַיִן:

– הֲרֵעוֹתָ לַעֲשׂוֹת בְּבוֹאֲךָ הֵנָּה.הַדָּבָר יִגְרֹם לְךָ צַעַר.אֵרָאֶה כְּמֵת, אַךְ דָּבָר זֶה לֹא יְהֵא נָכוֹן...

שָׁתַקְתִּי.

– הֲלֹא תָּבִין, – אָמַר – הַמָּקוֹם מְרֻחָק מִדַּי.לֹא אוּכַל לָשֵׂאת גּוּפִי זֶה עִמָּדִי.כָּבֵד הוּא מִדַּי...

הוֹסַפְתִּי לִשְׁתֹּק.

– הִיא תִּהְיֶה כִּקְלִפָּה יְשָׁנָה וַעֲזוּבָה.קְלִפּוֹת יְשָׁנוֹת אֵין בָּהֶן כְּדֵי לִגְרֹם צַעַר...

הֶחֱרַשְׁתִּי.

רוּחוֹ נָפְלָה קְצָת בְּקִרְבּוֹ, אַךְ הוּא הִתְאַזֵּר עוֹז וְאָמַר:

– יִהְיֶה זֶה יָפֶה מְאֹד.גַּם אֲנִי אֶסְתַּכֵּל בַּכּוֹכָבִים.כָּל הַכּוֹכָבִים יִהְיוּ כִּבְאֵרוֹת שֶׁגַּלְגַּלֵּיהֶן הֶעֱלוּ חֲלוּדָה.כָּל הַכּוֹכָבִים כֻּלָּם יַשְׁקוּנִי מַיִם חַיִּים...

לֹא אָמַרְתִּי דָּבָר.

– זֶה יִהְיֶה מְשַׁעֲשֵׁעַ כָּל כָּךְ!לְךָ יִהְיוּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן פַּעֲמוֹנִים קְטַנִּים, וְלִי יִהְיוּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן מַעְיְנוֹת מַיִם...

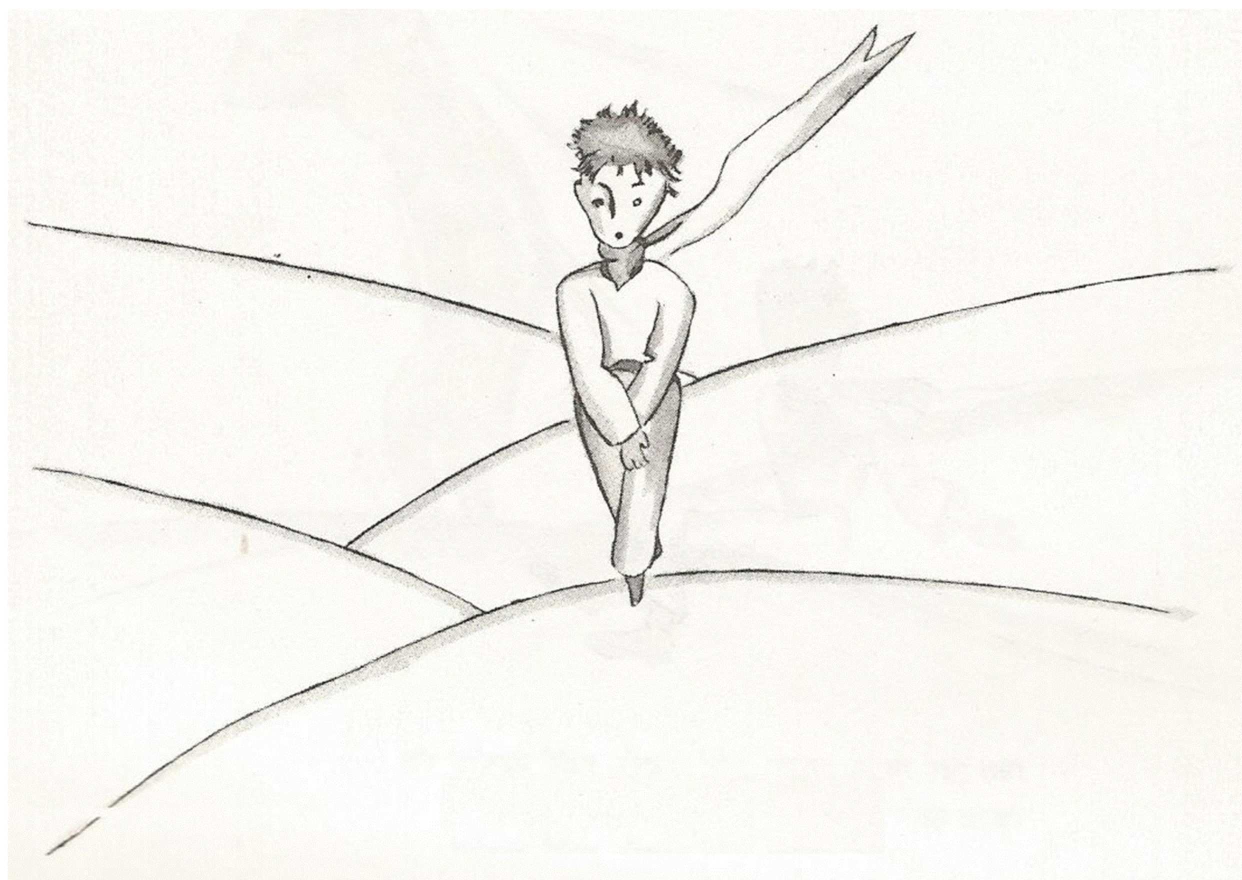
אַף הוּא נִשְׁתַּתֵּק, מִשּׁוּם שֶׁהִתְחִיל בּוֹכֶה...

– הִנֵּה, שָׁם.הַנַּח לִי לִפְסֹעַ פְּסִיעָה לְבַדִּי...

הוּא יָשַׁב תַּחְתָּיו מִשּׁוּם שֶׁהָיָה שָׂרוּי בְּפַחַד.אַחַר הוֹסִיף וְאָמַר:

– הֲתֵדַע...הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁלִּי...אֲנִי עָרֵב לִשְׁלוֹמָהּ.הִיא כֹּה חַלָּשָׁה!הִיא כֹּה תְּמִימָה!וְאֵין לָהּ אֶלָּא אַרְבָּעָה קוֹצִים שֶׁל מַה-בְּכָךְ כְּדֵי לְהִתְגּוֹנֵן בָּהֶם מִפְּנֵי הָעוֹלָם כֻּלּוֹ...

יָשַׁבְתִּי עַל הָאָרֶץ מִשּׁוּם שֶׁלֹּא יָכֹלְתִּי עוֹד לַעֲמֹד עַל רַגְלַי.וְהוּא אָמַר:

–הִנֵּה...וְחֲסַל...

הוּא הִסֵּס קִמְעָה, אַחַר קָם עַל רַגְלָיו וּפָסַע פְּסִיעָה אַחַת.לֹא יָכֹלְתִּי לָמוּשׁ מִמְּקוֹמִי.

רַק בָּזָק צָהֹב נִרְאָה סָמוּךְ לְאַרְכּוּבָתוֹ.רֶגַע נִצַּב בְּלִי נוֹעַ.הוּא לֹא צָעַק.הוּא נָפַל חֶרֶשׁ כַּאֲשֶׁר יִפּוֹל הָאִילָן, וְקוֹל נְפִילָתוֹ לֹא נִשְׁמַע בִּגְלַל הַחוֹל הָרַךְ...

פֶּרֶק עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה: סוֹף דָּבָר

שֵׁשׁ שָׁנִים עָבְרוּ מֵאָז...בְּמֶשֶׁךְ כָּל הַשָּׁנִים הַלָּלוּ לֹא סִפַּרְתִּי מַעֲשֶׂה זֶה לְאִישׁ.חֲבֵרַי, שֶׁקִּבְּלוּ אֶת פָּנַי בְּשׁוּבִי, שָׂמְחוּ לִרְאוֹתֵנִי חַי וְשָׁלֵם.שָׁרוּי הָיִיתִי בְּעֶצֶב, אוּלָם אָמַרְתִּי לָהֶם: "זֶה מִפְּנֵי הָעֲיֵפוּת".

הוּא נָפַל חֶרֶשׁ כַּאֲשֶׁר יִפּוֹל הָאִילָן, וְקוֹל נְפִילָתוֹ לֹא נִשְׁמַע בִּגְלַל הַחוֹל הָרַךְ...

בִּרְבוֹת הַיָּמִים פָּג צַעֲרִי בְּמִקְצָת, כְּלוֹמַר...לֹא לְגַמְרֵי.אוּלָם יוֹדֵעַ אֲנִי אֶל נָכוֹן כִּי הוּא חָזַר אֶל כּוֹכָבוֹ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא מָצָאתִי אֶת גּוּפָתוֹ לְמָחֳרַת הַיּוֹם, עִם עֲלוֹת הַשַּׁחַר.גּוּפוֹ לֹא הָיָה כָּבֵד בְּיוֹתֵר...

אוֹהֵב אֲנִי לְהַאֲזִין עִם לַיְלָה לְקוֹל הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם, הַדּוֹמֶה לְצִלְצוּלָם שֶׁל חֲמֵשׁ מֵאוֹת מִילְיוֹן פַּעֲמוֹנִים קְטַנִּים...

וְהִנֵּה קָרָה דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן: שָׁעָה שֶׁצִּיַּרְתִּי אֶת הַמַּחְסוֹם בִּשְׁבִיל כִּבְשַׂת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן, שָׁכַחְתִּי לְצָרֵף אֵלָיו אֶת רְצוּעַת הָעוֹר!הַנָּסִיךְ הַקָּטָן לֹא יוּכַל אֵפוֹא לִבְלוֹם אֶת פִּי כִּבְשָׂתוֹ.וַהֲרֵינִי שׁוֹאֵל אֶת עַצְמִי: מָה הִתְרַחֵשׁ עַל כּוֹכָבוֹ?שֶׁמָּא אָכְלָה הַכִּבְשָׂה אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה?..

עִתִּים אֲנִי אוֹמֵר בְּלִבִּי: "לֹא יִתָּכֵן!הֵן הַנָּסִיךְ הַקָּטָן שׁוֹקֵד לְכַסּוֹת אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה עֶרֶב עֶרֶב בְּמִכְסֵה-הַזְּכוּכִית אֲשֶׁר לָהּ, וְעֵינוֹ פְּקוּחָה עַל כִּבְשָׂתוֹ..." בְּחָשְׁבִי כֵּן הֲרֵינִי מְאֻשָּׁר וְכָל הַכּוֹכָבִים מְחַיְּכִים אֵלַי חֶרֶשׁ.

אַךְ עִתִּים אֲנִי מְהַרְהֵר וְאוֹמֵר לְעַצְמִי: "יֵשׁ שָׁעָה שֶׁל פִּזּוּר-הַנֶּפֶשׁ אֶפְשָׁר שֶׁהַנָּסִיךְ שָׁכַח בְּאַחַד הָעֲרָבִים לְכַסּוֹת אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה בְּפַעֲמוֹן-הַזְּכוּכִית, אוֹ שֶׁהַכִּבְשָׂה יָצְאָה חֶרֶשׁ בְּחֶשְׁכַת הַלַּיְלָה..."

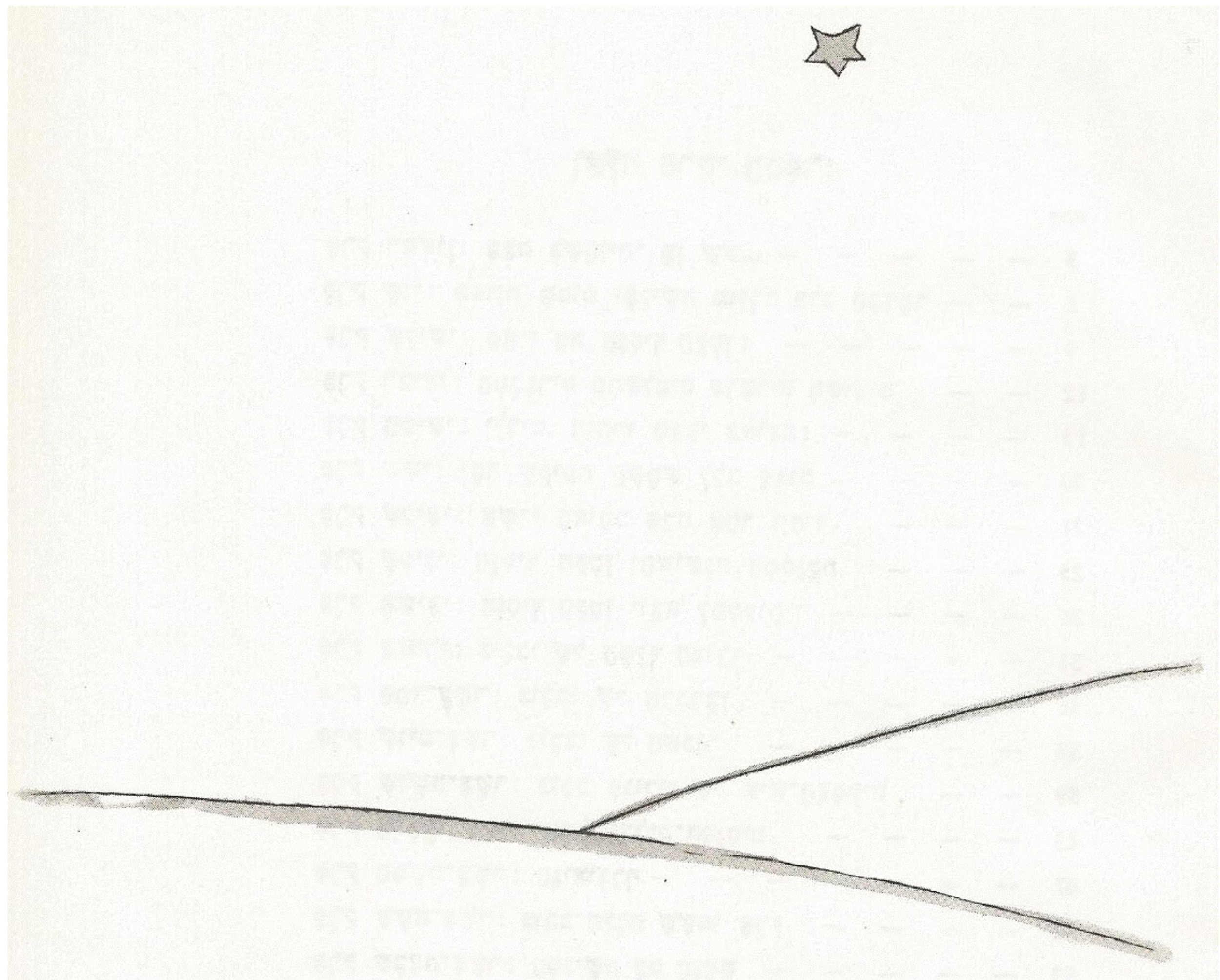
אָז יִהְיֶה קוֹל הַפַּעֲמוֹנִים בְּאָזְנַי כְּקוֹל בְּכִי וָדֶמַע!..

כָּאן עוֹמְדִים אָנוּ אֵפוֹא לִפְנֵי תַּעֲלוּמָה גְּדוֹלָה.גַּם בְּעֵינֵיכֶם, אַתֶּם הָאוֹהֲבִים אֶת הַנָּסִיךְ הַקָּטָן כָּמוֹנִי, לֹא יִהְיוּ פְּנֵי הָעוֹלָם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם אִם אֵי-שָׁם תָּקוּם כִּבְשָׂה בִּלְתִּי מֻכֶּרֶת לָנוּ וְתֹאכַל שׁוֹשַׁנָּה עֲנֻגָּה וַחֲסְרַת-יֶשַׁע...

שְׂאוּ נָא עֵינֵיכֶם אֶל הַשָּׁמַיִם וְשַׁאֲלוּ אֶת עַצְמְכֶם: הַאִם אָכְלָה הַכִּבְשָׂה אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה, כֵּן אוֹ לֹא?

שַׁאֲלוּ נָא שְׁאֵלָה זוֹ וּרְאִיתֶם מִיָּד כֵּיצַד הַכֹּל מִשְׁתַּנֶּה מֵעִקָּרוֹ...

שׁוּם אָדָם מְבֻגָּר לֹא יָבִין לְעוֹלָם כִּי לְעִנְיָן זֶה נוֹדַעַת חֲשִׁיבוּת כֹּה רַבָּה!

נוֹף זֶה הוּא בְּעֵינַי הַנּוֹף הַיָּפֶה בְּיוֹתֵר וְגַם הֶעָצוּב בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ.זֶהוּ אוֹתוֹ נוֹף הַמְתֹאָר בָּעַמּוּד הַקּוֹדֵם, אוּלָם צִיַּרְתִּיו שֵׁנִית לְמַעַן תִּתְבּוֹנְנוּ בּוֹ כָּרָאוּי.כִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה הוֹפִיעַהַנָּסִיךְ הַקָּטָן עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.וּמִכָּאן נֶעְלַם.

הִסְתַּכְּלוּ בְּנוֹף זֶה יָפֶה יָפֶה לְמַעַן תַּכִּירוּהוּ בְּנָקֵל אִם תֵּצְאוּ בְּאַחַד הַיָּמִים לְמַסָּע עַל פְּנֵי מִדְבְּרוֹת אַפְרִיקָה.אִם תִּזְדַּמְּנוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה, אָנָּא, אַל תֵּחָפְזוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכְּכֶם: הַמְתִּינוּ נָא שָׁעָה קַלָּה תַּחַת אוֹתוֹ כּוֹכָב!וְהָיָה אִם יוֹפִיעַ לִפְנֵיכֶם יֶלֶד, שֶׁפָּנָיו שׂוֹחֲקוֹת וּשְׂעָרוֹ זָהָב, וְהוּא אֵינוֹ עוֹנֶה עַל שְׁאֵלוֹת, וִידַעְתֶּם נְכוֹנָה מִיהוּ אוֹתוֹ יֶלֶד פִּלְאִי.וְאָז עֲשׂוּ נָא חֶסֶד עִ□מָּדִי לְמַעַן יָפוּג צַעֲרִי וְרָוַח לִי: כִּתְבוּ לִי מִיָּד כִּי הַנָּסִיךְ הַקָּטָן חָזַר אֵלֵינוּ...

לתוכן הענינים

לדף הראשי של פרויקט בן-יהודה